

SOKOL AMERICKÝ

ROČNÍK XXXVI.

CHICAGO, ILL., 15. ÚNORA 1914.

ČÍSLO 2.

Adolf Heyduk:

SOKOLSTVU.

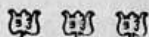
KOL drahé vlasti vůkol vše se mračí
a v mračnech těch je věkovitý hněv
i zloba loupežná a vzteklost dračí,
jež touží vyssát našich srdcí krev,
by nasýtila v doupatech své mladé!
Ta mrakava se na vše kolem klade,
na pole plzná, luh i kyprý bor
a bouřlivě se snáší v údol s hor!

Už záhubu chce na osady vrei,
je zplenit chce a zničit její vztek,
tož stavme hradby, hradby jarých srdcí;
už z dětí staň se junák, muž a rek!
Sem, děti slavných Domažlických reků,
výš křídla vznášejte, výš, chutě v před,
těch mračen braňte loupežnému vzteku
duch Váš bud' vůdcem pluku uprostřed!

V ty mraký křídly bušte, Sokolíci,
v ten d'áblů mrak, jenž dál se bude stíci,
by potřel Vás a vedral se Vám v hrud';
v před, kdo jsi Čech a braň se, rekem bud'!
Necht' zmítá se a soptí dravším vztekem,

mrak za mrakem, jenž stále pere v nás
i v ty, jež dřív už vzlétli před půl věkem
a z nichž už pluky vzrostly na úžas,
by vyučili děti své a bratry,
jak křídly bušit do té mračné chátrý
a v nadšení svém utěšeně mladém,
v boj dát se drahých otců za příkladem
v ty, kdo chtí zabrat naše svatá práva,
a zničit vše, co v dar nám dala Sláva,
jež chrání vlasti uměn zlatým mečem! —
Chcem zlobě bránit, chceme k lidu stát,
až mračné hradby vlasti vrahů ztečem'
a nastolíme práva majestát,
by zahlaholil slavně s hrdel všech:
"Své drahé vlasti žít chce volně Čech!"
a žádná křivda hlas ten neutlumí.

Roj s rojem Sokolů at' křídly šumí!
I mračná poroba a dračí mreha
před lásky požárem, nás bratrů, prehá,
vždyť' svatá upřímnost-li všecky sbratří,
z čet sokolských svět bílé orly spatří,
již v slunce ponoří svůj bystrý hled.
Nuž výše, výše, výš a hrdě v před!

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Nemá ten nový Výkonný Výbor v Chicagu zrovna na různých ustláno. Stížností a sporů celá řada se vyskytla hned v první schůzi únorové a tu také projednávána byla záležitost evičitele Plzenského Sokola br. Stýbla, takto i náčelníka N. J. S. Br. Stýblo byl jednotou svou vyloučen pro různé nesrovnalosti technické i proto, že podle zprávy dotyčného vyšetřujícího výboru jmenovaného sboru chybí mu v ú-

čtech jistý dosti značný obnos. Nechceme rozsuzovati na které straně pravda, ale právo, aby byly slyšány u věci tak důležité vždy obě strany, nikomu nemělo by se odpírati a dle toho musí jednati vždy i naše ústředí, naše instance nejvyšší. Podle rozhodnutí V. V. a na stížnost br. Stýbla, jenž poukázal na to, že mu nebyla dána příležitost hájiti se před porotou svého sboru, jakž domácí stanovy praví a pro

podobné případy usuzují, bude se Plzenský Sokol věcí tou znovu zabývat. O vlastním výsledku ani dost málo nepochopujeme od té chvíle co měli jsme příležitost nahlédnouti do věci poněkud blíže, jako na divno nám bylo, že po suspendování cvičitele starého v Plzenském Sokole novému cvičiteli, jimž v době přítomné byl br. Franta Jirásek, připraveno bylo velice pěkné "přivítání", totiž způsobena "stávka žactva obého pohlaví a Sokolek." Jak se komu líbí, ale takto se v řadách našich nejedná i tvrdíme rozhodně, že nechutné tyto věci nezůstanou as bez vlivu na započatou práci sletovou po stránce technické. To jest, že v téže chvíli, kdy Plzenský Sokol znovu rozhodne o svém cvičiteli, porota jeho dejme tomu shledá — na vzdor celé spousty sháněných vysvědčení a papírových projevů i do veřejného tisku zatažených krámků —, že dosavadní jejich výbor vyšetřující mnohé jak sboru svému byl zdědil i dokáže — naše N. J. S. bude bez vrchního náčelníka! Tolik měli jsme si uvědomiti a uvědomiti musíme, jako znovu a znovu zatracujeme zatahování věcí sokolských do tisku veřejného a věcí místního rázu té které jednoty do jednot a sdružení jiných, ano docela i druhých táborů. Br. Stýblo měl se dostaviti na pozvání výboru sboru svého a zodpovídati se, kdežto Plzenský Sokol opět měl postupovati i u věci této nad míru důležité podle stanov svých domácích, aby nedal příležitost nyní ku zbytečnému se rozčilování "přátel" svých a toho našeho Sokolství. Že spraví se záhy a důkladně, nepochybujeme ani dost málo.

Na slučovací konferenci v Clevelandě zavázali se jak naši, tak zástupci Župy Fugner-Tyršovy o celkovém spojení jednajíce, že nechají členstvu svému, tedy obou organizací a to každému jedinci zvlášť odhlasovati, jak příští těleso sokolské spojení nazývati se má. Jednalo se o jméno Národní Jednoty Sokolské a jméno Americká Obec Sokolská. U nás v Národní Jednotě Sokolské tohoto usnesení se dbalo do nejmenší písmeny a čestné slovo dané na zřeteli majíce, provedli jsme hlasování tak, aby každý jednotlivý člen náš a členka dali na jevo přání svá v tom ohledu. V Župě Fugner-Tyršově však se nehlasuje podle usnesení konference, slib daný dodržen není a podle vyjádření činovníků téže až dosud co toto píšeme hlasování veškerého členstva a jejich jedinec provedeno nebylo a nebude, jim prý stačí projev sborů a celku. Pokud nás se týče musíme se nad jednáním tímto jen pozastaviti, jako jsme rádi, že lhůta k dokončení hlasování členstva veškerého prodloužena byla do dne dnešního po vzájemné úmluvě členů dotyčných výborů porady clevelandské. Z toho také jedině důvodu odložili jsme vše co došlo nás do tohoto čísla a mohlo by vyvolati zbytečné spory a neshody a po případě poškoditi vlastní hlasování tam, kde naši ještě nejsou hotovi. Zvykem naším jest ostatně dáti každému slovo na těchto místech, musí se však držeti pravdy a co hlavního nesmí dotýkati se za žádnou cenu jmen osob a vyvolávati zbytečné polemiky. Tak zní stanov, ten kdo vědomě překrucuje, kdo vědomě píše

nepravdy jen, aby strhl list náš z osobních svých choutek ku projevům nevhodným v této době nad jiné vážné, mylí se velice, jest-li by jen na okamžik se domníval, že pustíme zájem celku se zřetele. Z toho také důvodu odložili jsme vedle mnoha jiného, as deset stránek na stroji hustě psané polemiky, jakž poslal nám dotyčný výbor ze St. Louis, Mo. se schválením a rozkazem své jednoty, jak uveřejněno býti musí, proloženo tučným písmem a doslova i nepřetržitě. Tou dobou co došlo měli jsme tak zrovna na chlup jednu stránku volnou a k vůli polemice a osobnímu trhání členů konference neviděli jsme toho potřebu, aby jednota nejstarší si způsobila nepravdivými tvrzeními — na příklad i o listu našem — ještě o jednu nepříjemnost více. V. V. jednání naše schválil.

"Jen ve smělejších hlavách a bystré mysli rodí se veliké, odvážné myšlenky, které opět jen celými lidmi ve skutek se vtělují", tak napsal nedávno "Ruch". A po udalostech doby poslední, jakž dovedly zvířiti hladinu veřejnosti, přesvědčujeme se, že slova ta na místech těchto začasté opakovaná, třeba ve formě trochu jiné, jsou jen pravdivá. Z té duše protiví se nám předák, jenž pomalu a jistě ne na sádlo, ale různé politické aspirace zakládá, činovník, jehož povolali jsme si na místo vynikající, když "není svůj", když každému se snaže vyhověti, nevyhoví zcela přirozeně pak žádnému, a konečně tak mnohý náš šplhavec, jenž dnes pro úsměv někde na faře, dovede zapomenouti volných zásad našich i vede výchovu dítek svých způsobem všelikým, jen nikoli sokolským. Za takového vedení velké věci pokulhávají a mohlo by se snadno státi, že i ten veliký náš počin sokolský, čili ten náš slet v Omaha, Neb., by nebyl tím, co chceme. Vydáno heslo do práce, proto radostně a živě, s láskou a pochopením nutno napnouti síly všech smělejších hlav a všech bystrých myslí. Zdaž u vás se připravujete a jak?

Doporučovali jsme častokrátě členstvu svému, aby čtlo, aby co nejvíce čtlo a se vzdělávalo, aby knihu každý z nás za svého nejlepšího považoval přítele, dobrou knihu i dobrý časopis a listy sokolské, bez rozdílu, at' toho či onoho tábora podpořil, dle sil svých a četl, vedle toho orgánu našeho sdružení! Víme, že mnoho těch, již sotva se podívají do sloupců listu svého a ještě méně těch, kdož vyberou si někdy i dobré zrnko z listů druhých a protože víme uvádíme co napsal minule "Dělnický Sokol". Je pozoruhodné a v dobách těchto pohnutých dojísta jen vhodné:

"Veliký panslavista (všeslovan) Kollár napsal kdesi: "Kdo jsi ty?" — "Čech." — "Kdo ty?" — "Slovák." — "Kdo ty?" — "Polák", "Rus", "Moravan" atd. — "Ne tak, bratří! Všichni syny jediné Slávy jsme!" — A totéž lze opakovat v Sokolstvu. "Kdo jsi ty?" — "Člen T. J. S." — "Kdo ty?" — "Člen Župy F. a T." — "Kdo ty?" — "Člen Jednoty D. A. S." — Ne tak bratří! Všichni členy jsme jedné rodiny sokolské, založené na ide-

áh dvou velikých mužů. A třeba že první kladli váhu na učení jednoho, a druhí na přesvědčení druhého z nich — to nebudiž závadou u vykonání věci dobrých a nutných. I cesty různé vedou k cíli a těžko rozhodnouti, kdo z nás jest lepší. Veliký Kozi-na zvolal před smrtí: "Volám Tě Lamingře do dne a do roka před soudnou stolicí boží a tam se dokáže, kdo z nás — — — !" A Sokolstvo stojí dnes před soudnou stolicí veřejnosti! Kdo z nás je lepší? Kdo má zásluh? Bylo vykonáno Sokolstvem to, co vykonáno býti mělo? Ne! A protož odložme zásluhy a hled' me k povinnostem, jež máme ne-li k lidu, tož ku mládeži a jazyku. Jestli že jedni bojí se té veliké myšlenky, která dnes světem pohýbá a zvíťazit musí, nestraňte se druhých, kteří v ní věří! Vždyť místa zde máme všichni dost a netřeba se po-jídati, když nutná práce zeje za každým krokem. Malicherností nie důkladného se nevykoná a Sokolstvo, jestli že vyžaduje, aby bylo respektováno jako předvoj, musí podle toho také jednání své založit. — "

Stále si namlouváme, že jsme institucí výchovnou a rádi bychom, aby veřejnost naše jako s takovou s námi počítala a za takovou nás i považovala. Jenže někdy ty skutky naše zdály by se spíše o opaku svědčeti, co zatím charakter považuje se namnoze ještě jako něco zvláštního, jako něco, co ani do všedního života našeho se nehodí a slušelo by nějakému reku a rekyni. A přece, co v tom žití našem dokladů, kde třeba ukázati, že dovedeme se práti s životem, že dovedeme vzdorovati odhodlaně a pevnou vůlí projevující v dobrovolné kázni na se přijaté zdůrazniti své přesvědčení, jakž učí nás tomu škola sokolská. Narovnat se, hlavy vzhůru a hrdě jít životem, neznamená narovnat jen prázdnou hlavu, tvrdošíjnou a domýšlivou, na tvárové páteři usazenou, ale hlavu pevnou, jež učila se něco znát a umět, hlavu, která dovedla se vychovat, dovedla rozumovat, uvažovat, spravedlivě rozlišovat, čili ode dne ku dni se ucelovat a na dobro celku obětovati své já a zájmy vlastní. Na dobro celku! Co v těch několika slovech jest krásy, co tužeb a co sebezapření, jež vedle sebevědomí dovede ctíti náhledy třeba i odlišné druhů svých, bratří a sester. Doby poslední nás poučily, že ještě mnoho čeká nás práce, mnoho námahy a mnoho poznání, abychom vytrvale pokračovali na díle, jehož základy nám postavil Tyrš. Již mnohé se stalo, co všestilo nám, že na dobré jsme cestě a ještě více toho, co dokazuje, že ještě příliš vysoko nad námi tkví cíl, ba že až příliš často dovedli jsme oddáliti cestu k němu. . . Hesel měli jsme plná ústa a malicherné vytáčky na neschůdnější cestě, jejím svahu překážely nám, abychom vlastní sílu znajíce, nedali se svésti nástrahou lákavou aneb ohledy na příkoří a záludy nepřátel zapomínali povinností svých. Chybiti jest lidské, ale k chybě přiznati dovede se muž a žena celá, dovésti má hlavně Sokol, Sokolka. Zatahovati však věci naše, bolesti a přehmaty na forum veřejnosti, někdy již tak dost vůči nám předpojaté, nesluší nám a co jsme si doma uvařili, ve

vlastním kruhu, ve vlastní domácnosti naší sokolské a ve vlastních našich listech mělo by se probrati, náprava zjednati a důkladné řezy míst chorobných podnikati, jestli opravdu chceme všichni dospět tam, kam všichni čelit máme — bud' na roveň se všemi, bud' v čelo všech. . .

Thomayer, poskytuje lidu svému: "Drobt z komedie lidské", právem pozastavuje se na tom, co vše v těch kterých dobách děje se na uzdravení člověka. Dnes jest jen Kneippovo léčení studenou vodou, zítra pouze teplá lázeň, pozítří všeléčivé radium a konečně zázračná uzdravení "svaté panny telecí krev potivší" někde v Chorvatsku, co zatím pověstné poutnické Lúrdy stále ještě jsou v "businessu". Tak jest v Evropě, kdežto zde brzy někdo objeví sám v sobě léčivou moc magnetickou a hned zase všechno šmahem a všechny choroby "napravuje" a jeden humbucek po druhém na úkor nešťastných a chorých prospívá. A tak jako jest v lékařství, tak máme i v tom těla eviku mnohé "systemy" věhlasných, na professory se pasovavších chytráčků, kteří v bohatě illustrovaných knížkách za tolik a tolik dollareů slibují, že vrátí vám "životní sílu", nahradí vám, co sezením a jinak v konstrukci těla jste ztratili, že "utuží vás" za několika minutového "evičení dle jejich metody" denně tak, že nejvíce ku konci té "dřiny" neblahé ucítí hlavně — vaše kapsa. Jest sice pravda, že na těch našich dollarech stříbrných stojí: "In God we trust", jako na pohanu všeho toho, co hlásali zakladatelové veliké této republiky, ale také jest pravda, že ten pámbu na těch dollarech neměl by se dáti šuliti aneb neměl by se ve své vševědoucnosti a moudrosti takto nechati zneužívat k těmto čachrům, jako i jiným manipulacím, jež dojista i jej spolu s tím dollarem potřísňují. Tu "svatou pannu, co potila telecí krev" v Chorvatsku, již zasadili na deset měsíců za mříže, přes to, že pání církevní zázrakům jejím požehnali, také to všeliké léčení vodou a jiné se hodně sevrklo, ale v té naší republice, v té zemi velikého Barnuma, dnes jednoho humbukářička odstraní, aby desíti jiným vydali "license" klamat a šálit lidi dále a nej přednější žurnály, jež redakčně se rozčilují nad šarlatány "pohlavních nemocí" a p., přijímají do oznámkové části své ilustrace i povídaníčka, jak znamenitě působí "nejnovější způsob tance madame Ypsilon, přímo z Paříže k nám zavítavší", aneb Professora Vochlemty, jenž zmodernisoval i v době poslední skvostný a báječný "Tango".

Musí jen potěšiti každého z nás, že všude, kde naši jsou, kde svobodomyšlný živel český dovede si uvědomiti povinnosti své, konají se již nyní přípravy důstojné k náležitě a hlubší oslavě Husově, jež v Praze, v té máti měst a vlasti naší staré bude dojista obrovskou dějinnou udalostí, bude vyvrho-lením boje protiklerikálního, který s tak velikou silou, ale poměrně jen s malými výsledky po celou řadu let se vede. Čechy budou zase jednou státi v čele Evropy volné, pokrokové a jestli bude tak

doma roku 1915, bude zajisté i mezi námi zde v té "české Americe". Necht' i odtud přičiněním a společným úsilím všech nás rozlétně se jiskra odboje a nenávisti pro Římu a s ním proti všemu, co dnes jménem Husa a víry jeho na utlačení volné mysle se podniká. Ve všech větších osadách českých mělo by se přistoupiti již dnes ku práci a postupu jednotnému a to tak jako již prvé kroky staly se zde u nás v Chicagu, kde svolání byli k poradě zástupci všech jednot, sdružení, Řádů a organizací svobodomyšlných. Tak mělo by býti i jinde a svobodomyšlných všech frakcí a odstínů a tu ovšem zvláště my Sokolové měli bychom přiložit ruky k dílu! Čechy udají opět tón pro celou Evropu; česká Amerika může rovněž hodně vykonati, to naše okolí, ty naše sousedy bohabojné, na přetvářku si potrpěvší, veškerou cizinu i do nejdálnějších koutů, ba všude i tam, kde světlo poznání ještě nezablesklo aneb jen tak že se tetelí, můžeme poučiti a Husem se pochlubit! A při pouhém pochlubení zůstatí nemusí, protože mohli bychom v jazyku anglickém poříditi si lecos, co by mnohemu vůči nám dnes zaujatému Američanu oči otevřelo a mozek provětralo. Řím již nyní se připravuje, aby oslavy Husovy a význam jich v Čechách podlomil a učiní tak všelikými "spisy". A jestli tomu tak, můžeme i my zde mítí své spisy, brožury informační a různé ukázky díla Husova, toho, jenž prvý rozžehl pochoděň osvěty a dovedl za pravdu život položit. Kdyby se uspořádalo, řekněme přičiněním naší N. J. S., spolu s jinými organizacemi, oč by oslava byla mohutnější a vhodnější. Veškeré volné živly naše mají za povinnost co nejvíce napjati síly své tímto směrem, tak aby snahy černého ptačtva úplně zanikly v obrovské bouři, jež v roce 1915 proti Římu bude rozpoutána. A nejen proti Římu, ale i proti těm, již Husovi a učení jeho na šosy se lepí a "svatým písmem" se ohánějí, hlásají, že jediné jejich církve jest ta pravá, at' již se zove episkopální, luteránská, metodistická, baptistická atd. atd. I tato holotička vydá spousty tištěnin, na to můžete vzít jed, bratři a sestry, a se jménem Husovým bude roku 1915 kramařiti jen což. Ano, bude se kramařiti tak, aby ukázala se "zhouba" nevěry v řadách krajánek jejich českých a oveček pobloudilých, jež za pomoci peněz křesťanských společností amerických misijních a organizací traktáty a bible vydávajících, na jisto se spasiti dají. To se zase čeští breberendi těch kterých denominací pomějou a jistě i římské cinglpajtle "připonaplní". A my, že bychom k tomu nečinně a rozptýlení přihlížeti chtěli aneb odbýti se snažili papírovými resolucemi a planou frází? Tu skutky nutno nechat přijíti v činnost!

My v N. J. S. již dávno uznali rovnocennost ženy, již na sjezdu st.-louisském stejná dali jsme práva sestrám našim a stejné vytkli jim povinnosti. Tím ovšem není řečeno, že schvalovali bychom násilí sufražetek a p., nýbrž označiti jsme se snažili kruhům širším, že by nás v pokrokových těchto snahách a snahách našich osvětlných a vzdělávacelných všem naprosto volných měly následovati. A za-

tím co čteme, kde jedná se o volebním právu ženy, pakli jako občanka by chtěla promluvit vedle muže svého u volebního osudí? Pakli promluvit by chtěla u věcech výchovy školní dítek, veřejné správy, jako daň platící žena, vdova aneb v tom či onom oboru zaměstnaná děva, jež někdy v obchodních transakcích a opravdové bdělosti, šetrnosti a péči pro společnost lidskou, okolí své a své nejbližší více dovede, nežli všelijaký politický šplhavec aneb manžel, který umí politisovati někde u báru, prožene vše krkem a doma své ještě pak ztýrá i tu, jež matkou jsouc dítek jeho, šetří a sama se stará o rodinu celou. A kdo že v takové rodině spíše o osudech obce, státu a celé společnosti lépe dovede usuzovati? Ten mozek, který na hlavě sice kryjí dlouhé vlasy aneb ten, který občas 'líhem zatopený' zdá se, předsudkem a konečně i náhledy zpátečnickými se honose, dle písma na ženu pohlíží jako méně cennou. Tedy i v tom ohledu Sokol konal povinnost svou, učil, bděl a vzdělával, sestře své vedle sebe místo pravé vykazuje. Jemu snahy ženy ne pro posměch, ale posilu byly celku.

Není generál sám, jenž bitvy vyhrává a není vždycky jen borec sokolský, jehož skráň zdobí lístek lípový! A jako prostý voják vykazuje činy nezměrné statečnosti, tak pracovník sokolský a činovník v drobné práci vyniknuvší hozen lístku lípového. . . A jedním z těch činovníků nad jiné pilných a dobrých, byl přítel náš osobní, bratr upřímný a Sokol, jakých není mnoho — Petr Churaň, člen T. J. S. Čechie a zástupce téže v novém Výkonném Výboru v Chicagu. Odešel z řad našich a my zvěděli teprvé, že, až po uzávěrci minulého čísla. Proto nieméně vzpomínáme jej i na těchto místech, jako po zásluze dostalo se činnosti jeho ocenění z úst br. Kotka, jenž nad hrobem jeho byl promluvil. Na jiném místě přinášíme i vyslovujeme jménem našeho Výkonného Výboru i pořadatelství tohoto listu pozůstalým všem i jednotě Čechii hlubokou soustrast svou. Památce Churaňově na mnohá a mnohá leta budiž všech nás vzpomínka.

Když vzpomeneme sobě výsledků, jakých docílili jsme své doby o sletu v Praze výstavkou svou na Staroměstské radnici a konečně koutečkem svým americkým v museu sokolském, zdá se nám, že bychom o rozvoji a postupu naší jednoty mohli tímže směrem pověditi i širším kruhům americkým. A sotva lepší bylo by k tomu příležitosti, jako právě o výstavě na oslavu otevření panamského průplavu, jakž pořádána bude roku příštího v San Franciscu. Máme tam jednotu naši, ano jest tam i sídlo župní — třeba, že, o činnosti vlastní mnoho se nezvěstuje — a tu přípravné práce v tom ohledu nebyly by ani tak obtížné a mravní výsledky dospěly by jistě i určitého vrchole. Kdybychom se práce té zavčas podjali, soustavně propracovali a v novém V. V. náležitě kroky učinili, vykonali bychom jen svou povinnost a to tím spíše, že po práci takové se volá z žurnalistického spolku v New Yorku a od toho našeho Sokolstva se a to jen právem

očekává, co učiní i tentokráte na prospěch jména českého a povznesení své vlastní věci výchovné, jež v odborných kruzích dnes má jen dobrý zvuk.

Považovali jsme za svou povinnost navštívit co možná všechny schůze nového Výkonného Výboru naší N. J. S., jakž ustavil se prozatímně a po rozhodnutí sjezdu baltimorského tu v Chicagu. To jest schůze odbývané v době našeho přesídlení se a řekneme přímo a bez rukaviček, že těleso to v první době dosti těžkopádně čeká práce nad míru důležitá, práce, jež vyžaduje od každého bratra, jenž jednotou svou sem vyslán byl, aby se přičinil, snažil a usiloval o **zájem celku** — celku, pravíme výslovně. Nesmí ani jeden z nich zapomenouti a v jakékoli otázce té které jednoty se dotýkající se zřetele pouštět, že v té chvíli, co překročil prah síň poradní, jako člen Výkonného Výboru, že zastupuje nikoliv jen jednotu svou, ale všechny jednoty a odbory i sbory Sokolek po celé naší Unii roztroušených, čili, že zájem těchto všech, toho velkého celku, té naší N. J. S., jest v řadě první a pak teprve přijdou zájmy jeho místní jednoty a spory malicherné, záležitosti drobné i jiné a stížnosti jednotlivců aneb konečně všeliké nechutné tahanice „na krámku veřejného tisku vyložené“, místo v řadách našich jako naše a výhradně naše věci projednané. Ta veřejnost, jež volá těm „zdatným borečům sokolským“ tak ráda „Slávu“ vstříe o nějaké oslavě, ta veřejnost, jež nadehne se pro všechno, jen když se dovedlo udeřiti šikovně „v buben národní“, dovede také někdy hodně podivně vykládati si spory naše nemístné, to naše kočkování a nedůstojné mlácení prázdné slámy fráze a zbytečného třepení! A jako štědře vyjde vstříe jakémukoliv většímu parádnímu podniku sokolskému, tak dovede zavřítí své kapsy, když se jedná o nehluchou, prostinkou, ale za to velice důležitou školu tělocvičnou čili o výchovu našeho žactva obého pohlaví, dorostu a té tak zvané „naděje naší“. U nás na všechno na světě se sbírá, ale aby se pomohlo někdy i tomu Sokolstvu u vydržování jeho škol tělocvičných, to nikomu ani nenapadne, ve spolecích by se odbylo pohrdáním, ne-li divnou poznámkou a tak Sokolu se dovoluje „blahosklonně a vlastenecky“ — vydržovati si Sokolnu, odborné síly cvičitelské, tedy učitele, kupovati nářadí a starati se a zase starati. Na tyhle věci se nikdo netáže, ale v té chvíli, kdy nám roupy nedají pokoje a my se hašteříme, již tu přispěchá slavná veřejnost na pomoc, radí a usuzuje i vypírá to naše prádelko z jedné vody — na nečisto.

Nevíme, jak sestry naše nesou, ale tolik víme, že zastoupení v novém Výkonném Výboru nemají, totiž není tu zatím ani jedné sestry, nadšené pracovnice, jež by vedle bratra svého Sokola pomáhala na utváření všeho, co třeba nám v jednotném postupu v dobách příštích. Namítne se snad, že odbory našich sester nenáleží přímo k N. J. S., že zde v Chicagu není prozatím, jak bylo v New Yorku. Prozatím, ano, a tu jsme u vlastního jádra věci. Necht’

jest jen prozatím a záhy kroky nutné se stanou, abychom těšiti se mohli z účasti sester našich i na práci celkové. Není tím řečeno nikterak, že bratři nedovedli by snad obhájití zájmy našich žen a dívek i žactva jejich a prospěchu výchovy jejich vhodné, že byli by méně dbalí, povážíme-li, jaký materiál nyní v ústředí našem zasedá, ale ženě naší, sestře naší, rozhodně náleží zastoupení v tomto nejvyšším tělese jednoty, jako musí se i o to pečovati, aby záhy v odboru technickém zasedala sestra, cvičitelka. Že není jich, že odnikud se nehlásí? I jsou i hlásily by se, ale příležitost dáti nutno a další výchovou vzdělávati, pěstovati síly nové a schopnější.

O VĚDECKÉM ZDŮVODNĚNÍ A PODEPŘENÍ NAŠEHO TĚLOCVIKU.

Nač si toho upírati a nač se zbytečně klamati? Tolik jest jisto, že do dnes, až na poměrně jen menší pokusy a práce roztroušené po různých listech sokolských a vychovatelských a jen zřídka kdy v listech lékařských, odborných, shledáme se s pracemi, jež vědecky by doložily cenu tělocviku a sokolského tělocviku zvláště. Jiné národy, jako Francouzové, Italové, Němci a jiní jsou v tom ohledu poněkud šťastnějšími, ač i tu ještě mnoho zbývá, aby o soustavném a vědeckém zdůvodnění a podpoření těla výchovy zcela mluvit se mohlo. Všude jinde a tak ovšem i u nás dokládáme se práce Řeků a v tom našem Sokolství zvláště Helladu máme na zřeteli, kdykoliv se pouštíme do podrobnějších rozborů práce našeho Tyrše. Pak také spíše pochopíme snahy i přání jeho na posilu každého našeho jedince a s nimi celého národa.

Dnes již se ví, že nestačí pouhé ukázky práce na sletech, v našich tělocvičnách, v zápolu s jinými, že nestačí odborné práce čili technické a jiné pouze a všude tam, kde požadován by byl vědecký základ sokolského tělocviku a naší soustavy. My všichni víme sice o mnohostranné prospěšnosti tělocviku, my víme na kolik prospívá naším junákům, naším synům a dcerám, ano víme na kolik soustava naše nad jiné vyniká a v názvosloví svém jiné předčí. Ale to ještě nikterak nepostačuje a v dotčených kruzích českých tam doma bude se muset začít i směrem tímto pracovati, bádati, vyšetřovati, pozorovati a po případě různé pokusy konati, abychom v tom Sokolství svém i v tom ohledu nad jiné vynikli. Všude se mluví o ozdravění lidu, všude se lid poučuje o zdravotě a hlavně u nás v Americe koná se v lidovém poučení velmi mnoho, jako dovede se opět i hodně přestřelit, též v tělocviku a hlavně ovšem v atletice jde za časté se přes vlastní hranice i prostého rozumu čili jednoduše přemršt’uje se, přepíná, jednostranně postupuje. O nás a našich jednotách říci nelze v celku a jen diviti se musíme, že česká soustava naše sokolská, abychom tak děli sama rostla, sama s myšlenkou národní do nejširších vrstev našich pronikající konala brzy zde divy, aby opět tam zůstala mnohdy státi, nemohouc ten či onen evik náležitě odůvodniti a po stránce

fysiologické a zdravotní doložití. Na vzdor tomu však to Sokolstvo po celých padesáti let pracovalo a podle pořízených záznamů athropometrických a záznamů statistických vůbec poznávalo aspoň po této stránce důležitost a prospěšnost jednotlivých cviků jednotlivých svalů a celých skupin svalových a vlivy různé na ústrojí i tkáň tělesnou vůbec. Cvičilo se a cvičilo, jedinci, bratři a sestry na zdraví svém získávali, dorost prospíval a žactvo sokolské svým vystupováním na veřejnosti i v soukromí dokazovalo, že v tom sokolském tělocviku "něco je".

Nám stačila v tom ohledu náležitá studie všech těch fotografií, jakž za celou dobu posledních desíti let jsme z jednot našich dostávali a porovnání s fotografiemi začátečníků a nováčků v tělocvičnách našich a tyto fotografie byly obyčejně nejlepším dokladem všeho toho co nám povědělo měření, vážení a různé ty záznamy našich cvičitelů, jakž pořídili jsme si roku 1912 na výstavku sokolskou do Prahy. Tato statistika ovšem ještě nestačí, ale může být prvním stupínkem ku bádání dalšímu, aspoň pokud naši N. J. S. se týče a co hlavního ukazuje nám cestu k pokusům novým. A jedním z těch nejsnadnějších a dojista nikoliv nákladných bylo by to, abychom se zeptali lékařů těch kterých podpůrných jednot našich pokrokových na stav Sokolů a Sokolek, již o členství se hlásí, kolik jich muselo být odmrštěno a jaký jest průměrný rozdíl v tom ohledu Sokolů a Sokolek se všemi těmi jinými našinci, již v řady naše nenáleží, a nevíčili vůbec. A k tomu hned bychom mohli připojit, že každý Sokol, každá Sokolka k nějaké té podpůrné organizaci svobodomyšlných patří by měli a to již z toho důvodu, že lékařské prohlídce spolkové se podrobujíce znali by již sami na kolik jsou zdraví a jaký jest jejich stav těla a jsou-li svobodní tímto lékařským vyšetřením jen přiblížili by se dojista a lépe přání a snahám tak zvaných eugeniků.

Jestliže sokolský tělocvik vskutku působí příznivě a zdárně na tělesný i zdravotní vývin našeho lidu, pak nutně bude spůsoblost sokolských našich borců zvláště a školou tělocvičnou prošetřích bratrů a sester ku členství podpůrných jednot (a mluvíme tu ovšem o jednotách podpůrných českých pouze jak mužů tak i žen) daleko větší, než těch, kteří tělocvik nepěstují a k Sokolu nikdy nenáleželi a v šiky jeho činné. Kdybychom toto porovnání provedli, jednotlivých Řádů se dotazující a občas zaznamenávající musela by dotyčná čísla dopadnouti jen na prospěch tělesné výchovy, jako dokazují číslíce dnešní, pokud se týče tuberkulosy v řadách sokolských a jiných nemocí nakažlivých a hlavně tajných. I v tom ohledu a stavu zdravotním vůbec šiky sokolské vynikají a úmrtnost porovnávána s úmrtností jiných kruhů českých, dle naší zkušenosti, jest poměrně menší co do věku, kdežto dítky mnohých sokolských rodin vykazují mnohé přednosti v otužení, vytrvalosti, hbitosti a jarosti, co zatím Sokolky v některých jednotách hlavně rozedmou vynikají poměrně i nad mužstvo. Námitka, že v sokolských jednotách cvičí jen silní a zdraví jinoši, že porovnání naše pokulhává, snadno

se odstraní, povážíme-li, že většina do Sokolen našich se hrnoucího materialu v mládí jsou dítky slabší, jinoši nevyvíčení a dívky, jež mnohdy ani těla svého přímo držeti nedovedou, aneb material v tom boji životním zapřažený, shrbený a jednostraně vypracovaný. Za několik měsíců cvičení však již zjevné rozdíly se dostávají a věc na pohled nepatrná a nepochopitelná, stane se pochopitelnou, poněvaž jest docela přirozená. Takové jsou ty cesty k vyvrcholení práce sokolské, k založení vědeckému. Vždyť přece se v prudkém a měnlivém tom spádu života dnešního člověka zná, že v tom zápase plně uplatnit se může toliko člověk k zápasu tomu přiměřeně vyzbrojený: zdravím tělesným, silou vůle a charakteru, samostatností mysle. A tu dobře Weigner dí: "Těchto vlastností bylo ostatně člověku vždy třeba, měl-li stát na výši své doby, jest jich však třeba nyní ještě více, poněvaž v nynější době jest boj úpornější, soutěž nesnadnější — pro větší počet účastníků — a příprava pro život ve mnoha oborech mnohem více theoretická, nežli bývala dříve, tělo pak postupně slabší pro malou příležitost k práci tělesné. Jak jasně na příklad chápali Řekové význam harmonického rozvoje obou složek lidských — těla i mysle, vysvítá z toho, že Plato nazývá lásku k moudrosti a lásku ku gymnastice hlavními znaky řecké kultury; barbaři ji zavrhuji, neboť jest v zásadním rozporu s jejich státní formou to jest s tyranstvím, tvoříce muže samostatné a volné. Ideálem řecké výchovy bylo vychovati muže energické a silné, a úsilí o takový výsledek docházelo svého zevního výrazu v počtech, jichž se dostávalo vítězům v závodech: básníky, byli opěvováni, byli věnčeni a sochy jejich byly obětovány bohům."

Výchova rozumová a mravní nesla se vždy ve vývoji svém s potřebami dne, kdežto v době novější, když shledalo se jak degenerace zachvacuje téměř celá pokolení po stránce fysické tělesné výchově věnuje se spíše pozornost zvýšená a jestli tomu tak, pak věru, že to naše Sokolství, ta naše organizace zákázněná a nezištně pracující měla by býti rozhodně v popředí, zejména i proto, že s Ruskinem, již uznávala, že nebylo klamu fysicky hlubšího, mravně nebezpečnějšího, nežli právě nauka křesťanská o protivě mezi tělem a duší; v nedokonalém těle nemůže býti dokonalé mysle, není těla dokonalého bez dokonalé mysle. Poznalo se, že mládež nesmí býti v mysli vzdělávána na útraty svého zdraví a zdárného vývoje tělesného, že snížená zdatnost tělesná se nedá napravit to jest odstraniti zdravotními pravidly a předpisy pouze, nýbrž jediné i tělesnou výchovou, jež podporuje i řídí fysiologický vývoj mladého těla, ano i těla muže a ženy. Tolik se dnes uznává a o výchově mysle napsaly se tisíce knih, ano výchova ta na základech a podkladech vědeckých se dělá tak, že někdy šlo se až do krajností, kdežto tělesná výchova na některých školách amerických není dnes ještě součástí výchovy celkové. A přece se ví, že tělesná výchova má za svůj hlavní cíl napomáhati správnému, normálnímu, tedy pravidelnému vývoji těla a udržeti v souladné rovnováze rozmanité výkony téhož.

To a vše druhé předeslavše upozorňujeme i na mnohé naše pokusy ve studii těla našich boreců a to za pomoci paprsků Roentgenových, jež dokázaly nám, pokud cvičení sokolské účinkuje i v ohledu zdravotním. Nechtěli bychom nikterak předbíhati výsledkům statistiky takové a podobné jakž výše navrhuje, ale tolik říci můžeme, že výsledek byl by jistě příznivý, ba velice příznivý, porovnáme-li se vším tím, co ze skrovných sil svých podnikli jsme již po dvakráte, třeba jen cestou dotazníků své doby. Kdyby se dalo konati každý rok soustavně a postupně zdokonalovati, statistika podobná musela by se státi základním kamenem pro další postup vědecký a náležité podepření všeho toho co Tyrš jako účel náš nám naznačil, náš směr a cíl . . .

A jestli v tom ohledu máme a chceme docílití žádoucích výsledků, pak rozhodně nesmíme zapomenouti, že každý náš cvičitel tyto a podobné věci musí znáti, musí chápati a s pochopením svým dovésti tak daleko, aby i jiným pověditi a vysvětliti mohl. Jednoduše cvičitel náš musí býti učitelem a při tom znáti hygienu, aby dovedl i po zdravotní stránce na cvičence, cvičenky a mládež obého pohlaví působiti a svěření své chrániti, aby dovedl rozhodnouti, může-li se dítě účastniti jistých výkonů tělocvičných aneb ne, aby poznal chorobné příznaky u dítěte se vyskytující; takový učitel a cvičitel má nabýti známosti v hygieně a fyziologii na podkladu tělovědných poznatků, má znáti pokud lze prvě znaky normálního těla zdravého i odchylky od tohoto stavu: poruchy ve výživě, chorobné stavy oka, sluchu, dýchadel atd., jakž na kursech našich vyučovati by se mělo. Námítky, že před lety tak nebylo a že se také "sokolovalo" dnes již neplatí. Námítky, že takovéto a podobné čtení do listu našeho nepatří vyvolají dnes již úsměv a povídání, že Sokol s o-zdravěním šiků svých a lidu svého nemá co dělati, vypadalo by z úst předáka asi tak, jako povídání "o starých, zlatých krásných časech, kdy pámbu i o toho robotníka se postaral a takových a podobných "novot" nebylo." Odbočili jsme poněkud a tu bude dobře ještě i jiné body si co nejvíce ujasniti.

"Tělesnou činností — prací, povoláním, zápasem o to bytí — domáhá se člověk pro sebe a pro celek, jehož je částí, hodnot, jež se nevážou přímo a jediné na jeho osobu; tělesnými cviky vykonává též práci, než dosahuje jí hodnot, jemu přímo prospěšných — zdraví, síly, odporu — a uschopňujících jej, aby se co nejlépe uplatnil v životním zápase. Každá výchova směřuje k tomu, aby dovedla člověka připraviti řádně pro život a jednání v něm. Běží o to, získati a pěstiti vlohy přirozené; zdraví a sílu, obratnost a zvláště zručnost, tělesnou krásu, samostatnost, duchapřítomnost, odvahu a vytrvalost v jednání. Podstata tělesné výchovy by se dala tedy vystihnouti asi tak, že záleží na plném rozvoji síly těla v nejširším smyslu slova, kryjícím se s normálním průběhem všech životních pochodů v těle, s volnou pohyblivostí, se schopností, překonávati rozmanité překážky, s bystrostí smyslů, v síle vůle. Správná soustava tělesné výchovy nemůže se však

zakládati toliko na poznatcích anatomickofyziologických, dlužno oceňovati vztahy mezi tělem a myslí, přihlížeti k povinnostem sociálním. Má-li býti síla každého jednotlivce rozvinuta co nejvíce k jeho prospěchu vlastnímu i k prospěchu celku, jsou pro výběr látky pro tělesnou výchovu směrodatny tyto zásady:

1. zesílití ústrojí hybné, aby se dal každý možný pohyb provésti všemi směry a do nejzazších mezí; podle Demény a nutno uvéstí v činnost veškeré svaly obklopující jednotlivé klouby a to pohyby v přímkách i v křivkách, ve všech rovinách a směrech, aby se pěstila síla a obratnost;
2. zvýšiti výkonnost vnitřních ústrojů — dýchacích, srdce, ústrojí zažívacího;
3. zbystřiti smysly a
4. výchova mysle činnosti — zdokonaliti vnímavost, soudnost, paměť atd."

Uvedli jsme slova Weignerova jediné z toho důvodu, abychom tím spíše vystihnouti mohli důležitost podkladu vědeckého toho našeho úsilí Sokolstva, jež porovnáme-li, dojistá se nese jen směry tu označenými. Mimo to u nás již dávno pečovali jsme o takové zdokonalení jedinců jako jednotek celku, kdežto cviky pořadovými, hrami, zápasy a závody i slety svými naučili jsme našince chápati význam dobrovolné ukázněnosti, uvědomění si celku a účel zařazení boreců našich a sester našich i dorostu našeho právě v tento celek, dobře vědouce, že cvičení tělesná i u nás vždy rozlišovati nutno podle jejich hodnoty: zdravotní, umělecké i sociální. A tu vůle a sebeovládání věru, že nebyly na místě posledním, jako poučení nejširších kruhů lidu našeho snahou nejvělejší. Že nepovedlo se vždy? Pravda, ale k plodným výsledkům jen plodnou jde se prací a my v Sokolnách našich se snažili dnes zde, abychom tam a zítřka mnohého dopustili se i přehmatu. A z těchto přehmatů rovněž učiti se lze a také i je do statistiky své zahrnovati bychom měli.

Největší pošetilostí jest vstupovati do života s ohnutou šíjí. Život je posvěcen vzpírání. Třeba nám se přimíti, jak vysoko jen můžeme a tak dlouho, až narazíme.—(Hebbel.)

Ba víc, kamkoli v čemkoli je dospěno, to nezdržuj nás myslit a pátrat dál, zda by snad přece nemohlo všechno též jinak a ještě lépe být. V tom ohledu budiž heslo sokolské: "Věčný ruch", aneb chceme-li též věčná nespokojenost.—(Tyrš, Úvahy a řeči, str. 3.)

Jen tam, kde věc k těm koncům dovedena, že netřeba porovnání se vši cizinou se ostýchat a bát, jen tam dostáno úloze v životě národa a vši snaze vytknuté. Kdo méně chce, jako by nic nechtěl.—(Výrok Tyršův, Věstník Sokolský, roč. I., č. 24.)

Národové, čím menší jsou, tím větší činnost vyvinouti musí, aby i při skrovnějším počtu svém platnými a závažnými členy lidstva byli a zůstali a že ve všem o zdravý vývoj a postup svůj tím více dbáti musí.—Dr. Mir. Tyrš, Úvahy a řeči, str. 9.)

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the National Gymnastic Union of Sokols of U. S. North America.

Vychází 15. každého měsíce v Chicagu, Illinois.

Pořadatel:

DR. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, 1900 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Editor:

SUBSCRIPTION - - - - - 75c per year

Předplatné 75 centů ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, zděl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednatele V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatele zvláštní.

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

ČÍSLO MLUVÍ.

Jestli prohlednete si náčelnické zprávy a v těch kterých jednotách porovnáte čas od času i zprávy evičitelů, přesvědčíte se ku svému žalu, že někdy i ve větších jednotách našich nepanuje takový ruch, jaký podle počtu členstva dal by se očekávat. Průměrná návštěva evičících junáků jest někde až tuze chudíčká, kdežto u menších jednot přerušili naši evičení na čas brzy z tohoto a zase onoho důvodu. Nejčastěji udávanou příčinou jest ovšem nedostatek vhodné místnosti v těchto a podobných případech, kdežto jinde stěžují, že nemají evičitele, jednoduše přestali, třeba ještě nedávno práce jejich vesele šla ku předu a evičil i vedl ten, kdo nejlépe dovedl a vykáhati se mohl aspoň nějakými těmi zkušenostmi ze Sokola.

Víme, že zvláště na venku Sokol obyčejně musí projíti "cestou křížovou", že nedostává se snahám jeho podpory někdy ani tam, kde právem by se očekávalo, že není pochopení širších vrstev a členů některých podpůrných organizací, jež obávají se, že by snad po případě, kdyby Sokolové se k nim přidávali, mohli přijíti o "portupé". Za takových poměrů a mnohdy ještě za nepřátelství živlů zpátečnických, vešla mnohá malá jednotka venkovská v život, aby záhy "dopracovala". Obyčejně stalo se pak hlavně tam, kde Sokol vlastního účelu výchovy tělesné a mysle zapomněl, zábavám se spíše věnuje a postupu všelikému, jen ne tomu, jaký vyžaduje náš celek. Začalo se sice evičit, ale záhy přestalo, jakoby nebylo tu možnosti, není-li na příklad náradí po ruce, evičiti zatím pořadová, prost-

ná, různé hry a konečně prostná s činkami, tyčemi, kůžely, s děvčaty prostná, hry, tance a p. A jestli nebylo zrovna dosti evičenců, evičenek, proč by se neměla věnovati pozornost žactvu obého pohlaví? Vždyť i tímto skrovným postupem jednotným a soustavným v začátku nejlépe dalo by se agitovati pro ten Sokol náš a novou jednotu, jež by tak ve svém okolí pozenanáhlu prolamovala ledy předsudku. A prospívala by zejména, když by členstvo veškeré dovedlo se dopracovati k přesvědčení, že prostranná a vzdušná tělocvična jest vlastním základem činnosti naší veškeré a nikoliv jen nádherná budova aneb založení jednoty za každou cenu i cenu činnosti nezdravé, krčení se v malých, úzkých místnostech někde za bárem a plísní naplněných, což zatím prostranné místnosti školy veřejné v sobotu a v neděli leží úplně ladem a my nemáme tolik nápadu a tolik síly, abychom se u místní školní rady přeptali a snažili se získati, kdežto na venku, kde i naši členy jsou školních rad, ani se nepokusíme, jestli by za náležitý úklid a za slibu nepoškození stolků a sedadel a nábytku i potřeb veškerých, se Sokolu místnost školní propůjčila. Tak jest v zimě na venku a v létě teprve netřeba evičení přerušovati, protože lze evičiti za příznivé pohody leckde. Ve větších městech, kde větší jsou školy a náležitá prostranství kol školních budov, jaká se tu naskytuje místnímu Sokolu příležitost k provádění tělocviku, třeba ani vlastní budovy neměl. Jestli mohou všeliké živly zpátečnické a jiné organizace usilovati o to, aby školní budovy propůjčovaly se jim v těch dobách, kdy se neučí, tedy v sobotu a v neděli, proč by nemohl i Sokol tímže směrem se pokusiti, zejména když poukázal by na výchovný svůj program. Naříkati si na nedostatek evičitelů, jest sice náramně pohodlné, ale pamatujeme si a to velmi dobře, že kdykoliv pořádán byl župní kurs, že obyčejně tam posluchače nebylo, ani posluchačky, právě z těch jednot, kde nejvíce se stěžovalo, kde nejvíce se žehralo, že se nemohou ani hnout, protože nemají evičitele a nyní v zimě nemohou evičiti v propůjčených jim místnostech Řádem tím a tím, protože jest podlaha umyta a na příští zábavu, jichž v týdně jest asi sedm. Tedy na umyté podlaze se nemá evičiti? Jinde vymlouvají se, že místnost nelze vytopiti, jakoby i pro takový případ nenašly se cesty, aby schoulostivění se čeliti mohlo. Trikové košile s dlouhými rukávy se hodí v takovém případě doista nejlépe, kdežto místnosti, kde se převlekáme, snad spíše vytopíme. Vedoucí již asi bude vědět rady při trochu dobré vůli a činnosti tělocvičná obmezovati se nemusí, neboť takovéto a podobné překážky snadno se odstraniti dají, ba evičiti se může i za silnějšího mrazu na venku, čili může se hrát a evičencům našim dovoliti, aby za míčem se proháněli na půdě třeba promrzlé a sněhem poprášené. Jestli se nám z počátku evičení nedaří, jestli různé překážky se naskytují, nesmíme hned věšiti hlavu a malomyslněti nad prvním neúspěchem.

Nedostatky se vyskytující musí nás tím více povzbuzovati a k činnosti nabádati. Cvičení však

třeba bylo sebe primitivnější, nikdy nezastavujeme a potřeba-li dolehla, vyžádejme si porady a po případě pomoci Župy své. Ta vysláním nějakého toho nadšence a cvičitele aspoň na čas pomůže, tak aby život náš v jednotě nemusel kolísat a uveden byl po čase do kolejí co nejvíce pravidelných. Jestli někteří pohodlní odejdou, nezalekněme se ihned, ale získávejme síly nové a hled'me jim sami býti ve cvičirně příkladem. Starší jděmež se občas na ty mladé podívat a povzbudit, kdežto v župních ústředích se přičiňujeme, aby náležitý byl dozor všude i na jednoty největší až do těch nejmenších, aby konaly se návštěvy z těch kterých bližších jednot navzájem a ve velkých městech, kde jednot více, aby v práci sokolské jsme se povzbuzovali a tak připravovali k novým průkazům práce o sletu našem v Omaze i k prohloubení činnosti naší veškeré, jakž sobě dle usnesení sjezdu baltimorského dojista všichni jen slibujeme. A pak at' čísla mluví, čísla nejen účasti sletové, ale práce tělocvičné vůbec.

HLOUPÉ TRETKY.

Zadíváte-li se na prsa některého toho závodníka, jenž hotoví se právě k novému zápasu s novým soupeřem, jehož jméno ve světě sportovním má silný zvuk, podíváte se té spoustě všelijakých tretek, medálů a jiných trofejí na řetízku i bez, tretek z plechu, zlata i stříbra a někdy i s drahým ze skla "kamením." Také veliké plakáty takový zápol ohlašující ve všech možných a nejkřiklavějších barvách tisknuté ukazují tyto tretky v plné kráse a pestrosti a my jen se těšíme, že tato plechová hořečka konečně z našich řad a z řad našich boreů mizí, že dnes dovedeme již hochy své a vítěze i sestry a dorost náš trochu jinak odměňovati za práci tělocvičnou, práci sokolskou a úspěchy na závodech. Bývaly doby kdy jsme si i my na takové tretky potrpěli. Dnes však jest jináče a dobře, že jest jináče.

Jestli si však myslíte, že tyto a podobné tretky u nás pozbyly již a právem ceny své naprosto mylily by jste se velice. Ještě dnes uvidíte na kabátě, na vestě a někdy ještě ve vázance našich lidí všeliké pakfonové odznaky, medaile a co hlavního odznaků všelikých spolků celé spousty vedle sebe pěkně — vlastně nepěkně — v jedné řadě. Jeden ten knoflík křiklavě obarvený povídá, že bratr náš patří k tajnému spolku B. S. F., jehož název do češtiny překládá netřeba, kdežto podivný křížek dokazuje, že týž bratr "v uznání zásluh u podivného spolku ještě podivnějších bratrů" dostal i s mašličkou barev "černé, žluté a červené". Třetí jest odznak vzdělavacího spolku "Rašple", kdežto neforemná lýra dokazuje, že náš činovník sokolský patří také ku pěveckému spolku "Křikloun", pak jest tu knoflík politické strany z poslední volební kampaně a odznak spolku asi tak cenné působnosti jako ten kousek olova z něhož skvost ten uroben. A náš činovník to má pěkně rozděleno, tři kousky na kabátě a tři na vestě, kdežto ve vázance trochu již vybledlé nesměle se krčí odznak sokolský — ten odznak, který jestli již nějaký mítí chceme, měl by směle býti umístěn

v knoflíkové dírcce kabátu po levé straně, aby hrdě hlásal před jinými, že náležíme k organizaci prvního řádu, ku spolku všech spolků českých, k jednotě výchovné, pokrokové a volné, národní a co hlavního nezištně pracující

Řeknete snad, když může mít Sokol odznak, proč by nemohl mít i spolek jiný. Pravdu máte a to také nikterak nám nepřekáží, jen nemůžeme srovnat se sokolským svědomím, když takováto indianská výzdoba tretek zbytečných zdobí prsa Sokola, o němž by se přece mělo předpokládati, že se na takové malichernosti chytiti nedá. Zdá se nám, že člověk na šest dílů se rozdělit nemůže, city jeho, snahy a práce rovněž tak a jestli zasvětil služby své věci sokolské dojista jen dobře udělá, když i všude projeví činem, aniž by musel být k tomu odznak sokolský a jestli již odznak sokolský na kabátě máme neznehodnocujeme knoflíky a tretkami zbytečnými, zejména takovými a takových spolků, jež v celku ničeho neznamenaají, ba spíše na úkor jsou činnosti svou opravdové a skutečné práci národní, skutečným snahám a postupu našemu i v této nové vlasti naší. Do takového haraburdí se náš odznak sokolský rozhodně nehodí, tam místo jeho není a jestli již jsme tak pyšní na toliké členství u všemožných těch spolků, klubů a kloubečků, tož raději ten odznak síly, krásy a výchovy sokolské strěme si do kapsy, aby tak to naše "nesokolství" nekřičelo. Odznak sokolský jest ozdobou roucha občanského, tretky zbytečné jen útrpný musí vzbuditi úsměv. Či tou spoustou olova chceme nad jiné vynikati? To sotva se povede, protože na mozku a na vzdělání nepřidá tretka a mašlička pouhá. Mimo to jest nemůžné, Sokola nehodné

Pozorujeme jak se sestřičky naše za toto kázáníčko smějou bratřím do hrstě. Ale jen počkat děvčáky drahé. Smějte se teprve až sundáte ty naušnice, ty náramky a ty řetízky s krčků svých v hodině evičební, o parádě vaši na ulici ani nemluvě. Také ty titěrné odznaky ve způsobě různých špendlíčků ani vám nesluší milé sestry, ba ani ten medál, jakž houpě se na důkaz "vyspělosti" v tanci, jakž byly jste minule ulovily při závodu v jisté veřejné místnosti, kde tančily jste vedle "Besedy" i pověstný "tango". A což teprve ta voňavka, kterou k radosti evičitele rozlily jste v šatně všem nejmilejším družkám po úboru evičebním, tak aby v tělocvičně prachem již dosti zhustěný vzduch prosákl také trochu vůní pronikavou a hodně odpornou. A jestli jste ještě neodložily šněrovačky, protože v taková a podobná kázání zdravotní rozhodně nevěříte, at' si povídá evičitel váš, evičitelka, aneb ten váš list co chce, dobře učiníte, když povolíte trochu podvazkům, aby se mnoho nezařezávaly a sundáte po případě i ty kroužky těsné z prstů, jimž v prosté mluvě říká se prsteny a patří rovněž do tretek, jenže trochu jiného a dražšího druhu. A což ty příkrasy různé na různém úboru vašem sestřičky, když veřejně skládáte účty práce své, ten účes a ty ozdůbky vlasové? Nezávidíme vám nikterak, ale jen vám i bratřím svým zdůrazniti chceme, že Sokol znamená dnes více jiných, a protože znamená musíme i my

jako jeho členové jinak jiných jednatí! Sokolstvo sledující důsledně svůj úkol výchovný neustálou činností, neochabujícím pokrokem a postupem musí přivoditi v lidu českém přezádoucí jeho obrodu, musí povznést ho tělesně, v mysli volně i mravně tak, aby schopný byl vítězného zápasu kulturního i v tom našem jiném prostředí, jiných poměrů nové vlasti naší se všemi ostatními příslušníky jiných národů!

ZA PETREM CHURANĚM.*)

"I would rather be a beggar and die like a king, than to be a king and die, like a beggar."

Tato krásná slova velkého apoštola nauk svobodomyslných, Roberta Ingersolla, v češtině znamenají:

"Chci raději žít jako žebrák a zemřít jako král, nežli bych žil jako král a zemřel jako žebrák."

Ó, jak mnoho hluboké pravdy v slovech těch, jak velká a vznešená myšlenka, jak krásné předsevzetí člověka, muže, jenž s takového stanoviska na svět, na život, na vše hleděl. A jedním z těch, kdož řídil život svůj dle tohoto rčení, byl tento před námi zde v rakvi ležící muž, ta šlechtná a dobrá duše, náš Petr Churaň!

Ano on, jenž byl vzorným mužem, charakteru tak čistého, jako křesťálové prameny tajemného Orinoku, oddán cele konání dobra a při tom tělem i duší Sokol. Jak maličerný jest ten který král, císař neb kterýkoliv pohlavár násilné monarchie, jemuž lid jeho klně a na jehož smrt čeká jako na nějaké vykoupění a kterýž za živa i po smrti obklíčen a chráněn jest kordony vojska; jak malý jest ten člověk, jenž s takovými poetami odechází z tohoto světa, proti tomuto muži, jenž nebyl žádným vládcem, žádným velmožem a jenž v této chvíli není obklopen řadami pestře vystrojených ozbrojenců, otroků to divoké civilisace, ale řadami upřímných srdcí, řadou věrných přátel a bratří, kteří se sešli, aby jej doprovodili na místo posledního odpočinku. Skutky, a ne postavení neb výška rodu jsou to, jež nás velkými činí a byly to skutky tohoto muže prostinkého, které mne opravňují a nutí, abych řekl: "Byl a jest více než král!"

Když hledím tak kolem a vidím to velké množství známých tváří a před sebou nad otevřeným hrobem rakev, v níž klidně spí můj i váš přítel, Petr Churaň, tu zdá se mi vše jako nějaká pohádka, jako nějaký sen, jako nějaký mystický obraz z dob mythologie; avšak ne, ne, není sen, není žádný přelud smyslů mých, aneb klam mého zraku, ale skutečnost, hrozná skutečnost, Petra Churaně není více!

A při vzpomínce té, že jej není více, jakýsi bol cítím v prsou mých, jakýsi bol prochvívá srdcem i myslí mou a tak snad jest i s vámi přátelé, bratři a sestry zesnulého, kdož poznali jste, kdo a jakým tento člověk byl. Slunce právě v tuto chvíli neozářuje z modra nebes toto místo posvátného ticha, jest chmurný a ne zrovna příjemný den a přece, hle — ten nespočetný zástup nás zde, kteří jsme se shromáždili, abychom vzdali poslední poetu tomu, jenž nám byl tak milý, rozloučiti se s mužem, jehož velice želeli a postrádali všichni budeme. Cítíme všichni tu ránu, jež na nás dopadla, tu ránu, která mezi námi způsobila mezeru, již nikdo vyplniti nemůže, ano, to místo, které Petr Churaň mezi námi zaujímal, zůstane dlouho, dlouho prázdné.

Je sice kruté, že Osud jej vyrval ze středu našeho, z kruhu milé rodiny a mnoha přátel, z kruhu našeho sokolského, leč byt' bychom jej velice litovali, byt' bychom sebe více rmoutili se nad odchodem tohoto dobrého muže, osud jeho se více změnit nedá, neplačme tedy, nenaříkejme, ne-

*) Řeč, kterou při pohřbu br. Petra Churaně, jenž zemřel 27. pros. m. r., přednesl br. Václav Kotek.

nechme, by bol příliš svíral srdce naše, aby žal úplně nás opanoval, vždyt' stejný osud čeká na nás na všechny, my všichni půjdeme za ním, stejnou cestou k stejnému cíli, my všichni spějeme k stejnému konci, všichni se někdy s tímto světem rozloučiti musíme, tot' zákon světa a ten je nezměnitelný.

A tomuto zákonu, žel, že příliš brzy, příliš předčasně podlehl náš milý bratr, Sokol Petr Churaň.

Kdo byl Petr Churaň? Byl to nějaký millionář, nějaký vědátor, nějaký moderní Napoleon neb jiná světová veličina? Ne, on byl obyčejný, prostý člověk. Narozen ve Vltavo-Týně, jako syn chudého řemeslníka, přijel do Ameriky ještě chlapec a zde se vyvinul tak, že dnes má na tisíce přátel, které milou jeho povahou dovedl sobě získati. Vyjma členů jeho rodiny a blízkých přátel nikdo jej tak dobře neznal jako my, bratři jeho sokolští, neb Petr Churaň byl Sokol ryzí, Sokol pravý a myšlenec sokolské oddaný po celou dobu mužného věku. Co vše pro Sokolství učinil, zasluhuje našeho největšího uznání, bylť Sokolem moených perutí, evičival též hezkou řadu let kde a kdy jen mohl, pracoval obětavě a nezištně a nebylo snad ani jednoho roku za celou tu dobu třiceti let jeho členství, aby nezastával úřad nějaký, ano ještě před měsícem byl zvolen za starostu T. J. Sokol Čechie a co nejvyšší činovník sboru našeho se s námi loučí. Leč za práci tu, kterou on vykonal na roli národní a poli sokolském, jméno jeho skvíti se bude mezi těmi nejprvnějšími v análech našich sokolských. Ačkoliv mrtev a pro nás na vždy ztracen, jeho duch vždycky bude žítí mezi námi a jsem jist, že jej my všichni pamatovati a ctíti budeme tak dlouho, dokud i to žití naše potrvá, neboť byl Sokolem upřímné povahy, neunavný a věčně činný a co takový byl i vlastencem dobrým. Psal mi, když byl návštěvou v Čechách v době posledního sletu: bratře, věř, plakal jsem radostí, když jsem viděl těch třináct tisíc Sokolů, jak rozlétili se po pláni letenské, aby provedli ona nádherná prostná, byl jsem štasten a cítil jsem se hrdým na to, že jsem Čechem, že jsem Sokolem! A když v Praze, tam v tom krásném sále žofinském, česko-americká dívka přednášela pozdrav Čechů amerických, zaslaný matce Čechii, tu opětne tento otužilý Sokol, ten starý horevník podlehl, tu opětne ozvaly se struny vlastenecké mysle jeho a nemoha se citům srdce ubrániti, slzel, ano slzel a slze v takových okamžicích prolité jsou důkazy toho nejčistšího, nejupřímnějšího vlastenečství — ó bohové, jak zodpovídáte nám ten náhlý a ne očekávaný jeho skon, jak vynahradíte nám co v něm nejen jeho rodina, nejen my Sokolové ztrácíme, ale co v něm celý český národ ztrácí!

Je škoda, že ten malý národ náš, po způsobu národů jiných, velebí, oslavuje a zvěčňuje jen samé spisovatele, básníky, hudebníky a všelijaké jiné umělce, z nichž někdy i některý zanechává za sebou dosti pestrhou minulost, bylo by záhodno, aby i muži jinak zasloužili, aby i muži tak skvostného rázu jakým byl tento člověk, našli místa v českém Pantheonu národních velikánů.

Bolno jest vzpomínati toho, že Petr Churaň na vždy nás opouští, zanecháváje zde, stár teprve 44 let, manželku a řadu dětí, jímž dobrým ochráncem vždy byl. Cítíme s vámi, vy kdož nejbližší jste jemu byli, vy manželko a dívky, kteří nejvíce jej postrádali budete. Leč roníte-li slze žalosti a bolu budiž vám v této chvíli útěhou to, že manžel a otec váš není oplakáván a želen jen vámi, ale i námi a každým kdo jej znal, neb málo jest takových charakterů, málo tak dobrých a vznešených mužů, jakým byl on, jenž byl jednou z těch světských hvězd, jež ozářují naše okolí, kdekoli se s nimi setkáme, on byl vážen, etěn, milován, uznáván ano i obdivován. Znali jsme jej v životě spolkovém, obecním a soukromém a vždy a všude viděli jsme tu ryzí jeho povahu, ty krásné jeho etnosti, jakými bychom se měli honositi

všichni! Život jeho, jako život mnohého z nás, nebyl vystlán růžemi, alebrž spíše bodlačím a listím kaktusovým a právě proto, tím více si budem vážit památky jeho. Žitím člověk, charakterem muž, srdcem Čech a duší Sokol, to byl on, náš bratr, Petr Churaň.

Budiž mu země lehká!

Frant. K. Klepal:

PAMÁTKA ZESNULÉHO VETERÁNA.

Smutným dojmem účinkovaly na nás nezapomenutelné chvíle, když o novém roce shromáždili jsme se na našem Národním hřbitově v Chicagu nad jedním z čerstvých roků, kam za srdcelomného nářku nesčetných přátel k tichému od-

Br. Petr Churaň, starosta T. J. S. Čechie v Chicagu, Ill.

počinku uloženy byly tělesné pozůstatky zvěčnělého pracovníka sokolského našeho Petra Churaně.

Příroda samotná ve svém zachmuření jako by chtěla probudit veškeré city lidského srdce v něm sympatii k mrtvému člověku; shromáždění pod sokolským praporem smutečně zahaleným ve vzpomínkách představovali jsme si onen slechetný charakter a postavu prostého krajana, který pro vznešenou ideu sokolskou zde v Americe a pro povznesení kulturního života národního po dlouhá desetiletí neúnavně pracoval.

Mnohé zmužilé srdce bujarého Sokola při tomto tklivém momentu nechalo se podmanit vzrušením, na mnohé vráskovitě tváři opravdového sebevědomí zračil se bol a oko spočinulo na čerstvém rovu, kam po mnohaletém mužném zápolu k tichému odpočinku uložena mrtvola našeho Sokola Chu-

raně. Tklivá slova útěchy pronesená nad hrobem zesnulého náčelníkem Sokola Čechie br. Kotkem zdůraznila v podrobnostech dobrosrdečnou a slechetnou povahu zesnulého, však čím americkému Sokolství od prvních prvopočátků byl zesnulý veterán, to prostým slovem řečníka, ani kapitolou v dějinách našich zasloužilých vlastenců nenechá se vyličiti, ta zasloužilá práce slechetného pracovníka zůstane pro celou česko-americkou veřejnost zahalena rouškou tajemství, neboť Petr Churaň byl jedním z těch starých skromných lidí, kterým pochvala veřejně v žurnálech projednávána nikdy neimponovala. Téměř při každém větším podniku národním neb větší manifestaci amerického Sokolstva seznamujeme se vždy, ano i mimořádně s typickou postavou našeho pilného bratra Churaně. Kde národní povinnost požadovala k obětavé práci činovníků nezištných, tam Churaň nesměl scházeti, před lety v Colliseum pořádaná manifestace sokolská ve svém výboru jmenovala Petra Churaně za prvního předsedu, a jeho upřímné jednání mnohým Sokolům utkvělo v paměti jako vzor i pro dalekou budoucnost.

Ztráta o národní život zasloužilých pracovníků, jakým byl právě zesnulý bratr Petr Churaň, je pro náš celek ztrátou citelnou, ať téměř každý z těchto veteránů odchází z našeho středu namnoze bez sebemenšího uznání, pochopení a ocenění, snad namnoze vyskytnou se i jednotlivci, kteří celou minulost těchto průkopníků volné myšlenky osmělují se nezaslouženým posudkem drásati a dílo jejich podečňovati. V našem středu sokolském, kde zesnulý Sokol svou neobmezenou působností po celá desetiletí vynikal, jméno Petra Churaně jako jednoho opravdu zasloužilých činovníků sokolských nemělo by se zapomenouti, neboť byl jedním z propagátorů výchovné myšlenky, která zde za oceanem zápasila o lepší bytí a kulturní povznesení českého přistěhovalectví. Na mnohá léta čest budiž jeho památce!

ČEŠI AMERIČTÍ NA SVĚTOVÉ VÝSTAVĚ V SAN FRANCISCU.

Může naše národnost, nalézající se co do počtu na devátém místě ve Spojených Státech, se důstojně před světem reprezentovati?

(Zpráva Česko-Americké Korrespondenční Kanceláře.)

V poslední době uvažuje se stále v různých česko-amerických listech o budoucnosti naší česko-americké větve. Až dosud nevěděli jsme, kolik nás zde ve Spojených Státech jest, neznali jsme svoji sílu, přeceňovali i podečňovali jsme se. Nyní, kdy dostali jsme zprávy vládní censovní kanceláře, dle níž nalezeno bylo ve Spojených Státech 539,392 osob české národnosti, kdy jest dle Vojanova, asi správného předpokladu ve zdejší zemi na 600,000 českých duší, a kde dle tohoto vládního odhadu jsme co do národnosti na devátém místě, jest otázka, dovedeme-li také se zde co kulturní národ a platný činitel ve Spojených Státech reprezentovati.

V roce 1915 otevře v San Francisku za příčinou otevření Panamského průplavu své brány velikolepá světová výstava, kde sejdou se národové z celého světa, aby dokázaly, co znamenají ve světové konkurenci. Češi ze staré vlasti nebudou asi zastoupeni tak, jak by toho význam našeho národa zasluhoval, na vystavování samostatné nebude naděje, ježto Češi súčastní se asi v rámci rakouské oficiální výstavy, což pro nás nemá významu.

Jinak však jest to s Čechy americkými, jichž povinností jest ukázati když ne světu, tedy aspoň zdejší zemi, že naše národnost jest schopna tam, kde nalezla druhou vlast prospěti stejně jako druhé, třeba velkým počtem se honosící národnosti. Češi ve Spoj. Státech poměrně na svoji sílu mnoho vykonali. Jako jednotliví farmáři vydali se na dalekou pouť do neznámé země, v pustinách zarývali svůj rýč do

panenské půdy a skrápějící tuto svým potem, pracně dobývali zde svůj trpký chléb, přispívající zde zdatně co farmáři ku vzdělání půdy. Byli to jednotlivci, řemeslníci, kteří propůjčili své znalosti ochotně ku vývinu průmyslu této země, a jsou to stále a stále tisíce ochotných a dovedných rukou, které neunavně pracují a tak pomáhají ku všeobecnému dobru svých spoluobčanů.

Naši krajané jsou to, kteří přičinlivostí a prací rukou svých domohli se částečného blahobytu, kteří co do šetrnosti a řádného života mohou být namnoze vzorem svým spoluobčanům, kteří sdružili se v mocné jednoty podpůrné, kteří zbudovali veliká tělocvičná tělesa, kteří vydržují své školství svobodomyslné a kteří i v jiném směru náležitě se zde uplatnili.

Svaz česko-amerických žurnalistů rozhodl se zahájit akci v tom směru, aby Češi američtí, co národnost jednotně na světové výstavě v San Francisku vystoupili a v menším či větším rozsahu účastnili se výstavy. Za tím účelem vstoupila již Česko-Americká Korrespondenční Kancelář ve vyjednávání s výborem výstavním, by nám zaslal podmínky a nastínil všechny podrobnosti a výhody, jež by nám mohl poskytnouti.

Organisace výstavního výboru.

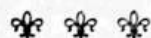
V každé větší české osadě ustaví se výbor, jenž pak postará se o to, by menší osady, jakož i jednotlivci se připojili. Tento výbor sestaví celý obraz osad, resp. kraje, dle společného plánu a tyto objekty pak budou společně vystaveny. Ústřední úřadovna pak vypracuje povšechné statistiky, celkový obraz češství amerického atd., tak aby obraz našeho života zde byl úplný, přesný, informativní a reprezentativní. Nezáleží na rozsahu výstavy, ale na její úpravě a celkové hodnotě. Mimo oddělení jednotlivých osad, které zajiště budou hleděti, aby byly náležitě dle své početnosti reprezentovány, budou vystavovati celé veliké organisace podpůrné, sokolské, školské, pěvecké, dramatické atd., také jednotlivě ale dle společného plánu, aby obraz i po této stránce byl úplný.

Výstavní program zněl by asi následovně:

1. Počátky přistěhovalectví, jeho postup a nynější stav.
2. První hlasatelé kulturního hnutí, pionýři časopisectví
3. Hnutí organizační, spolky podpůrné, sokolské, dramatické, zpěvnické, hnutí odborové.
4. Češi co domovináři, farmáři, průmyslníci a obchodníci atd.
5. Časopisectví, vývin a nynější jeho obraz, nakladatelství knih a brožur, knihovnictví, literatura o Americe v českém rouše, spisy amerických autorů vydané zde a v Čechách.
6. Školství svobodomyslné, pomůcky školní, statistika, Češi na školách amerických.
7. Historický nástin, zeměpisné rozšíření Čechů amerických, rozdělení dle povolání, jich hospodářský a kulturní stav.
8. Umění, literatura česko-americká, díla umělců českých, týkající se Ameriky.

Nástin tento jest ovšem prozatímní a návrhy na jeho doplnění budou vítány. Spolky i jednotlivci, kteří se o věc tuto zajímají, necht' vše uváží a své pokyny, názory atd. necht' zašlou Česko-Americké Korrespondenční Kanceláři, úřadovna v čís. 520 vých. 77. ulice, ap. 9, New York, N. Y.

Také jinak projevíla Č. A. K. K. svojí snahu týkající se výstavy v San Francisku. Vstoupila ve vyjednávání s ředitelem zpravodajského a tiskového oddělení, poukázala na nesprávnou češtinu (zaviněnou tiskárnou) v rozesílaných prospektech výstavních, nabídla řediteli H. M. Wrightovi své služby pokud se týče podávání informací o postupu výstavy do česko-amerických listů, jakož i časopisů ve staré vlasti. Také bude Č. A. K. K. podávati zprávy jednotlivým osobám a korporacím v Čechách, jež by se o výstavu zajímali.

DOPISY.

Z VLASTI STARÉ.

Praha, 1. ledna 1914.

Chtěl bych v prvním svém dopisu mnoho toho pověděti. Mám však důvodné obavy, že jsem se opozdil, budu tedy stručným. Dotknou se jen letmo nejvýznačnějších věcí z našeho sokolského života v konci tohoto roku. Pominu i udalost významu eminentního — vítězství pařížské — poněvadž o tom již jste dobře zpraveni.

Podzimní období je u nás pravidelně vyplňováno pracovními sjezdy. Zasedá náš sokolský "parlament" výbor Č. O. S., sejdou se župní náčelníci a náčelnice, t. j. mužský a ženský cvičitelský sbor Č. O. S. K nim řadí se letos dva důležité sněmy: sjezd župních vzdělavatelů a osvětových pracovníků sokolských — a schůze redaktorů sokolského tisku.

O sjezd pracovníků osvětových usilováno již před VI. sletem. Pocit'ovali jsme všeobecně nutnost revise této činnosti v obsahu i ve formě provádění. Přirozený to následek rozmachu posledních let (zejména od valného sjezdu sokolského v r. 1910) a stále rostoucí touhy po všestranném plnění učení Tyršova. Sjezd konal se v Praze 7. prosince a jeho výsledky jsou jistě slibné. Základem jednání byl pečlivě propracovaný referát br. Pechláta, rozčleněný v tyto části: 1. Obsah vzdělávací práce, 2. postup v práci vzdělávací, 3. jak pracovati, 4. vykonavatelé práce vzdělávací a jich spojitost, 5. knihovna a čítárna Č. O. S., 6. sbory cvičitelské a činnost duševní. Mimo to načrtl br. Domorázek obsah a rozsah práce vzdělávací pro dobu nejbližší, hlavně pro rok 1915 (rok Husův — o tom příště). Celodenní jednání spojené s čilou debatou shrnuto pak v tuto resoluci:

"Trváme na plném znění úkolu sokolského, jenž jest obsažen nejvýstižněji ve slovech Tyršových: Vychovávatí sebe a jiné duševně jak tělesně vzhledem k ideálu všelidskému, tak též vzhledem ke stupňům vývoje a dosavadním poměrům našim. Zdůrazňujeme na příště jednotnou harmonii obou směrů výchovy, žádáme, aby úkol ten v budoucnosti byl všude a vždy jasně vysloven. Směr duševní výchovy ve smyslu uvedeném budiž tento:

Vychovati veškeré členstvo především v řádné Sokoly těmito cestami:

1. Doplnovati výchovu tělocvičnou prací vzdělávací, to jest zvyšovati brannost. Tím rozumíme vědomě, důrazně a stále kořistiti z oněch složek práce tělocvičné, jež učí síle, odvaze, pohotovosti, bystrosti, sebevědomí, vytrvalosti, kázně a družnosti. Vzdělavatel doplňuj cvičitelovu práci, upozorňuje na zhojbné vlivy brannosti mařící.

2. Vzdělávati vlastnosti duševní v užším slova smyslu:

- a) Rozum k pravdě.
- b) Vůlí k dobru.
- c) Cít ke kráse.

Nezdůrazňujeme rozsah vědomostí nemající za cíl nahraditi školské vzdělání. Výchovu mravní vytýkáme za přední cíl práce své. Výchovou citu chceme živiti nadšení pro krásné a vznešené.

Chceme učiti zodpovědnosti k sobě, rodině, národu a lidstvu.

Prostředky k dosažení toho cíle jsou:

1. Školy vzdělávací Č. O. S. a žup, v nichž by pracovníci seznamováni byli s cílem, obsahem a prostředky práce vzdělávací.

2. Organisaci činnosti vzdělávací v jednotách, okrscích, župách a obcích.

Každá jednotka měžž vzdělavatele, jenž jest členem výboru správního a volen jako náčelník valnou schůzí jednoty.

Jest předsedou vzdělávacího sboru, který budiž povinně utvořen všude tam, kde toho místní poměry dovolují.

Každá jednotka měž vedle vzdělavatele, knihovníka, novináře a archiváře.

Vzdělavatelé jednot volí vzdělavatele okrskového. Vzdělavatele župního volí valná schůze župní.

Vzdělávací činnost župní řídí vzdělávací předsednictvo složené ze vzdělavatelů okrskových s právem kooptačním. Tomuto předsedá vzdělavatel župní. Jest členem župního předsednictva správního.

Vzdělavatelé jednot a okrsků tvoří župní sbor vzdělavací, jemuž rovněž župní vzdělavatel předsedá.

Vzdělávací sbor Č. O. S. tvoří vedle delegátů předsednictva a příslušných odborů Č. O. S. župní vzdělavatelé, kteří volí ze sebe vzdělávací předsednictvo Č. O. S.

Vedle této organizace žádá důrazně schůze vzdělavatelů, aby cvičitelé podporovali práci vzdělavací v jednotách aspoň potud, aby nejméně jednou v měsíci věnována byla povinně jedna čtvrt cvičení práci vzdělávací. — Ve smyslu tomto, budiž rád sborů cvičitelských doplněn. Také při zkouškách cvičitelských, při volbě do sboru cvičitelského budiž ke vzdělávací schopnosti zvláště přihlíženo.

Schůze župních vzdělavatelů připojuje se v plném znění k resoluci sokolských redaktorů, žádající o neodkladné zřízení knihovny a čítárny Č. O. S. Při tom důtklivě připomíná potřebu sokolského domu v Praze, v němž by knihovna, čítárna a museum našly nejlepšího místa.

Schůze **sokolských redaktorů** byla před tím, 30. listopadu. **Poprvé** sešli se, kdož sokolsky perem pracují a jednomyslně přijatý návrh, aby schůze ty konaly se pravidelně jednou nebo dvakrát do roka, nejlépe dokazuje jich potřebu. Vyčázíť dnes mimo Sokol a Věstník Sokolský 19 Věstníků župních, pak Prapor, Sokolice, Sokolské Besedy a Zahraniční Sokol. Mimo to má 9 denních listů zavedeno hlídku sokolskou a četné listy krajinské. Referenti podrobili věcné kritice Věstník Sokolský a župní věstníky po stránce vnitřního obsahu i úpravy, podána zpráva o novém čtrnáctidenníku Činu (má vyjít počátkem nového roku). Neméně důležitý byl referát br. Pechláta i rozhovor o tisku odbor-ném. Cítíme již dávno, že naše soustava sokolská jako soli potřebuje vědeckého propracování a hlavně zdůvodnění! A k tomu cíli přijatá resoluce, z níž vyjímám: “— Proto žádáme, aby list takový (k vědeckému probírání a odůvodňování sokolského těloeviku) byl zřízen. Nejvhodnějším bychom shledávali, aby směru tomu věnován byl časopis ‘Sokol’, který již od počátku Tyršem k tomu byl předurčen. Doufáme, že Sokol pražský velkolepý tento čin uskuteční a časopis Sokol veškerému Sokolstvu odevzdá. Kdyby však přece k tomu nedošlo, žádáme, aby založen byl nový list směru uvedeného.” K tomu pak pojí se nutné zřízení odborné ústřední knihovny a čítárny a návrh br. Vody z Brna, aby při ústředí sokolském zřízen byl sbor **vědeckých pracovníků sokolských**. Doufáme mnoho od těchto usnesení, na jejichž provedení nutno pevně trvati. Neméně potřebnou je další nová věc: Ustavení **korrespondenční kanceláře**, jež složena bude ze zástupců předsednictva Č. O. S., zástupců redakce ústředních listů a redaktorů sokolských hlídek pražských denních listů. Význam této kanceláře může být značný ve mnohých směrech. Už v našich poměrech domácích, nad tož **pro cizinu**. Aspoň malý doklad: Po vítězství pařížském italský list ‘Stampa’ oznámil takto výsledek: 1. **Hongrois** (Uhry), 2. **Francie**, 3. **Itálie**. Hle, tato ‘Stampa’ vychází v Turině, v místě předposledního našeho skvělého vítězství, a přece napíše, že Sokolové jsou z Uher! A tedy závěr? Musíme informovati cizinu **sami**!

Z jednání schůzí cvičitelských sborů a výboru Č. O. S. vyjmu aspoň některé nové věci. Je to především **reorganizace technického odboru**, k níž konečně již došlo — k po-

puđu bratří z Moravy — a což uvítáno všemi, kdo usilují o prolamování ustrnulého konservatismu. Dotud byl technický odbor **nevolitelný**; nyní rozmnožen počet z 10 na 15, každým rokem vylosuje se třetina a musí se podrobiti volbě. Jistě že zdravá tato reforma provede se logicky i v ženské komisi Č. O. S. — Naše sestry nemohou stále býti hotovy s otázkou **výletního kroje**. Již od sletu v Sofii r. 1910 se o věci mluví; po našem VI. sletu hlasováním zvláštními dotazníky projevila se převážná většina pro kroj. Byla chyba, že ženská komise brzy na to v první schůzi žen, evič. sboru Č. O. S. na podzim r. 1912 opět dala o kroji hlasovati a návrh — nepřijal. V jarní schůzi r. 1913 zase kroj přijat a v této podzimní schůzi zase — zamítnut! Neinformovanému je to zajisté až směšné, ale věc je taková: Z části se župní náčelnice mění a mnohé z nich projevovaly hlasováním osobní svůj názor, ač názor Župy byl jiný. Platnou měla býti zásada poprvé přijatá — k čemu pak komise ženská — a přes protesty! — dala několikrát po sobě o věci rozhodovati! A tak otázka kroje je už pomalu nechtutná a došlo v této podzimní schůzi výboru Č. O. S. k živé debatě, v níž zejména bratr posl. Kalina a dr. Pippich shrnuli přesvědčivé důvody pro kroj. Je nyní oficiálně vypsána do konce února 1914 veřejná soutěž na **cvičební úbor** členek, dorostenek a žákyň. Mohl být tedy pojat i kroj výletní. Nieméně věc se dále oddalovati nedá. — Bylo také úředně schváleno nové rozdělení Žup kraje pražského a vznikla nová **Župa pražská**, v jejímž čele je mateřská jednotka sokolská, Sokol pražský, který dosud byl mimo organizaci župní. Zmizel tím také ‘Těloevičný spolek paní a dívek’ a jest nyní ‘Ženský odbor’. Také na Moravě Župa Rastislavova rozdělila v Župu téhož jména a Župu brněnskou. Máme tedy nyní v České Obei Sokolské 39 Žup s 1186 jednotami. — Roku 1915 budou se konati **mezisletové závody**, do nichž tentokrát zařaděny také **závody žen**. — V r. 1914 máme dva velké sokolské podniky, jež budou Č. O. S. obelány: **Slet v Brně a Lublani**.

Rád bych se rozepsal o udalosti, jež poměrně nehluchně proběhla sokolským životem naším. Jest to **30 let trvání dorostu sokolského**. V říjnu bylo vzpomínáno jubileu tohoto. Dnes již mohu jen odkázati na jubilejní číslo **Sokolských Besed**, vydávaných br. Rud. Novákem na Smíchově, které obsahuje celou podrobnou, zajímavou historii. Rád doporučuji je k opatření do našich knihoven. — Zmiňuji se ještě o tom, že **Sokolice**, list pro sokolskou výchovu žen, dokončila zdárně první ročník a 1. lednem 1914 vstupuje do ročníku druhého. ‘Sokolice’ svým obsahem jistě vyplňuje mezeru v našem sokolském tisku a plní své poslání dobře, což je všeobecně uznáváno. Ročník druhý bude mít již plných 12 měsíčních čísel za roční předplatné do ciziny 3.50 K. Vyčází v Praze—Nuslích.

Nuž, ukončím zatím. Vynasnažím se o to, aby následní měsíční dopisy byly úplnější, informativnější a pokud dovedu i zajímavější. Na zdar!

Křemen.

Portland, Or. 10. ledna.

Mám opět funkei dopisovatelky tak začnu hned v prvním měsíci psát. Byla bych častěji psala, ale je málo života u těch našich Sokolů a tak není o čem psát. Sokolky přestaly cvičit, některé by ovšem rády šly, ale nikdy se nesejdou. Bratři si začali pěvecký sbor, několikrát se sešli, když však není řádného cvičitele tak je chut’ přešla. Psala jsem minule, že bychom rádi nějaké divadlo zahráli, že však se ani ke zkouškám nesejdeme. Tentokrát však s potěšením píši, že aspoň poslední den v roce jsme měli divadlo a při tom i koncert. Hrál se žertovná jedno-aktovka ‘Nasehval’. Naše sestry Friendova, Pokorná a Vlasta Klekarova, ze Sokolů bratři Krémář a Bubeník se znamenitě tužili. Třetí úlohu pro pána jsme mezi Sokoly nemohli sehnat tudíž Adama zahrála Eva. Sestra Bertha Vítkova úlohu Adama za-

hrála výborně, o čemž svědčil hlučný potlesk. Sl. Olga Klekarova zahrála solo na cello. Pak zapěla sl. Leona Gageova píseň "Perfect Day" s průvodem piana a cello Olgy a Vlasty Klekarových. Dále zapěly "Back to Carolina" sl. Olga Klekarova a Leona Gageova s průvodem houslí a piana. Taktéž malá Blanka Freindova a Růžena Medunova nám přednesly české básničky velmi hezky, ač teprve se česky učí. Že celý program se líbil svědčí to, že obecenstvo si přálo pokračování. Měli jsme tentokrát obecenstvo skoro samé Čechy, což nás velmi těšilo, jen kdyby přišli častěji. Ti mladší se bavili až do čtyř hodin ráno. Doufáme, že takových zábav bude tento rok více. Příští zábava bude maškarní. Na zdar!

J. V. Babkova.

Lorain, O., 13. ledna.

Výsledek voleb u Sokola Lorain jen nepatrné změny znamená — neboť mnohý bratr obává se zbytečné námahy, z které sláva, aniž hmota povstane. Za to druzí povinnosti na se vzaté svědomitě, dle sil svých plniti se snaží.

V posledním čase přičiněním naší jednoty založena za přispění druhých českých spolků Česká Svobodná Škola, které dostalo se lichotivého uznání br. učitelem Vojtou Benešem. Učitelem téže jest br. Fr. Sakryd z Clevelandu. V neděli, 18. ledna oslaveno u nás jedenácté výročí založení veřejným za účasti všeho členstva místních bratrských jednot: Slovenské, Hrvatské a Srbské s úspěchem všestranným. Navštívil nás nynější mayor města, John Pollock, jemuž se líbilo u nás, chválil naše snahy a ujišťoval nás svojí přízní.

V neděli, 25. ledna nás naštivil milý host, br. učitel Vojta Beneš. Odpoledne věnoval naší mládeži, večer pak vyhrazen přednášce, jež byla cenným požitkem pro každého česky cítícího člověka, a mnohemu vyloudila slzu z oka. Různé doby z naší slavné minulosti prožívá posluchač, kde tak poutavě líčeno, a mimoděk žal hrdlo svírá a pěstě se i zatínají tam, kde utrpení národa dostupuje vrchole. Dostavil se pozvaný správce místních škol, obě. A. C. Eldredge, který jevil o hostě velký zájem. Útulná tělocvična naše učinila naň dobrý dojem, ba jevil překvapení nad vybavením téže. Ochotným průvodcem po školách druhého dne hosti byl br. Otto Mikolanda, za což bratrský dík.

V neděli, 15. února pořádá místní Slovanské Sokolské Sdružení první ples svůj v Sokolovně, na nějž se upřímně všichni těšíme. Na co síly naše nestačily, dojde splnění společným úsilím, sejít se v původních národních krojích a předvésti různé národní tance.

Ve spojení síla! Jen společným úsilím, ne tříštěním sil a podezříváním dojde Sokolstvo v této zemi kýžené mety. Přítomná velká vážná doba najde i Sokolstvo zde připraveným? Či zase dočkáme se zklamání?

Na zdar!

Adolf Navrátil.

Baltimore, Md., 17. ledna.

Sedím tu zaduman, v hlubokých a vážných myšlenkách jsa pohřížen; vzpomínám udalosti v poslední době sběhlé, vyluzující pocity neradostné.

Vědomé provinění na zásadách doléhá silou nezdolnou, nelitostně rve nitro a činí výčitky oprávněné. — Však dosti o tom.

Úkolu svému budu hleděti co nejlépe dostáti, jak jsem prohlásil, a tak k naší činnosti, které nutno věnovati pozornost tu největší. V roční schůzi zvoleni činovníci. Ředitelstvo: Cihlár, Hrbek Fr., Kubant, Tavík, Cihlár starosta, Hrbek Fr. náměstek, oba slouží období již třetí, jsouce oblíbeni každým bratrem, V. Ševčík tajemník a dopisovatel, Kolomazník účetní, Franc Jar. pokladník, Tábořský knihovník, Štětka Fr. náčelník a vrchní evičitel, Růžička domácí správce. Odbory a výbory rovněž obsazený dobrými a schop-

nými bratry, takže se dá předvídati, že správa Jednoty Blesk bude v tomto roce vzorná. Schůze naše jsou navštěvovány v počtu velikém, patrně bratři jeví upřímný zájem o vznešenou věc naší a co nejvíce potěšitelné, že výkvet jednoty, síly to vesměs mladé, s horoucím zápallem připojují se zdatně k práci záslužných starších bratrů. Tak to má býti! Povznásejte na dále vše to co započato v tom ohledu, tím se nejlépe zavděčíme těm, jímž pak směle zazáří radosti oko a ten uspokojující úsměv v tváři dokáže jen, že touha ta snaživá by měla býti nás všech!

25. prosince odbýváno veřejné, jehož program byl bohatý a sice:

1. Směs českých písní. 2. Proslov našeho snaživého starosty. Řeč jeho byla vřelá, věčná; pak zapěl pěvecký odbor "Svůj k svému". 3. Cvičení prostná žáků do 12 let spojení s tanečními polkovými kroky; provedení bylo pěkným. 4. Žáci do 12 let, prostná spojení se skupinovými obrazy. Nastoupivše v 6 řadách v počtu 38 učinili jen dobrý dojem. 5. Družstvo Sokolek, tělocvičný tanec a tu snaha dosáti pohybů elegantních se úplně zdařila. 6. Sokolové, prostná čtyř oddílů; krásná spojitost cvičení tohoto vzbudila zájem největší a dala vytušiti zdatnost a sílu svalstva vůbec; provedení dobré. 7. "Zvuky české", hudba, úspěšnost téže vyvolala bouři pochvaly. 8. Cvičení nářadové: dvě družstva bratří — první bradla a kruhy vedené br. Jos. Pokorným, druhé hrazda a bradla vedením br. Fr. Kadaně. Výkony těžké složité. Nácvik výborný ale konečné provedení I. družstva na bradlech částečně kulhalo což přičteno budiž přílišné námaze, za to ale výkony v kruzích byly vzorné. II. družstvo drželo se obstojně. 9. Dorost Sokolek, skladba cviků se švihadly spojení s tanečními ozdobnými kroky; provedení téhož bylo pěkné. 10. Sokolský dorost, cvičení skupinová, která zamlouvala se svojí kombinací a bezvadným provedením co nejvíce. 11. Kroužení sněhobílých koulí spojitě v rejevých a v tanečních pohybech provedly sestry ve větším počtu ladně a uhlazeně. Číslo toto vyžadovalo ale většího prostoru jinak by se pak též vyjímalo. 14. Sokolové, prostná s dutým míčem spojitě s cvičením atletickým, pravý to požitek pro oko pozorovatele i odborníka. Co tu bylo krásných pohybů, ušlechtilé, zábavné hry. Provedení výborné.

Dále odevzdány br. Aug. a Ed. Novákovi diplomy ze závodů VI. sletu v Praze a to br. starostou, jenž učinil tak výstižným proslovem. Výborná hudba br. Jos. Elsnice byla s námi v úplném souladu. Z hloubi srdce pronáším všem upřímné blahopřání, zvláště milému našemu Frantovi, který svoje schopnosti i tentokrát náležitě uplatnil, těše se účtě a lásce nás všech a tu netřeba dalšího představování.

Jen ještě vřelé vybičování rodičům, zvláště br. Sokolům, aby své dítky posílali do školy tělocvičné a České Svob. školy. Na zdar!

Vincent J. Ševčík.

Philadelphia, Pa., 18. ledna.

Chápu se péra, abych též jednou podal zprávu o činnosti našeho sboru na poli technickém a s radostí musím psáti, že se mě podařilo za přispění evičitelského sboru dostat naše družky dohromady a — evičit — ano eviči. Hned po sjezdu baltimorském, z kterého nám br. Příbramský přivezl novou nadšenost a povzbuzení, pustili jsme se do práce, kteráž ze začátku šla dosti pomalu. Jak do toho? S míněním raději pomalu a jistě, než hrr a nie, pozvali jsme několik družek právě sem přijetých do rodinných zábav a pozvolna jsme je připravovali na náš hlavní účel, totiž evičení, což za přičinění a spolupůsobení našich žen se nám podařilo a uskutečnilo. Po mém vyzvání br. Pavlíka, aby nám též vypomohl i on se zase pustil do práce a po tříletém odpočinku bývalých Sokolek několik se jich na jeho přičinění vrátilo a společně se tuží. Jde jim to opravdu dobře. Zároveň za-

myslím při nejbližší příležitosti založit sokolský sbor dívčí. Co se týká mládeže dobře pokračuje a návštěva cvičebních hodin jest obstojná na naší malou osadu, však rodiče drazí, posílejte vaše dítky pilně do cvičení neb jest jim to jen ku prospěchu jak tělesně i duševně, tak abychom měli co největší počet té drobtiny nám tak milé.

Cvičení malých a větších žáků v počtu asi 24 velmi dobře pokračuje, což svědčí o důkladné práci jejich cvičitelů Tondy Jaroše a Příbramského a ukázka jejich práce byla vidět 31. prosince m. r. při veřejném, kdež se hoši dobře drželi — ale po druhé lepší hudební doprovod, aby nekazil žně vaší neúporné práce. Cvičení děvčat od 8—14 let má na starosti moje maličkost a návštěva jest dobrá, průměrně ze 16 zapsaných asi 12. Cvičení Sokolek máme na starosti oba dva, totiž moje maličkost a br. Pavlík a opravdu máme z nich radost. Ale členstvo! Práce, kterou jsme tak často začali a přišla v nivec, jest opět obnovena ale bez výsledku, neboť za mého šestiletého cvičení zde není nám možno žádného cvičence tak vychovati, aby i on nám přispěl na výpomoc na poli tělocvičném a nyní, když jsem dostal četnu dohromady z nově přibylých sil a za spoluúčinkování některých našich „vysloužilců“ milí mladíci — chytré hlavy — že musejí do školy večerní se učit angličtině a zase sklaplo.

Co se týče druhých slovanských Sokolů, s nimiž jsme stále ve přátelském styku, práce technická není stejná. Bratří Slováci, u kterých jsem náčelníkem a cvičitelem, po donesení vavříků a cen z Clevelandu neevičí, — až teprve posledním časem začali, — jelikož roztržky při spojování dvou sborů jim v tom jaksi bránily. Za to Sokol chorvatský, kterého jsem byl též jeden ze zakládajících členů a první jejich cvičitel, co pronajali novou evičírnu tuží se velmi a opravdu s láskou a sebezapřením úctyhodnou. Jejich činnost jest v plném proudu a často strávíme příjemný večírek v jejich kruhu za zvuků tamburáské kapely. Též bratří Srbové mezi nás někdy přijdou.

Náš zábavní výbor pilně pracuje na programu našeho velkého plesu, který bude, dne 13. února t. r., ke kterémuž jim přeji mnoho zdaru. Ochotná ruka jejich a obětavost zasluhuje pochvaly.

Co se týká volby ohledně názvu zůstali jsme na našem a posoudili jsme jednání T. J. Sokol St. Louis, Mo., jako nesokolské. Všechna čest br. K. E. Hrbkovi, jenž jednal podle usnesení baltimorského sjezdu. Se sokolským Na zdar!

Václav M. Younger, náčelník.

St. Paul, Minn., 20. ledna.

Tedy opět v nový rok! Co nového as přinese? O! řekni rychle osude. A měl by přinést více zdaru než r. 1913. Těžká chmura svírá prsa každého upřímného Čecha amerického, nevyjímaje nás všech Sokolů amerických, to jest tížící nejistota, zdali tento rok zasvitne slunko zlaté na první krok spojení se Sokolstvem pokrokového v Americe? Jaká těžká otázka! Sjezd slučovacího výboru v Clevelandu se neosvědčil, jaké to trpké sklamaní národa českého v této nové vlasti, jaká radost byla v očekávání se spojení všeho Sokolstva. O ta tvrdá česká lebka, co svízela a bolí ve svém národě nadrobila. A kdo vinu toho nese? Jen my sami! Nechej rozsévati bol slovy svými v řadách našich činníků, vím, že vinu toho nenesou, ale táží se: Proč jsou sjezdy, které vyžadují takového nákladného vydání; dojistu aby nám přinesly pokrok a prospěch v řadách našich a nikoli jen trpké sklamaní. Toho roztrpčení v řadách našich nemuselo býti, kdyby sjezd vykonal to co vykonati měl. A jak pořekadlo dí: jesti třeba kouti železo pokud je žhavé, proč jste tedy nekuli, když byl čas příhodný a ne to přenechat vše na hlavu třech činníků, kteří mají nésti vinu za vás. Doufali jsme, že sjezd baltimorský přinese očekávaný výsledek a zatím — zatíží sobě tvář český národ v

nové vlasti, zalkej nad syny svými! Nu doufejme však, že mraky se přezenu a bude opět lépe.

Nyní dále z činnosti naší ze Sokola st. paulského a Minneapolis. Dne 4. ledna 1914 pořádal Sokol závody žactva st. paulského a Minneapolis v síni řádu Čech Č. S. P. S. Síň byla nabitá. Radost zářila z očí všech přítomných, se zalíbením obecenstvo pozorovalo výkony naší mládeže květu to naší naděje. Pořad zahájen byl ve 3 hodiny odpoledne hudbou a nástupem všeho žactva. Bylo tu 102 roztomilých hlaviček. Jaký pocit zmocnil se každého upřímného a přítomného našince není péro mé s to ani napsati. Pak následoval proslov br. Fr. B. Matlacha, jenž přivítal obecenstvo a na shromážděný dorost poukázal, práci téhož a konečně na vznik Sokolstva a jeho cíle. První tělocvičný spolek založen v Praze Tyršem a Fuegnerem r. 1862 a sice tou dobou, kdy lid český probouzel se k novému životu a uvědomovati si počal svou sílu národní, kteráž ve vývoji těla, utužení a posile veškerých vrstev národa měla vřeholiti ve výchově naprosté volnosti, svornosti a bratrství. Posvátná, výchovná a vzdělávatelná myšlenka sokolská pronikla s prvými vystěhovalci českými i do země této volné a svobodné a první sbor sokolský založen byl v měsíci únoru 1865 v St. Louis, Mo. Cílem Sokolstva je zobraziti stálý vývin lidské mysle a těla, který vede ku konečnému osvobození, k úplné emancipaci z hmotné i duševní poroby, aby vyvíjelo se lidstvo nejen zdravého těla ale též s citem pravé a dokonalé lidskosti. Kéž krásná slova br. Matlacha padnou na půdu úrodnou. Pak představen obě. Herbert N. Watson, předseda technického odboru Sev. Západního gymnastického sdružení a přítel českého Sokolstva. Týž jal se mluvit hlavně k shromážděné mládeži, uváděje jak již záhy v mládí přilnul k tělocviku; byl vychován na venkově kde musel si sám poříditi potřebné sokolské nářadí. Řečník nabádal k tomu, aby dítky vedeny byly k tělocviku záhy z mládí, kdy právě navykají si na dobré i špatné zvyky. Výkony, jež z počátku zdají se býti těžké, prováděny jsou později hravě a lačně. Každý výkon musí býti podřízen vůli a z toho následuje duševní kázeň, jež velice jest žádoucí u mládeže. Dále pravil, aby mladý dorost jen pilně se věnoval cvičení vedením svých cvičitelů, kteří nelitují námahy ani času, aby úkolu na sebe vzatému dostáli co nejlépe. Proslov svůj končil prohlášením, aby mládež byla hrda na tělocvičnou svoji sokolskou jednotu a po vyspění, aby všichni stali se jejími členy. Kéž by se tak stalo a rodiče slova tato vzali si k srdci a zachovali v paměti. 2. Hudba hraje pochod. Nástup žáků k cvičení s tyčemi. 3. Nástup žákyň, cvičení s činkami. 4. Hudba hraje Lví silou. Nástup žáků ku cvičení na bradlech a na koni. 5. Žákyně nástup ku tanci. Hudba hraje: „Proč bychom se netěšili“. 6. Cvičení na hrazdě. 7. Nástup k závodu v prostných žáků s tyčemi. 8. Nástup k závodu žákyň s činkami. 9. Proslov br. Tesaříka a oznámení výsledku závodů. 10. Pochod žactva k společné večeři. Soudecové byli následující: H. N. Watson, Jos. Panuška, Jos. Zikan, Vojta Šmolík, Fr. Line, Fr. Roch. Jelikož byli pouze tři ceny, uděleny jsou pouze přeborníkům.

Žáci: 1. cena záslužný peníz, Josef Šrámek z Minneapolis, získal 90.3 bodů; 2. cena záslužný peníz Václav Ševčík ze St. Paul, získal 89 bodů; 3. cena záslužný peníz Karel Šiler ze St. Paul, získal 83.3 bodů.

Žákyně: 1. cena záslužný peníz: Štěpánka Olejova ze St. Paul, získala 92.5 bodů; 2. cena záslužný peníz: Emma Hájková z Minneapolis, získala 91.5 bodů; 3. cena záslužný peníz: Matilda Vávrova z Minneapolis, získala 90 bodů.

Vřelý dík nechť přijmou soudcové za jejich namahavou práci jakož i bratří cvičitelé Frank Drassal a Vojta Fencel z Minneapolis. Vězte bratří, že velká obět', kterou přinášíte našemu dorostu, ale také vědomí dobré vůle a zdaru pro náš národ! Jen dál, drazí bratří, vytrvalost to nejlepší od-

znak Sokola. Těžké jsou začátky, ale doufám, že příští závody půjdou lehčeji i musí se žáci rozdělit na tři čtyry. Dále sehrány byly dvě divadla, dne 9. listopadu 1913 "Farář a kostelník", dne 18. ledna "Vodní družstvo" řízením našeho neúnávného režiséra br. Fr. Dvořáka a to s velkým úspěchem. Přeji mnoho zdaru a jsem vás Vác. J. Ševčík.

Cleveland, O., 21. ledna.

Rok 1913 zapadl do nekonečna a rok 1914 usmívá se na nás plnou svou mladičkou silou; povinností tohoto mladička jest, aby on nit spojení, v roce 1913 v Clevelandu tak neideálně přetrhnutou, opět spřel a na cívku bratrství sokolského správně navinul, v čemž mu my bratři všech jednot sokolských bud' mež z veškerých svých sil nápomocni. Spojme se v roce 1914. Necht' rok 1914 jest rokem historickým v dějinách Sokolstva amerického. Zdar jemu i vám bratři!

Jednota naše Sokol Cleveland vyslovila se jednohlasným schválením návrhu Župy Fugner-Tyrš a přijala resoluci Sokola st. louisského za svou; dopis Sokola new yorského položila na stůl bez debaty. Jednota naše již se nasytila těchto bezvýsledných konferencí a proto schválení návrhu Župy Fugner-Tyrš a položení dopisu Sokola new yorského na stůl...

V řádné schůzi prosincové zvolilo sobě členstvo nové činnovníky na příští rok. Starostou zvolen br. Václ. Hlavín, tajemníkem br. Franta Holešovský, účetníkem br. Jan Hejduk, pokladníkem br. Jan Boček, výběřím příspěvků br. Anton Soukup, náčelníkem br. Leop. Všeček, podnáčelníkem br. Václ. Procházka, praporečnickem br. Václ. Lev; ve schůzi té zvoleny byly i různé výbory, bez nichž žádná jednota sokolská se obejít nemůže, tak ku příkladu výbor majetku, zábavní, přednáškový a i též zástupci do Župy Severovýchodní se sídlem v Clevelandu. Volby tyto odbyly se velice hladce a jednohlasným schválením; nově zvolení činnovníci žádají snažně veškeré členy jednoty, aby schůze řádně navštěvovali, rokování se pilně účastnili a práci činnovníků pro běžný rok 1914 usnadňovali a na prospěch Sokolstva bratrsky pracovali.

Den 11. ledna 1914 byl svátkem jednoty naší a její příznivců; den ten skládalo členstvo účty celoroční práce a práce ta byla nadšeně veřejností přijmута i byl svátkem evičičiho členstva a dorostu.

O práci té psaly mimo časopisů českých i časopisy anglické, jejichž zpravodajové byli evičiči přítomni, velice příznivě. Přítomný člen městské rady obě. French vyslovil v delší řeči své překvapení nad krásným provedením celého evičiči, pravil mezi jiným: "Věřím, že z těchto tak dobře vychovávaných hochů a dívek doroste bujarý mladík a krásná dívka, z těchto, že pak vyvine se řádný muž i žena a z těchto mužů a žen charakterní občané Spojených Států." Po ukončení řeči jeho byl bouřným potleskem odměněn.

Palmu vítězství samozřejmě odnesli br. vedoucí: náčelník Ant. Pánka, evičičelové Emil Šlapák, Václ. Lev a Josef Řezáč. Cvičení zahájil br. Václ. Lev s jeho drobotinou hochů od 6 do 10 let; 3 sestavy tohoto evičiči byla lehká a přiměřená stáří evičičů; evičičenci jeho po první sestavě získali uznání obecnstva, jež hojným potleskem jak evičičele, tak i evičičence odměňovalo. Totéž platí o br. Jos. Řezáči, jenž předvedl dívky od 6 do 10 let.

Cvičení hochů od 10 do 14 let vedl br. Emil Šlapák a evičičili 4 sestavy s činkami; při evičičení tomto oproti loňskému jsem shledal více kázně, ba skoro tu pravou kázeň sokolskou s jakou se vystupuje jenom v Čechách. Br. E. Šlapák měl by nám vysvětliti jak tu "Ameriku" spoutal do prostředí kázně sokolské. Cvičení toto prohlašuji za nejlepší ze všech toho odpůldne prováděných, poněvadž mě k tomu oprávnují ty usměvavé tváře, ty zářící oči prozrazující s jakou chutí a hrdostí se ku evičičení nastupuje, ty malé

svaly ramenní při tření nahoru se otrásající, ten jednotlivý úder při výpadu — ta oduševnělost výkonů na tvářích evičičenců se obzřetelněji.

Cvičení děvčat od 10 do 14 let a Sokolek vedl br. náčelník Ant. Pánka; evičičení děvčat byla obecnstvem vždy obdivována a s hlučným potleskem při každé sestavě přijímána a tudíž i letos. Cvičeny byly polkové kroky s ladnými pohyby paží a těla a zakončeny v 3. sestavě pěknými skupinami. Cvičení sester Sokolek bylo velice pěkné. Ve evičičení tomto ukázal br. Ant. Pánka jeho mistrnou techniku v sestavování evičičení, at' již Sokolů aneb Sokolek. Na evičičení tato byl jsem nejvíce zvědav, neboť až v poslední době jsem se dověděl, že br. Pánka a Šlapák si to prohodili; onen evičičoval dorost a Sokoly — tento opět děvčata a Sokolky. Má zvědavost došla úplného ukojení, shledat' jsem, že Sokolky byly ku evičičení tomuto lépe propracovány, než roku loňského; jak vidno oba bratři sobě úlohy vyměnili jak ku svému vlastnímu, tak i ku prospěchu dorostu, evičičenců i Sokolek.

Po prostných Sokolů nastoupili hoši a děvčata ku různým hrám a Sokolky nám dokazovaly, že dovedou též slušně skákat a ne jen mazurkové, valčíkové a polkové kroky i pohyby s těmi spojené provádět. Bratři evičičili bradla, hrazdu, koně a kozu; evičičení tato byla dosti dobrá a rušná. Po evičičení na nářadí proveden hromadný nástup do středu síně a br. starosta Fr. Kavan vřele děkoval br. evičičelům i evičičencům a vyzýval je, aby i na dále na věci sokolské svorně pracovali a nikdy neochabovali; na to evičičenci podělili br. evičičele různými dárky s patřičným oslovením a odebrali se ku svačině, kterou jim jednota v uznání jejich práce vypravila. Večer pořádána byla taneční zábava, jejíž čistý výnos ponechán jesti sboru evičičelskému, jenž vypraví borece do Omahy.

Bratři evičičelé, evičičenci a Sokolky — a i ty doroste — přijmi ten nejvřelejší dík za ony krásné chvíle, jež jste nám svým evičičením připravili; vás br. evičičelé žádám, ba prosím, abyste na poli sokolském neochvějně pracovali a z těch malých Sokolstvu věrné syny a sestry vychovali; to pak bude ta vaše nejlepší odměna.

Na zdar!

Franta Holešovský.

Milwaukee, Wis., 22. ledna.

Byv pověřen úřadem dopisovatele do našeho orgánu, chei aspoň částečně naznačiti činnost v naší jednotě. Potěšitelným jest, že čilý náš agitační výbor získal kol 20 nových bratří a tito utvořivše klub byli slavnostně v rodinu sokolů uvedeni. Při přátelské zábavě promluvil k uvedeným a zvláště k česko-americkému dorostu, jež vstupuje v řady naše, nadšenou řeč z vlastního nazírání co Čechoameričana na ideu sokolskou, náš okresní prob. soudce br. J. C. Karel. Však na tom nelze přestat. My učinili opět jeden krok v před a sice založením dramatického odboru Sokola. A tu musím říci, že odbor představil se obecnstvu pořádáním I. sokolské akademie. Návštěva byla veliká, program skvostný, jen toho dlužno litovati, že filmy, jež měl odbor zapůjčeny z Cedar Rapids od br. Filipa, znázorňující VI. sokolský slet v Praze v pohyblivých obrazech, nebyly dosti jasné. Však přes to odbor získal si rázem přízeň obecnstva, která doufám, že potrvá.

Slet a závody N. J. Sokolské v Omaze obešle naše jednota 7členným družstvem, a tu aby se boreům lépe jelo a nemuselo sáhnouti hluboko do pokladny uspořádá dram. odbor v jejich prospěch divadelní představení, dne 17. května 1914. Hráti se bude "Strakonický dudák".

Nejvýznačnější, jako jiná léta bylo veřejné uspořádání na Sylvestra za obrovské účasti přátel a příznivců našich. Zahájeno proslovem br. evičičele k obecnstvu, načež se zvedla opona a my spatřili tu pestré shromáždění více jak

150 evičenek a evičenek naší to výchovné sokolské školy k nimž bratrsky též evičitel promluvil. Následovalo veřejné a tu dle souhlasu a bouřlivého potlesku obecnstva bylo jen zdařilé. Však činili se všichni od těch nejmenších, až po ty naše borce, kteří mnohemu zápolu čestně čelili a vyšli jako vítězové. Myslím, že by bratr evičitel na příště udělal dobře, kdyby nacvičil prostná jak káňat, dorostu i evičících bratří o třech oddílech místo pěti, jak bylo naposled. To evičence příliš unaví. Ve smyslu technickém doufám, že podá zprávu o veřejném br. náčelník.

O půlnoci provedena scéna o dvou obrazech "Pád starého a příchod nového roku" sepsaná a nacvičená řiditelem dram. odboru br. Jaroslavem Hejnem. Všeobecně se líbilo, nadšení obecnstva dostoupilo konečně vrcholu a celé shromáždění za zpěvu "Kde domov můj" přeje si "šťastný nový rok". Ohlas tohoto přání, necht' přijme br. pořadatel a všichni bratří a sestry N. J. Sokolské. Tož nový rok v novou práci ku prospěchu celku ku konečnému spojení Sokolstva a stále výš a výš! Na zdar!

Jos. Pokorný.

Pittsburg, Pa., 23. ledna.

Jak vidím, žádný ani rádečkem o naší jednotě se nezmiňuje. Odhodlal jsem se, abych tudíž sám zase něco o naší činnosti napsal. Že bychom snad lenošili, to ne, ale nejde to tak, jak by mělo jít. My si toho napovídáme, co se všechno udělá, kolik divadel sehraje atd., a když přijde k tomu, tak nic. Jest to opravdu smutné v tom našem Pittsburgu, tolik Čechů, a nás všeho všudy na 50 členů. Co se týče práce celoroční, kterou jsme vykonali, byla dosti slušnou. Uspořádali jsme dva výlety s veřejným, pak jeden divadelní kus "Lucerna". Na konec roku jsme uspořádali vystoupení všech evičenek a evičenek. Na ukončení programu byl živý obraz pod jménem "Stráž národa". Pak následovala taneční zábava. Na závody, které byly pořádány v Detroit, Mich., byli jsme pilně připravováni, ale až na poslední chvíli museli jsme jeti jen dva, to jest sám pisatel a bratr Jos. Král. Br. J. Král pak závodil jako jednotlivec i získal diplom. Byl prvním v prostných, druhým na hrazdě a třetím na bradlech. Co se týče celoročního evičení, evičil jak ženský dorost, tak mužský dorost v hojném počtu. S členstvem máme smůlu, ačkoli jednotu naše pořídila nové krásné náradí, za které zaplatila přes 200 dolarů. Ale, abych snad evičence urazil, že nic nedělají, to snad ne. Cvičí stále v jednom družstvu vedením br. Jos. Krále. Kde jsou ale ti ostatní? Co pak jednotu naše nemá více evičících sil? Ano, bratří, tak je u nás. Zde máme pár dobrých pracovníků, kteří se starají o blaho naší jednoty. Těch pár bratří vidíte stále, jak ve schůzi, tak při divadle a zábavách, a těch pár dobrých pracovníků se stará o náš sbor i zastávají se Sokola zde mezi nepřáteli, již by nás rádi ubili. Inu bratří, přál bych Vám vidět to přátelství mezi Čechy zde žijícími. Abychom také ukázali našemu zdejšímu obecnstvu, že pracujeme též duševně, zařídili jsme již před rokem dramatický kroužek, který se stará o pořádání divadel a podobné ušlechtilé zábavy. Aby se předešlo různým věcem a nepořádku, vypracovali jsme stanovy, jak každý takový kroužek má a má mít. A takový člen, který do takového sboru vstoupí, zaváže se čestným slovem a svým podpisem, že nebude se žádným jiným sborem účinkovat, jen s dovolením jednoty. Ta věta byla vsunuta tam proto, že zde máme více kroužků divadelních, a členové někteří si vzali úlohu od nás a také od sboru jiného. Zkoušky byly určené třebas na stejnou hodinu a účinkují nepřišli, buď na tu aneb na onu zkoušku. A tak se stalo, že dotčený na zkouškách nic neměl a divadlo pak za mnoho nestálo. A co takový bratr, který se podepíše čestně, že je se vším srozuměn a za 14 dní hraje s jiným sborem? To jest sokolské jednání, to je to čestné slovo a podpis! Pak má sbor zkvétat. Ba, spíš jej

ubijete. A takový bratr, když neví, měl by si vzít pro podruhé naučení, aby se vícekrát neopakovalo. Proto bratří, buďte na pozoru a hleďte se vyhnouti takovému nečestnému jednání. Tak jsme skončili ten nešťastný rok 1913 a snad rokem příštím bude možno činovníkům novým, které jsme zvolili v prosincové schůzi, přijít v celku k větší práci, nežli v roce uplynulém. Hlavní naší snahou by mělo být, abychom získali do řad našich Sokolky. Jak by bylo krásným, kdyby na příštím veřejném naše obecnstvo překvapily. Doufám, že se našim bratřím podaří a Sokolky se pustí znovu do práce jako dříve. Co se týče voleb, dopadly k úplnému uspokojení. Starostou znovuzvolen br. Jos. Jedlička, náměstkem br. Václav. Řeřicha, tajemníkem znovuzvolen Karel Štástka, účetníkem znovu br. Karel Zamrza, pokladníkem br. Vašek Ševčík, náčelníkem br. Ant. Kohoutek, evičitelem br. Jos. Král, knihovníkem br. Jos. Leder, řiditelem divadla br. Jos. Vořech, dopisovatelem Ant. Kohoutek. Volby, jak je vidět, odbyly se hladce, tak jak si bratří přáli. Doufám, že činovníci budou pracovat tak, jako v roce minulém ku blahu jednoty. Taktéž se těším, že i náš dramatický kroužek se vynasnaží, aby co možná nejvíce naše příznivce obveselil. Myslím, že i náš řiditel divadla br. Jos. Vořech vypraví nejméně tři divadla za rok i překoná starý dosavadní rekord: jedno divadlo za rok. Členů máme dost a chtí pracovat. Tak jen s chutí do toho, pokud je dost kuráže. Bratří, dejte na rodičích, kteří posílají děti do evičení, aby přišli navštívit evičební hodinu těch maličkých. Ano, třeba i těch velikých. Vstup přece je volný. A sice z těchto důvodů: Cvičení navštěvuje dosti žáků obého pohlaví a bratru evičiteli nastává zde dosti perná práce, aby sám udržel tolik evičenek pohromadě. Znáte dobře americkou mládež, když evičitelovo napomínání k pozoru nic neplatí a je nucen z řady takového evičence neb evičenku vystavit, ano i celou evičební hodinu přerušit. Rodiče pak si stěžují členům, že snad evičení neb evičence bylo ublíženo. Proto žádám upřímně jak členy Sokola, tak rodiče evičících, aby evičení navštěvovali a přesvědčili se o tom, jestli evičitel nesprávně jedná. Nechej se více rozepisovat o věci té. Cvičil jsem zde pár roků a všem členům jsem zde dobře znám, ale žádný nemůže mi tvrdit, že jsem někdy nesprávně ve evičení jednal.

Bratří, co se týče hlasování pro sloučení Nár. Jed. Sokolské a Župy Fugner-Tyrš, bylo odhlasováno v poslední naší schůzi pro název "Česko-Amer. Obec Sokolská." Ano, bratří, jsme pro spojení úplné, a doufám, že se nám bude mnohem lépe pracovat nežli dříve. Jak ale pozoruji a každý, kdo čte orgán "Sokola Amer.", co se začíná z toho trousiti a co asi z toho povstane. Že se rozbíjí jednoty tak, a kdo bude mít z toho užitek? Dělnické jednoty a katoličtí "Orlí". Tak to aspoň vypadá z celého jednání. Nemohu pochopit toho nepochopení mezi Národní Jednotou a Župou Fugner-Tyršovou. Co pak nemají stejné zásady sokolské? Proč Dělnický Sokol nepřistoupí úplně. Jen federativně! Nevidím v tom žádné zkázy pro sloučení úplné a název Česko-Amer. Obec Sokolská. Doufám, že se bude mnohem lépe pracovat společně než jednotlivě. Ano bratří, poukazuji na to, že i ty zanedbané jednoty přijdou k lepší činnosti, jako ku příkladu my zde v Pittsburgu. Řeknu vám otevřeně, že my jsme zde opuštěni na dobro. Žádná jednotu sokolská na blízku, co byla ta již nestává, byla před nedávnem suspendována. Tak jsme teď sami. Z toho vidět, jak je o nás zde v Pennsylvanii dbáno. Co pak nejde zde utvořit žádné jednoty, co pak stát Pennsylvania nemá žádných svobodomyslných Čechů? Kde jsou organizátoři? Na nás zde se zapomíná a kde mohl se utvořit Sokol, utvořila se Dělnická těl. jednotu. A to se stalo v Braddock. Snad ani by nepadla jednotu sokolská v Mount Pleasant, kdyby se byla Národní Jednota lépe starala. Ano i u nás je rozhořčení mezi členy. Poplatky se musí platit a nás ani žádný nevzpomene, ještě Župa naše

na to poukazuje, že nám sem poslala dva evičitele, kteří evičili a připravovali na závody. My pak se v úplném počtu nedostavili. Bratři, jen kdyby nás bylo více jednot pohromadě, snad by jsme také prospívali jako jinde. Záhodno by bylo, kdyby si Župa na nás vzpomněla a poslala nám častěji br. evičitele, který by s bratry aspoň několikadenní kurs připravil a dodal jim chuti k lepší práci.

S upřímným pozdravem všem bratřím a sestrám: Na zdar!
Jenda Nábělek.

Chicago, 23. ledna.
Příjímáte můj vřelý dík za vaši přízeň, kterou jste mě prokázali zvolivše mě za náčelníka sboru vašeho "Slovanská Lípa". Jest tomu 25 let v roku 1888 co jako hoch sedmiletý mé otec představil ve evičírnu vaši jako žáka, a tu jsem obdržel první sokolská poučení a roku 1898 jsem se stal členem a 1914 náčelníkem. Nepovažuji to za nějaký rekord, ale po celý ten čas jsem netušil, že někdy budu zastupovati tak, podle mého mínění, vážný úřad, který v nynější době jest tak málo uznávaný. Chci vám oznámiti, že vstupuje do úřadu, nacházím evičírnu v nejlepší činnosti, eviči se stále, máme dobrého a schopného evičitele bratra T. Kočku, Sokolky nám přibývají a Sokolové též.

Připravuji se na veřejné, které se bude odbývat, 7. března t. r. s velkým překvapením, to jest bude tu jedno číslo prostných, jež slibují evičit naši veteráni. Na tohle evičení bratři vás žádám do jednoho, abyste se účastnili. Jest to vaše povinnost a doufám, že nebudu sklamán. Čistý vítěz bude věnován závodní četě, která se připravuje do Omahy. V našem evičicím členstvu nacházejí se potomci našich starých harcovníků jako Šrámek, Bejna, Holec, Toman, Veselý, Hynek, Čermák atd.

Podle letošní činnosti lze soudit, že nám ta naše stará Lípa hodně porokvete, přestává usychat jak se dalo v posledních letech i pučí znova.

Přeji mnoho zdaru všem jednotám a nové vzpružení.
Na zdar!
Bohumír Veselý.

Cedar Rapids, Ia., 25. ledna.
V prosincové schůzi byl jsem zvolen technickým dopisovatelem našeho "Sokola Amerického", ale do dnes nevím, jak jsem k tomu přišel. Řeklo se mi prostě slůvko: "Piš!" — a já uvyknuv během několikaletého členství tam za vodou pracovati co jednota právě potřebuje — konám i tuto svoji povinnost rád.

Za vše, čím jsem dnes, at' již jako Sokol či občan, za vše to jsem vděčen drahé jednotě Vinohradské, která vstúpila mi lásku a oddanost ku vznešeným ideám Sokola. A za toto poznání krásna, jakož i vychování občanské budu po celý svůj život vděčen všem těm mým nezapomenutelným druhům — opravdu poctivým to Sokolům!

Připomínám též, že se nebudu a vlastně nemohu plést do řemesla br. Hájkovi, povšechnému dopisovateli naší jednoty. Jet' on povoláním žurnalista, nejschopnější pisatel od nás, jak ostatně svědčí pěkně psaná první jeho zpráva v lednovém čísle; omezím se vždy jen na stručné vypsání dvouměsíční činnosti v naší tělocvičně.

Podávám zde jenom zprávu z dětského dne, který byl pořádán, dne 21. prosince 1913. Den ten zahájil starosta naší milé jednoty br. Pichner po společném nástupu žáků i žákyň ve 2:15 hod. odpoledne. Promluvil krátce hlavně k rodičům, poukázav na velký význam výchovy tělesné i mravní pro mládež obojího pohlaví, jakž získávají v tělocvičnách. Jeho způsob mluvy a vyjadřování se je vždy opravdové, mluví klidně, vážně, zvolna — ale jeho slova jdou přímo k srdci. Jet' on Sokolem duší tělem a povahy ušlechtilé a proto je přirozena vážnost a láska všeho našeho členstva k němu.

Po proslovu odchází evičenci, ale ihned opět vcházejí žákyně počtem 29, aby krátkým rejmem nastoupily k evičení prostným. Evičily čtyři sestavy při hudbě z V. sletu celkem dosti dobře. První byla evičena nejistě, ale třetí byla nejlépe zaevichena. První a druhá sestava byly složeny z pohybů raketou tenisovou, třetí byla z ozdobných kroků s případnými pohyby paží a čtvrtá jenom z prostoeviků. Dlužno též vzpomenouti těch nejmenších, které evičily s lehkostí a něhou, takže oči každého diváka se zalíbením na ně pohlížely. Po učiněném srazu dělí se žákyně na dvě skupiny, aby mezi sebou závodily v běhu tam i zpět s provlékáním skrze dva obruče. Žákyně závodily s velkým zájmem a dobře. Tento bod pořadu byl nejhezčím. Pak nastoupeno v řad a následoval skok vysoký z rozběhu s pružným můstkem. Zde ukázaly žákyně, jak mnoho odvážné jsou, i ty nejmenší skákaly hodně vysoko. Některé skákaly jako hoši, až vzbuzovaly obdiv. Vzdor tomu ale nedoporučuje se u dívek vyšších skoků k vůli odskokům, vzhledem ku jich tělesné konstrukci. Po tomto žákyně odcházejí, odměňovány jsouce hojným potleskem, aby udělaly místo žákům, kteří vcházejí počtem 30 a ihned zaujali rozstup ku evičení prostným s činkami. Evičili taktéž čtyři sestavy při hudbě z V. sletu složené ponejvíce z postavů úpolnických, pěkně kombinovaných. V první sestavě vyjímá se velmi pěkně poklep činkami v předpažení, který byl prováděn na ráz. Ne tak ale ve třetí sestavě, br. vedoucí měl jej raději vynechat.

Čtvrtá sestava evichena s místa, ale byla nejlépe provedena; zákryty i vyřízení velmi dobré. Zde byla patrna píle evičitelova i žáků! Po srazu nastoupeno v řad a předveden skok vysoký bez můstku s rozběhem. Téměř všichni skákali americkým skokem závodním (se strany). Tímto způsobem prováděný skok postrádá však úplně tu krásu a eleganci, kterým se honosí skok z přímého rozběhu a bez obratu. Po rozehodu žáků nastupují 2 družstva žáčků ku hře "Indoor Basket Ball", zamilované to hře americké mládeže vůbec. Žákyně hrály živě a předvedly nám velmi pěknou hru a všichni se zájmem jsme sledovali výkony jejich. Po nich staví se dvě družstva žáků ku téže hře. Hoši však hráli s veškerou divokostí a velkým hlukem, karakterní to známky americké mládeže. Proto tato hra jejich nebyla pěkná. Každá hra, at' jakákoliv, je důležitou součástí výchovy mládeže a proto se musí přísně dbáti toho, aby toutéž také zůstala!!

Konečně nastoupili všichni evičenci do dvou řad a byli poděleni různými dárky a ovocem. Tu bylo veselí a radost, jež je jenom dětem vlastní. A tím skončen pěkný tento den ve 3:50 odp.

Evichení vedl evičitel našich káňat br. B. O. Hašek. Vypracoval oboje prostná a sám též vše nacvičil. Jest velmi dobrým pracovníkem na tomto poli a rodičové, kterých se sešlo hojný počet, projevíli mu svoji spokojenost i důvěru a tu se k nim sám též přidávám. Po celý čas evičení všechna ta milá drobotina sledovala každý pohyb svého evičitele a byla patrna oddanost a láska jejich k němu, a to budí br. Haškovi tou největší odměnou za vše!!

Na zdar!

F. Šnajberk.

V Ennis, Te., 25. ledna.

To spojování Sokolstva jde jako smůla od koudele. Kdy si již před lety napsal br. Jos. Čermák do t. l., že to spojování vypadá, jako když si dva podávají ruce na smířenou a když jeden ruku natáhne, druhý ji zase utrhne. A dnes se zase odehrává ta stará komedie podáváníí a utrhování ruky. Já mám aspoň radost z těch bratří, v jejichž středu jsem do nedávna byl, že tentokrát oni natáhli bratrskou pravici a ti, v jejichž řadách se nyní nalezám, jsou snad těmi utrhovateli.

Rád bych věděl, co vlastně na tom záleží, bude-li se ta povšechná sokolská organizace nazývat Českoamerickou Obeí Sokolskou, aneb Nár. Jed. Sokolskou. Jestliže někomu záleží více na jménu, než na tom spojení, pak dokazuje, že mu ty zásady sokolské tak velice k srdci nepřiřostly. Před několika roky, bylo to tuším po onom společném vystoupení všech Sokolů chicagských v Colliseu, se jednalo také o spojení. Župa Fugner-Tyršova měla tehdy již pozitivní úmysl na spojení, chtěla jen podržeti český sokolský kraj. Bylo to dáno k odhlasování sborům v Nár. Jed. Sok. spojeným a tu velká většina rozhodla, že nám má býti dovoleno podržení českého kroje i když k N. J. S. přistoupíme. Nevím, o co se tehdy to spojení rozbilo, ale na to odbýván byl sjezd N. J. S., tuším, že v Detroitu a v něm starý článek o stejnojmenném opět přijat. Stojí v něm, že může býti přijata do N. J. S. každá jednota s krajem odlišným, ale do roka jej musí odložit a přijmouti kraj v organizaci této obvyklý. To byl nehorázný kopanec tehdy do těch smířovaček.

Tenkrát byla N. J. S. tou rukou utrhanou a nyní se to zase ukazuje. Tenkrát se řeklo: nechcete-li český sokolský kraj odložit, my s vámi nehrájeme a dnes se zase odpovídá: nechcete-li vstoupiti do N. J. S., my se s vámi nespojíme. Pěkné to povzbuzení ku společné práci! Křičí se: šat nedělá Sokola, ale pro šat se spojení jak se zdá rozbíjí. Pak zase se říká, že je spojení za každou cenu žádoucí a zase se k vůli jménu spojení znemožňuje. Jestli pak již jednou bude konec tomu nesokolskému kočkování.

Sokolství vyžaduje sílu a ta jest jen ve množství. My to zde v Texasu nejlépe pocítíme. Je tu sokolských nadšenců dosti, ale když ono to na pouhém nadšení nemůže přestat. Nadšení musí býti doprovázeno činem a ten čin spočívá hlavně v penězích. Kdežto jiné spolky mají dosti malé síně k jedné schůzi za měsíc, potřebuje Sokol místnost větší nejméně 4krát v měsíci. A síň stojí peníze, at' již vlastní nebo najatá. My to tu nejlépe pocítíme, neboť když jsme chtěli aspoň částečně dluh na Sokolovnu splatiti, museli jsme každý vyklopit \$25. Někteří členové i při nejlepší vůli nemohli těch \$25 sehnati, co tedy s nimi? Vyloučiti je přece nemůžeme. Vydlužili jsme se tedy za ně, nebo jiní členové složili o to více. Tak jsme si pomohli k Sokolovně po tom nešťastném vyhození a máme na ní jen \$1000 dluhu.

V sousedním Dallasu jsou na tom ještě hůře. Tam žádné Sokolovny nemají, cvičí pod klenbou nebeskou na dvorečku obyčejného činžovního domku. Shánějí ty peníze po nikle, aby si k budově dopomohli, ale když ono to jde tak pomaloučku a to nadšení vychládá i u těch nejobětavějších. Mají tam však naši Sokolci a Sokolice oporu aspoň částečnou v řádu Tex. Jednoty, kdežto my zde stojíme zcela osamělí a máme tu ještě konkurenty v "Orlech".

Po Texasu je roztroušeno mnoho těch sokolských nadšenců, ale v každém místě je jich hrstka a ta k udržení Sokola nestačí. Ze starších jednot se drží jen naše enniská. Zahynuly jednoty v Taylor, Hallettsvillu, Shiner, ba i nejmladší v East Bernard také zašla a ty, které se dosud drží, existují jen dle jména. Činnými jsou jen dallaská, wacovská a naše. V Granger, Galvestonu, Oenavillu, Waller a Guy není žádné činnosti a jen tak že nějaký ten nadšenec je při životě udržuje. Ted' zase má býti v činnost uvedena jednota podobná, jejíž brzký zánik se dá očekávat. Kdyby se aspoň ti Sokolové, kteří se pod ten náš prapor dosud hlásí, k nějakému účelu scházeli. Kdyby si pohovořili, debatovali, divadlo sehráli, aby aspoň nějakou činnost jevili, ale to nie.

Naše jednota Karel Havlíček jest nucena k činnosti již z ohledu finančního. Musíme pořádati zábavy, abychom něco vydělali a mohli splácet dluhy. Na Sylvestra jsme se sešli,

abychom ten nový rok uvítali, ale bylo nás tam i s dětmi, ženami a dívkami asi 50. Nu a vydělali jsme na tom ještě dollar. Naši ochotníci sehráli dvakrát "Apoštolové střídmosti", což Ludvíkova společnost v Chicagu překřtila na "Holku pro všecko". Při prvním představení jsme vydělali \$11, při druhém \$9. To se pak těžko dluhy uplácí. V takových poměrech kdybyste vy Sokolové velkoměstští měli sokolovat, to by vás rupy brzy přešly.

Jos. Buřata.

Philadelphia, 26. ledna.

Právě mě napadlo, abych se roze-psal o té philadelphické vesnici, jak ji naše hoši v New Yorku jmenují. Totiž o tom našem živlu spolkovém. Za ty tři měsíce nějak naše budova oživila, neb byla zábava za zábavou, ale co se mně nejlépe zamlouvalo, z těch všech zábav, byla přednáška učitele V. Beneše z Čech, který jest zde, aby uvedl na lepší stupeň to naše americké školství volné, než dosud jest. Velmi dobře promluvil do svědomí našich Čechů philadelphických. Škoda, že přišlo, neboť naši krajané mají moc velký strach z deště protože by zmokli! Přece k vůli přednášce Beneše si nezkazí oblek a proto raději zůstali doma. Pravda jest však, že mají velmi malý zájem o ten náš pokrokový živel, a o naši mládež. To vše jest jim věcí vedlejší. Vždyť jest zde Sokol, at' on se stará, co druhé spolky by se do toho pletly, a pak přednáška! Vždyť ten řečník jest člověk jako ty Češi ve Philadelphii, tak co může říci více, než oni vědí? Tak si asi vykládají ti naši někteří mudrci, že jsme lidé všichni stejní. Také pravda, jenom že máme mozek každý jiný. A to jest nejvíce poznati zde ve Philadelphii. Neboť každý má rozum jiný, ale ne ten pravý, který by měl mít a užívat tam kde by prospěl dobrou věci pokrokové.

Však abych přišel k další věci a začal o naší jednotě. U nás to tak částečně oživilo a též náš náčelník, všechna čest jemu, ještě nebyl nikdy tak činný jako nyní, přece mu padlo těch pár řádků k srdci, co jsem psal před několika měsíci. Tak bratře náčelníku, jen dál a dál a nikdy zpět a vše bude jen když se chce. A zároveň bratři apeluji na vás, aby ta naše četa naší jednoty dlouho zase neodpočívala, at' se zase sejdem jako v měsíci říjnu, kdež nás aspoň osm evičilo. Ne aby se cvrklo až na čtyři jako bylo posledně. Doufám, že v tomto novém roce bude vše lépe než v roce minulém. Ohledně žáků jest uspokojující, máme jich aspoň dvacet a šestnáct malých děvčat.

Největší zájem, který ted' máme, jest vůči nastávajícímu Sokolkám, neboť po několik roků jsme pracovali na založení odboru Sokolek a s radostí mohu dnes se pochlubit, že máme dvanáct děvčat, většinou v Čechách rozených, které již po několik týdnů evičí, a zároveň jsme získali dvě staré pracovnice z bývalých Sokolek: Františka Abélesová a Anna Lorenzová, jež s radostí přišly vstříc další činnosti nových Sokolek, neb jsou to dobré dvě evičenky, jímž jest heslem: Ve zdravém těle zdravý duch! A tak děvčata k další práci, totiž založení sboru Sokolek co nejdříve, a doufám, že za ten čas jste seznaly a že s tou největší láskou budete pracovat vždy pro vše dobrou a sokolskou, i doufám, že než tyto řádky budeme číst v našem "Sokole Americkém", že už budete se hlásit společně s námi pod náš prapor sokolský.

Též abych neopomenul se zmínit o vystoupení našich žáků na Sylvestra. Malí žáci evičili tři oddíly prostných, dvakrát v pravo a dvakrát v levo a větší žáci prostná s činkami dvakrát v pravo a jednou v levo též tři oddíly na osm dob. Provedení nebylo dosti uspokojující, jak by mělo být a příčina neposlušnost a nedbalost žáků. A tak zároveň musím oznámit rodičům, že příště každého žáka pošlu domů, nebude-li poslouchat ve cvičebních hodinách, protože pak by byla naše práce marnou. Doufám, že rodiče své dítky

napomenou, aneb si s nimi sami přijdou, aby se přesvědčili. Někdy by musel cvičitel poslouchat sám je, co chtějí cvičit aneb hrát. Tu výstrahu dáváme dříve, aby pak některá členky od J. Č. D. Hvězda Východu se zase tak nevyslovila jako v jejich schůzi, když tam přišel výbor, aby jim vše objasnil o cvičení mládeže. Že musí všechny spolky podat pomocné ruky, abychom si naši mládež zachovali v kruhu našem českém a jazyku mateřském, jest na bíledni. Sokol chce tu práci konat a chce jim vychovat zdravé muže a zdravé ženy jenom, aby oni též o to dbali a tu mládež nám svěřili a do cvičebních hodin posílali. A co nám odpovíděla tajemnice onoho sboru? Že jsme dříve mládež vyháněli, a teď' prý ji chceme zpět, to že jest pozdě. To jest ta odměna těm pracovníkům za tu jejich práci a námahu, že tu mládež zde cvičí od založení jednoty skoro 18 let. A že jenom ten Sokol se vždy zajímá o tu mládež naši zde i o tu školu naši a vše musí ten Sokol šmahem odříst sám a ještě nevině takové nařknutí od úřednice klidí. Bratři nad tím se musíme pozastavit, neboť nejsem si vědom, že by pro nic za nic některý žák neb děvče byli poslání domů. Někdy ten cvičitel již nemůže ani mluvit co se nakřičí a nerad by koho poslal domů ze cvičení, protože není zde taková síla, aby si snad mohl vybírat, raději má strpení a doufá, že se to zlepší, že též mu rodiče vypomohou a dítky napomenou. Vždyť rád by viděl za jeho dlouholetou práci, aby se mohl pochlubit: Zde hle, ty my vychovali, Sokolové, kteří veškerý svůj volný čas věnují dobré věci výchovné a práci pokrokové a pro naši mládež česko-americkou.

Na zdar!

August Příbramský.

Marshalltown, Ia., 27. ledna.

T. J. S. Vrchlický v Marshalltown, Ia., kvituje zaslání příspěvky na uhrazení výloh se stavbou tělocvičny své: T. J. Sokol Tábor, Chicago \$2.00; T. J. S. Minneapolis, Minn., \$5.00; Sok. Jed. Blesk, Baltimore, Md., \$2.00, T. J. S. Milwaukee, Wis., \$2.00. Vřelé díky!

Na zdar!

Franta Prehal, tajemník.

Long Island City, 28. ledna.

Došla nás resoluce Těl. Jed. Sokol v St. Louis, Mo., která po přečtení byla jednohlasně zamítnuta i uznána jako přehášená, nepromyšlená, nemístná a ukvapená a proto i z těch i jiných důvodů uznáváme jednání br. K. E. Hrbka co zástupce N. J. S. při konferenci v Clevelandu odbývané za správné. Na zdar!

Těl Sbor Dívek a Paní v Long Island City. Hlasování o názvu při úplném spojení N. J. S. a Župy Fugner-Tyršovy hlasovaly jsme členky všechny jednohlasně pro jméno Nár. Jed. Sokolská, o čemž listina, kterou na příslušné místo zasíláme jest důkazem.

Za Těl. Sbor. Dívek a Paní v Long Island City

Josefa Sklenková,
předsedka.Louisa F. Bohmanova,
účetní a taj.

Chicago, Ill., 28. ledna.

Tož s chutí do toho, jest můj první dopis do toho našeho listu. Jelikož jsem byla zvolena dopisovatelkou od Sokolek Rozvoj, musím svoji povinnost konati a několik řádků napsati. Chci napsat jak pokračuje náš Sokol Rozvoj. Můžeme být samy nad tím hrdé, že nás je již dnes velký počet. Dne 9. ledna jsme konaly schůzi i měly uvádění nových členek. Ve schůzi té byly jsme potěšeny přítomností našich starších Sokolek, jež mezi nás také jednou za rok zavítaly. Tak jsme je také překvapily. Uvařily jsme dobré kafičko a každá přinesla chutné zákusky a ovoce; tak se nás sešlo 40. Když bylo po schůzi tak jsme měly zábavný večírek. Mohu říci co odbýváme naši měsíční schůzi, že se nás za poslední rok

nikdy tolik nesešlo jako posledně, tak myslím, že ten nový rok bude šťastnější nežli byl poslední. Proto bych soudila, že bychom měly mít každou schůzi kafičko, abychom ty naše Sokolky co tak málo chodí dostaly do schůze, neboť nás je již celkem asi 60. Sestry cvičící mějte na paměti, abyste navštěvovaly pilně cvičení, aby nikdy žádná nescházela a v čas vždy do cvičení přišla, vemte si dobře k srdci, neboť po dlouhé a namáhavé čtyřleté práci dostaly jsme dobrého cvičitele br. Jana Holana, jenž dbá o náš Sokol Rozvoj. Doufám, že budeme pilně do cvičení chodit, jest jen jednou týdně. Sestry jen si vzpomeňte jak byste byly rády dříve cvičily, když jsme cvičitele neměly a cvičit jsme neměly kde a nyní přece toho dosáhly jak jsme si vždy přály. Týž bratr se zalíbil i našim Sokolům, jelikož si ho zvolili také za cvičitele a zároveň se stal bratrem u Sokola Rozvoj. Jest nás 22 cvičících a připravujeme se na veřejné, které budeme mít v březnu a potom napíši jak se nám vydařilo. Sestry a bratři jiných jednot sokolských neopomeňte nás navštívit, bude nás těšit a zároveň se více seznámíme a sokolsky pobavíme. Co pak dělají Sokolky a Sokolové v Oak Park, že ničeho nepíší, snad mají inkoust zamrzlý. Končím dopis svůj a doufám, že na příště toho napíši více. Přeji všem Sokolkám a Sokolům mnoho zdaru v tom novém roce. Na zdar!

Františka Bíšková.

New York, 28. ledna.

Milý "Sokole Americký"! Na začátku 36letého výročí Tvého podivných udalostí jsi se dočkal. Vždyť i ta nejstarší jednota v St. Louis, Mo., která vždy hrdě se hlásila k Tobě a k celé N. J. S. Tě ignorovala a zaslala resoluci proti jednomu dobrému činovníku Tvému do listů veřejných dříve než do sloupů Tvých. A ten, který hájil poctivě jméno Tvé i celé N. J. S. byl pranýřován a na odív stavěn, jakoby sloučení Sokolstva nepřál, ba přímo pomáhal jej ubíjeti! A nám do New Yorku poslali to ještě do "Hlasu Lidu", dříve listu nám velice nepřátelského. Ale zmýlila se ta jednota mateřská. "Hlas Lidu" sice resoluci uveřejnil, ale osvědčil s poznámkou i přízeň, kterou vůči naší jednotě chová a tak ta bolestná střela, která měla ranit Hrbka i nás zpět vletěla v klín mateřské jednotě naší. A více uznání i projevů upřímné práce dostává jak jednota naše i Sok. K. E. Hrbek i od jednot vzdálených.

Novou sensaci ve veřejném listě chicagském a tedy opět mimo tisk sokolský vyvolalo "Zasláno" br. Háka, který neví kde, jak a kým informován byl píše, že nebude-li se příští spojené Sokolstvo jmenovati Nár. Jed. Sok., že východ a zvláště new yorská jednota se od celku odtrhne. Kde tohleto bratránek náš splasil, nevím. On jako vysoký úředník Župy Fugner-Tyrš bud' chce lakovati své členstvo, aneb píše něco, o čemž ani zdání nemá. Schvalujeme úplně usnesení clevelandské konference, aby členstvo veškeré a obou jednot tedy všichni jedinci a každý zvláště si odhlasovali jaké jméno máme podle většiny hlasů odevzdaných si přimouti a neslyšel jsem ani ve schůzích naší jednoty, ba ani soukromě, že v pádu bychom se jmenovali "Americká Obec Sokolská", že jednota naše neb celý východ od spojeného celku by se odtrhl. Chtěl-li bratránek náš něco pravdivého psát i v té celé české veřejnosti sensaci pravdivou odhalit, proč pak se nezeptal Výk. Výb. Župy Východní v Baltimore aneb přímo jednoty naší co pravdy jest na tom jeho povídání? Jest pravdou, že záleží nám na jménu, jež po 35 roků se etí a vážností nám svaté bylo, ale rozhodne-li členstvo "zásluhou" resoluce saint louisské (která si pospíšila aniž by veškeré členstvo "Sokol Americký" mělo v rukou) by jmenovali jsme se "Americká Obec Sokolská", tedy i my je za své přijmeme a s novou energií a s novým zápletem dáme se s chutí na další práci nám všem společnou. Povolili jsme Župě Fugner-Tyrš vše co chtěli, odhlasováním obou

Jednot ponese jméno přání většiny, ba i náš dosti velký kapitál nabízíme oběma tělesům pak v celku k užívání (Župa Fugner-Tyrš bezpochyby žádného jmění nemá, jinak by se as k spojení byla nehlásila) tak co máme ještě činiti? Ruku na srdce. Chce-li se Župa Fugner-Tyršova spojit s N. J. S. dobrá, necht' tak učini! Nemá-li ale upřímné přání většiny svých členů tak učiniti, členů pravíme, necht' zůstane tak jak jest a nespůsobuje nám dosti nákladných již a zbytečných vydajů, které jinde lépe můžeme upotřebit. My podrobili se usnesení konference v Clevelandě a hlasovali všichni jako jednotlivci, stalo se tak i v Župě? Do dnes nikoliv a to padá na váhu.

Divadlo "Krejčí kavalír" pořádané na nový rok opakovalo se 25. ledna s úspěchem pěkným. Scenická výprava na českém jevišti nikde lepší býti nemůže. Dík bratří za ochotu.

Náš bratr evičitel zpěvu R. Průša není spokojen s návštěvou dětské pěvecké školy. Chce, aby místo 40 dítek nejméně 100 jich do zpěvu chodilo. Sokolové! Může být něco krásnějšího, vlasteneckého a lepšího nad český zpěv. A ty milé písně národní i prstonárodní náš sbormistr evičí, dětem vašim vštěpuje v paměť a každého z vás dítko vaše, miláček váš jistě potěší zaspívá-li vám rozkošnou českou píseň. Kdo že dítko své do školy té nepošle?

Na zdar!

Michael Kafka.

Chicago, Ill., 29. ledna.

Konaje svoji povinnost podávám zprávu ze sboru Plzeňského Sokola. Předně, v celoroční schůzi byla volba činovníků na rok 1914. Zvoleni jak následovně: starostou J. Dvořák, náměstkem J. Babka, tajemník F. Hartman, účetní V. Cipra, náčelník B. Mikuta, místonáčelník V. Stránský, pokladník br. Krajčie, do sborů důvěrníků br. J. Babka a F. Baumel, zábalvní výbor: J. Štvan, L. Čada, J. Lehký, praporečník br. Sirovátka a starosta jmenoval potřebné výbory, tak že volba dle mého náhledu byla provedená k uspokojení všech členů vůbec.

Práce v naší tělocvičně: Sbor pořádal, dne 26. prosince m. r. pro svoje žactvo obého pohlaví tak zvaný "Stromček", kde br. evičitel provedl evičení se žactvem a též vystoupily naše Sokolky a Sokolové, tak že ten večer byl dosti bohatý jak na čísla tak na rozmanitá evičení. Tím večerem doufám byl sbor i evičitel úplně spokojen. Ve cvičírně naši evičí se jak obyčejně totiž co se týče našeho pravidelného evičení, podávati zprávu podrobnou si ponechám až na příště, pouze podotýkám, že sbor se rozhodl povolati nového evičitele což má obstarati T. O. Plz. Sokola. Co můžeme s naší sokolskou veřejností zdělit, jak bylo sborem, dne 22. ledna t. r. usneseno a protokolně zaneseno je br. Stýblo ze sboru vyloučen a z evičitelství suspendován. Dále o věci nechci psát neboť se ní bude zabývat V. V. N. J. S. a až bude vše skončeno pak bude-li nutno podám vysvětlení.

Dále mohu podat zprávu, že výbor volební pro jméno sokolské již též jest se svojí prací hotov a jest vidět, že členové se dosti zajímají o tuto záležitost, neb bude jistě odevzdáno ke 300 hlasům, což jest dosti slušné procento na naši jednotu.

Dále se musím zmíniti o onom článku našich nových stanov to jest: volba T. O. jak br. Wimer se pokusil vysvětliti. Sám tomu rozumím tak, že onen článek se vůbec vysvětlit nikterak nedá. Proč? Předně v našich stanovách stavíme se proti jakémukoli zkracování osobní svobody atd. vždy býval článek následující: "My Sokolové česko-američti a ted' bychom si tam dali článek, že jen evičící členové mají právo volit a ti kteří evičívali a též již mnozí nemohou a i ti kteří se k našim sborům dali a my jsme je přijali s tím dorozuměním, že mají mít stejná práva a stejné povinnosti, to velké procento našeho členstva máme o ona práva zkrátit?"

Jak vidět přiči se sokolskému duchu, zvláště zde v této největší republice světa, kde každý občan jest aneb měl by být hrdý na to, že může uplatnit svůj hlas dle svého přesvědčení pro dobro naší nové vlasti. Br. Wimer odpustí, že jsem dal též na jevo svoje smýšlení o tomto článku, což doufám jest i smýšlení většiny našeho členstva.

Dokončuje dopis tento přeji všem bratřím a sestrám mnoho zdaru v tomto roce a jménem členstva našeho sboru našemu neunavnému pracovníku br. J. Šimanovi "ke spojení" se Sok. A. Donatovou, aby kráčeji cestou společnou byli šťastni pro celý život svůj! Na zdar! J. Holas.

New York, N. Y., 29. ledna.

Závody v Omaze tento rok; nový Výkonný Výbor; nový Technický Odbor. Jaká to velká práce novým činovníkům! Tak jde myslí mou již od sjezdu v Baltimore. Tázu se, jestli je to pro dobro dávati takovou těžkou práci novým výborům? Nebylo by lépe, kdyby nynější Výkonný Výbor dal všem jednotám odhlasovati hned po závodech omažských, aby hlavní závody příští se odbyvaly v tomže roce co sjezd? To jest, nechati vždy hlavní závody v rukou Výkonného Výboru, který zasedá v roce sjezdu. Takový výbor zasedá již nejméně čtyři roky a ví jak a co se má dělati. Takhle při starém (jako letos) nově zvolený výbor má za krátkou dobu pořádati hlavní závody. Jest ohromná práce a může se někdy setkati s nezdarem. Výbor, který zasedá čtyři roky, zajistí by pořádal závody lépe, nežli nový — nezkušený ještě výbor v tom ohledu, čili ten, který teprve zasedá pět měsíců. Doufám, že toto bratři a sestry dobře promyslí.

Hoši zde stále pravidelně evičí.

Jednota naše povolila evičícím členům pořádati bazar ve prospěch závodního fondu. Ten se setkal s neočekávaným zdarem, takže jednotě ušetříme něco pro obeslání hlavních závodů.

Cvičící činovníci na rok 1914 jsou následující: Náčelník Jos. Gregor, I. podnáč. Jan Pavlík, II. podnáč. Tom. Šteffek, III. podnáč. M. A. Klein, IV. podnáč. Fr. Váně. Cvičitelé dorostu: Jan Pavlík, Jos. Gregor, T. Šteffek a L. Václavek. Cvičitelé čekanců: M. A. Klein a K. Sazama. Cvičitel 1. družstva L. Václavek, evičitel 2. družstva M. A. Klein, evičitel 3. družstva Fr. Váně, evičitel 4. družstva Jos. Krejčí, evičitel veteránů Tom. Šteffek, evičitel v Astoria Anton Jahoda, tajemník evič. sboru Fr. Váně, pokladník Tom. Šteffek, tech. dopisovatel do "Sokola Amer."—moje maličkost.

Mnoho zdaru v tomto roce!

Martin A. Klein.

Minneapolis, Minn., 30. ledna.

Počátkem nového roku jde v naší jednotě vše při starém, až na nějaké malé výjimky. První výjimka jest ta, že od naší jednoty odstoupil bývalý starosta br. Aubrecht. Nechci uvádět zde všechny příčiny proč se tak stalo ale každý ví, že naše jednotu nenese na věci té žádné viny. Poukáže-li se někomu na chyby, aneb jinak se mu stane nepříjemnost tu místo ospravedlnění jednoduše odstoupí třeba byla vina prokázána. Není-li divné?

Volby činovníků skončily následovně: Starostou zvolen W. Fencl, zároveň evičitelem dorostu s br. Chmelfřem, tajemníkem F. Zajíček, účetníkem J. Pech, pokladníkem W. Lechníř, náčelníkem F. Řezanka, podnáčelníkem Fr. Uhlíř a evičitelem K. Chmelfř.

V minulém dopise slíbil jsem, že podám zprávu o závodech žactva St. Paul a Minneapolis. Poněvač však závody byly pořádané v St. Paul a tudíž zprávu podává tamější dopisovatel, bylo by zbytečno ve dvou dopisech uvádět jednu a tutéž věc. Napíšu jen tolik, že pro dorost minneapoliský skončily závody dosti příznivě. Bratři Fencl a Chmelfř po-

dali skutečný důkaz rodičům dětí, že je marné do Sokolovny neposílají. Odnesli si zvláště někteří krásné ceny, což bude pro ně vzpruhou a touhou po dalších vítězstvích.

Veřejné máme v březnu, však mnoho nám ještě chybí, abychom mohli vystoupit, zvláště těm, kteří začali cvičit teprve na podzim.

Odpověď dopisovatele baltimorské M. České: Jest mě divné, že sestře té bylo nejvýš nevhodné jméno Č. O. S. pro celé sloučení Sokolů v Americe. Nebylo by nijak škodu, kdyby americký Sokol název ten měl. Vždyť se hlavně o to jedná, aby nebylo mezi námi žádného rozdílu. A pak: Byli to Sokolové z Čech, kteří se o to přičiňovali, aby Sokolstvo bylo jeden celek. Byl to účel jejich výpravy před třemi roky neb i bratry tam v drahé vlasti bolí, že nemůžeme se zde za oceánem spojit v jeden celek. Byl jsem tenkrát ještě v Čechách, když přijeli Sokolové z výpravy americké. Měl jsem příležitost mluvit s náčelníkem Sok. Příbramského br. Osvaldem. Jak nadšeně o tom mluvil! Jak mnoho slibovali si od té cesty, totiž že Sokolstvo americké bude za krátký čas jediné jen těleso. Minula však již tři léta a my jsme stále ve starých kolejích. Ano, milá dopisovatelko! Jméno Č. O. S. bylo by to nejkrásnější pro Sokolstvo celého světa již proto, že Sokol má svůj původ v Čechách. A třeba by přelétl přes oceán, českým Sokolem zůstává vždy.

Též v naší jednotě byla hlasovací listina pro jméno nového svazku a všichni se těšíme tomu, že nevzněla tak, aby se práce ku sjednocení znemožňovala. Nepíší to vše proto snad, že bych byl nějakým odrodilcem naší jednoty, ale každý musí sám uznat, že kdyby houževnatě lpěl na starém, že by nikdy k žádnému skoncování ve věci té nedošlo. A abychom dospěli ku kýženému cíli jest přáním nás všech.

Na zdar!

B. Tesařík.

Chicago, 31. ledna.

V Sokole Chicago jest nyní v době plesů a zábav náležitě veselo. Sín se dobře pronajímá, nejen spolkové místnosti, ale i velká sín. Veškeré dny, mimo evičebních jsou téměř zabrané, nejen pro tuto sezonu ale i pro příští, tudíž budova Sokola Chicago se patřičně vyplácí. Jednatel Sokol Hrubý má zajisté zásluhu, že svojí správností zjednáva spokojenost a oblíbenost síně obecnosti. Dluh na budově jest splácen co nejrychleji. Vydatnou podporou sboru jsou a vždy byly naše Sokolky Chicago, jež neúnavně pracují ve prospěch a rozkvět sboru. V poslední schůzi překvapily nás opět novoročním darem v obnosu \$150 mimo pravidelných příspěvků. Skutek tento jest s díkem přijat a svědčí o vzájemném nadšení pro účel a snahy Sokolstva.

Maskarní ples sufražetek z roku 2014 byl odbýván v sobotu, dne 10. ledna a byl vskutku zdařilým. Sín byla přeplněná bavícím se obecností. Však to také byla podívaná na celých sto let do předu. Již u vchodu vítala nás hranatá sufražetka forem poněkud neobvyklých (Sokol Ludvík Kolář) ač pochybovačům tvrdila, že prý tak vyrostla. Výbor, jehož přičiňováním se ples tak skvěle zdařil, sestával z následujících bratří: Soudec Jos. Uhlíř, Vojt. Novák, Jos. Plaček, radní Jos. J. Novák, bailif Anton J. Čermák, Vác. Roubal, Jos. Nový, Ant. Vaněk, Jos. Polák, Vác. Babka, Tom. Říha, V. F. Bambas, A. Doubek, B. Mager, Jos. Šerhant, Jos. Št'astný, Jos. Holpuch. Všichni měli bílé čepičky a malé zástěrky, a aby nezapomely jak komičky v tom vyhlíželi dali se i s dámskou kapelou na jevišti fotografem zvčénit. Vzácná podívaná byla na jevišti, jež bylo přiměřeně dekorováno a kapela sestávala asi ze 40 taky sufražetek, hudebníků. Některé byly jen muzikantky a všechno prý měly na sobě falešné od výborné a uměle nalíčených tváří a vlasů dolů a také se tomu divily jak prý mohou ženské vydržet v tak těsně upjatých šatech a s haldou falešných vlasů na hlavě. Po několika

hodinách jim v tom úboru bylo nevolno, ale tvořily pěknou skupinu svalnatých hudebníků, hrály znamenitě, a proč by nehrály? Vždyť jim vytrvale dávala takt roztomilá kapelnice (pí. Svobodová) v dívčím úboru, jenž svým zjevem a taktovkou ovládala nejen hudebnice ale i veškeré tančící sufražetky v síni, jež se nemohly nabažít a hudba musela stále přidávat a opakovat. Taková kapelnice se stejně dobře líbí v kterémkoliv století, ale budou-li ve dvacátém tak atraktivní, procento tančících se zdvojnásobí a Sokol Chicago bude muset stavět větší sín a udělat si nový "marký". Masek představujících budoucí život za vlády sufražetek byl značný a dámská porota, jež rozhodovala komu mají být přiknuté ceny měla pěkný kousek práce dle nynějších názorů rozhodnout kdo jest nejpokornější sufražista a kdo nejlepší sufražetka. Ale za celé století neučinily sufražetky v podmanění mužského pokolení velký pokrok, neboť se zmohly jen na jediného, však z něho také měly radost a vyznamenaly jej cenou. Když se všichni nejlépe bavili byla nám představena ta hlavní sufražetka (Sok. P. Friedlová). Předem si energicky zjednala poslušnost, aby každý pěkně poslouchal a pak vyprávěla o nedostatecích toho silnějšího pokolení, začala hned od Adama v ráji, jenž prý ani nedovedl jablko jíst, až ho to Eva musela učít a tak pokračovala v historii až do roku 2014. Salvy smíchu byly ozývány jejím pádným důvodům. Ale zdálo se, že všechny důvody a sítě nesváru nepadly na půdu úrodnou neb po ukončení se všichni ještě veseleji bavili.

Sokolky pořádaly v pátek, dne 30. t. m. maskarní ples pro děti, jenž byl rovněž velmi četně navštíven.

Jako každoročně tak i letos pořádá sbor zábavu na masopustní úterý. Výbor činí přípravy.

Ochotnický odbor se činí znamenitě. Opereta "Gejša" jest několikrát opakovaná. V neděli dne 18. ledna byl sehrán "Podskalák", byl to čestný večer zasloužilého ochotníka Lud. Roušara, jenž sklízal ten večer patřičnou poctu a obdržel množství krásných květin. Právě nyní jest nejpilnější čas pro všechny odbory Sokola Chicago a všichni se upřímně snaží dostáti účelu vytknutému, mimo Trubačský odbor, jenž jaksi dříve a bylo by záhodno, aby se připravoval na letní sezonu. Ve evičírně tělesná výchova zdárně pokračuje řízením Sokola V. Lukeše. Právě jsme dostali do evičírny nová bradla, jež jsou jedenáct stop dlouhá a výška se dá velmi snadno a bezpečně regulovat.

Dne 22. března bude se odbývat veřejné 3 tříd Sokolů i Sokolek; pilné přípravy se konají.

Sbor zaslal do Čech oznámkou do pražských novin, jež se k vůli stávce opozdila. Hledáme dobrého evičitele.

Sbor změnil čas odbývání svých schůzí a sice na každou první a třetí středu v měsíci v síni číslo 2, aby členové mohli tyto opětně pohodlněji navštěvovat.

Finanční stav sborové pokladny dovoľoval, že sbor mohl věnovati ředitelstvu obnos \$1000.

Dospělejší zákyně a členkyně sboru Sokolek Chicago, náčinkem a pod dozorem sestry Anny Baumrukové tančily zdařile v pestrých národních krojích "Besedu" na pozemkové výstavě v Coliseum, dne 7. prosince 1913, jakož i 20. prosince v Sokole Chicago. Na zdar! W. A. Koss.

Edwardsville, Ill., 1. února.

Při lednové schůzi jednoty naší mezi jiným čten i dopis V. V., kdež podané jsou informace stran sloučení Sokolstva. Bratři! Po zralém uvážení usnesli jsme se hlasovati pro jméno "Americká Obec Sokolská" a sice z důvodů těchto: Pakli V. V. předkládá bratřím něco k odhlásování, má to dáti nestranně a ne jak v občánku stojí: "Přejete-li si, by historie N. J. S. nevešla v zapomenutí, jest na Vás vysloviti se pro jméno naše dosavadní." — Table věta tam, bratři, být neměla rozhodně. Proč to vnu-

covati členstvu a sice takovému, kteří si toho našeho života tam málo všimají. V. V. měl dáti prostě oba návrhy odhlasovati beze vší poznámky. Že by práce N. J. S. přišla v zapomenutí, to pochybuji. Nuže nám se nejedná o jméno, jsou nám milá obě — ale také to být nesmí jméno, pro které by k sloučení nedošlo. Kde jsou ty sliby, dané bratřím na posledním sletu? A jak na nás asi pohlíží? Či už jest to tak dávno, že na to zapomínáme?

Polemika s br. st. louiskými jest nemístná. Bratři st. louisští chybili, že upotřebili veřejného tisku, ale znám ty hochy — práce jejich jest poetivá. Nejsem pro to, by co staré se zahodilo a uděláme si něco nového. Jsem pro to: uchovejme si v dobré paměti práci našich průkopníků, ale krácejme s duchem času.

Na zdar!

Fr. Šimáně.

Cleveland, O., 1. února.

T. J. Sokol Cleveland pořádala veřejné, dne 11. ledna ve své tělocvičně. Cvičení započalo ku třetí hod. odpoledne avšak již ve 2 hodiny tělocvična plnila se obecnstvem.

na nářadí a provedeno následovně: Žáci od 6 do 10 roků hry kohoutí zápas a zápas v kole pod dozorem br. V. Leva. Žačky od 6 do 10 roků závod v běhu výměnném pod dozorem br. Jos. Řezáče. Žačky od 10 do 14 roků hru: "hoň tu" poslední obráceny čelem proti sobě pod dozorem br. A. Pánka. Sokolky skok do výšky s obraty a skok prostý vedením br. A. Pánka. Žáci od 10 do 14 roků cvičení na nářadí. První četa bradla, druhá četa koza na dél, třetí četa kůň na šíř a pátá četa skok do výšky pod dozorem br. E. Šlapáka. Členové a čekatelé cvičení na nářadí. První četa bradla, druhá četa hrazda, třetí četa kůň na šíř a čtvrtá četa kůň na dél pod dozorem br. E. Šlapáka.

Po té následoval společný nástup všech evičičích a zastupem protichody zaujmuli celou místnost.

Br. starosta Fr. Kavan promluvil k přítomným a ve své řeči stěžoval si na tak malou účast evičičích zvláště v ženském odboru a žádal o podporu se strany obecnstva. Nově zvolený starosta br. V. Hlavín promluvil anglicky ku radnímu H. Frenchovi, který byl přítomen a představil jej obecnstvu načež radní French sám k obecnstvu promluvil.

Průběh evičení byl následující: První nastoupili žáci od 6 do 10 roků v počtu 13 vedením evičitele br. V. Leva. Cvičení sestávalo ze 3 oddílů evičení prostných při pochodové hudbě. Druhé nastoupily žačky od 6 do 10 roků v počtu 13 vedením evičitele br. Jos. Řezáče. Cvičily prostná na místě a kroky s místa ve 3 oddílech při polkové hudbě. Třetí žáci od 10 do 14 roků vedením evičitele br. E. Šlapáka. Cvičili prostná s činkami o 4 oddílech při pochodové hudbě v počtu 28. Čtvrté děvčata od 10 do 14 roků vedením evičitele br. A. Pánka. Cvičily prostná o 3 oddílech spojené s polkovými kroky. Druhý a třetí oddíl proveden skupinově. Cvičilo jich 14 při polkové hudbě. Pak nastoupily Sokolky vedením evičitele br. A. Pánka. Provedly evičení se švihadly o 4 oddílech spojené s polkovými kroky. Cvičení provedena ve trojstupu a 4 oddíl proveden skupinově. Cvičilo jich 10 při polkové hudbě. Šestým číslem nastoupili členové a čekatelé vedením evičitele br. E. Šlapáka a provedli 4 oddíly prostných na pravou i na levou stranu. Třetí a čtvrtý oddíl proveden skupinově. Cvičilo v počtu 19 při pochodové hudbě. Úhrnem evičilo 97.

Po ukončení prostných následovaly hry žactva a evičení

Ve své řeči pravil, že něco podobného jako naše vystoupení neviděl a že můžeme být hrdi na naši síň kde se takové vzdělání pěstuje a že sám jest hrd, že jest to ve wardě, kterou zastupuje a kdykoliv budeme potřebovat jeho služeb, že nám pomůže co bude moci.

Potom následoval odchod a žactvo zasedlo k připraveným pro ně stolům na nichž se nacházely káva a pečivo, zmrzlina, eukrovinky a pomeranče, do čehož se ovšem s chutí dali.

Kritizovat evičení nebudu avšak celkově mohu říci, že evičení provedeno vše velmi dobře a až na některé malé chyby skoro bezvadně.

Pořádek a vedení evičení bylo vzorné a návštěva obecnstva byla veliká. Při proslovech a vůbec průběhem evičení zachováno vzorné ticho a bylo vidět, že lid se již o Sokolství více zajímá.

Naším evičitelům, všem evičičím Sokolkám i členům vřele děkuji za pílí s jakou se evičení věnovali a mně nápomocní byli. Sám pak příštímu veřejnému Sokola Cleveland volám zdar!

Anton Panka, náčelník.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS O SCHŮZI V. V. N. J. S.

New York, 26. ledna.

Starosta K. E. Hrbek zahájil schůzi; ze členů scházel br. J. Pavlík, jenž byl omluven.

Zápis o schůzi minulé přijat.

T. J. S. Omaha oznamuje, že odporučuje přijetí T. J. S. Tyrš čis. 1 z Omahy do svazu N. J. S.

Klatovský Sokol a T. J. S. St. Louis žádají o poshovění s poplatky, odkázáno novému Výkonnému Výboru.

Br. Vonásek, tajemník Výk. Výb. zasílá dopis vztahující se na hlavní závody, záležitost tato byla již jednatelem vyřízena.

Br. Dvořák, starosta Plzeňského Sokola oznamuje, že na žádost Výk. Výb. v New Yorku prozkoumal pověřující listiny nového Výk. Výb. a našel v úplném pořádku a nový Výkon. Výb. uvedl, což s díky přijato.

T. J. S. Scio zasílá dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti.

Br. Holan zasílá dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti.

T. J. S. Malin zasílá dluhopis na \$75.00 na dobu jednoho roku.

Jednatel oznamuje, že zaslal různé tiskopisy T. J. S. Ord, Cedar Rapids a Abie.

T. J. S. Saginaw, Granger, Crete, Minneapolis a Cedar Rapids zasílají jména navých činovníků.

Výbor, jenž měl vypracovat resoluci oznamuje, že práci naň vloženou vykonal.

Br. Lier odporučuje novému Výkonnému Výboru, aby hleděli zamezit zasilání osobních "checků" na poplatky k N. J. S., neboť jest s tím spojené veliké vydání za výměnu "checků" a měly by být zasilány na poukázky bankovní kde jest sídlo Výkonného Výboru.

Usneseno zaslat veškeré peníze N. J. S. na jednatele Výkonného Výboru a starosta má být též současně o tom zpraven.

Následující účty byly předloženy a k vyplacení odkázány: Nájem T. J. S. New York \$24.00; M. Pilnáček za expres \$3.00; Fr. Lier za 1000 přestupních listin \$6.00; Fr. Lier za rok 1913 vydání jako pokladník N. J. S. a sice poštovné, výměna "checků" z cizích měst a různé \$33.27; Národní Tiskárna za tisk a výpravu "Sokola Amerického" za leden a různou tiskovou práci \$305.45; za bedny a různé \$4.86; Malý za fotografie \$4.20; Franklin Engraving Co. za štočky \$4.05; M. Grabenstein poštovné a různé za rok 1913 \$3.74; br. Kadlec \$1.20; br. St. Kostka \$2.00; br. Wokál \$2.60; F. Vančura \$1.00; všem za cestovné.

Následující jednoty zaslaly zprávy a různé poplatky: T. J. S. Iowa City \$10.80, T. J. S. Abie \$19.50, T. J. S. Los Angeles \$15.50, T. J. S. New York \$158.20, T. J. S. Minneapolis \$19.50, Č. A. S. Chicago \$58.50, T. J. S. Philadelphia \$12.00, T. J. S. Wilson \$19.20, T. J. S. Ravenna \$6.60, T. J. S. Little Ferry \$25.00, T. J. S. Edwardsville \$7.20, T. J. S. New York \$2.60, T. J. S. Crete \$32.40, T. J. S. Svornost \$15.10, T. J. S. Clarkson \$18.30, T. J. S. Berwyn \$25.00, T. J. S. Black Wolf \$9.10, T. J. S. Waller \$3.60, T. J. S. Podlipný \$31.40, T. J. S. Praha, Okla., \$14.90, T. J. S. Čech \$62.74, T. J. S. Malin \$6.40, T. J. S. Manitowoc \$9.80, T. J. S. Guy \$10.50, T. J. S. Milwaukee \$55.45, T. J. S. Fuegner-Tyrš \$60.60, Sokolky Dallas \$1.50, Baltimore \$6.35, Long Island \$3.90, Newark \$2.26, Omaha \$3.00, Little Ferry \$1.95, E. St. Louis \$5.00, Westfield \$13.60, Newark \$21.40, Cleve-

land \$49.00, Omaha \$56.00, Schuyler \$14.90, Fuegner L. I. \$21.90, Milwaukee na sjezd poplatek \$7.10, za ohlášky v "Sokole Americkém" \$27.50. M. Grabenstein.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA LEDEN 1914.

Příjem.

3. Předpl. na S. A. R. Jelínek, Cleveland, O., Mrs. Jeníček	\$ 1.75
T. J. S. Iowa City, Ia.....	10.80
T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.....	10.60
" do fondu pro sjezd za r. 1913.....	8.90
8. T. J. S. Los Angeles, Cal.....	15.50
T. J. S. New York, N. Y.....	158.20
T. J. S. Minneapolis, Minn.....	19.50
T. J. Č. A. Sokol, Chicago.....	50.50
" do fondu pro sjezd za r. 1913.....	8.00
T. J. S. Philadelphia, Pa.....	12.00
T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kans.....	15.20
" do fondu pro sjezd za r. 1913.....	4.00
T. J. S. Ravenna, Neb.....	6.60
T. S. D. a Paní New York, N. Y.....	30.90
10. Předpl. na S. A., K. Tengler, Cleveland, O.....	.75
Sbor Sokolek Libuše, Dallas, Tex.....	1.15
Sbor Sokolek Blesk, Baltimore, Md.....	2.20
" do fondu pro sjezd za r. 1914.....	3.40
" předpl. na "Sok. Amer."...	.75
Předplatné na "Sokola Amerického", Jan Bartůněk, D. A. S., N. Y.....	.75
Předplatné na "Sokola Amerického", Aug. Kašpar a D. A. S. v Hoboken, W. N. J.....	1.50
12. T. J. S. Little Ferry, N. J.....	25.00
T. J. S. Malin, Oreg.....	6.40
13. T. J. S. New York, N. Y.....	2.60
14. Za ohlášku v "Sok. Amer." po srážce procent..	20.00
T. J. S. Edwardsville, Ill.....	5.40
" do fondu pro sjezd za r. 1914.....	1.80
T. S. D. a Paní v L. I. City, N. Y.....	1.30
" do fondu pro sjezd za r. 1914.....	2.60
15. Částečný poplatek na ohlášku v "Sok. Amer."..	6.00
T. S. D. a Paní v Newarku, N. J.....	2.20
T. J. S. Crete, Neb.....	24.30
" do fondu pro sjezd za r. 1914.....	8.10
17. Předplatné na "Sokola Amerického", A. Koňas, D. A. S. N. Y., za r. 1913—14—15.....	2.25
Předplatné na "Sok. Amer.", Jos. Jedlička, N. Y., pro T. J. S. Kasejovice a Pták v Plzni.....	4.00
T. J. S. Svornost, N. Y.....	15.10
T. J. S. Jiří Poděbrad, Clarkson, Neb.....	18.30
T. J. S. Berwyn, Ill.....	25.00
17. T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kans.....	6.60
" do fondu pro sjezd za r. 1913.....	2.50
20. Plzeňský Sokol, Chicago.....	112.70
T. J. S. St. Paul, Minn.....	21.40
T. J. S. Žižka, Waller, Tex.....	3.60
Sbor Sokolek Omaha, Neb.....	3.00
T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.....	31.40
T. J. S. Praha, Prague, Okla.....	14.90
22. Předplatné na "Sokola Amerického", D. A. S. v N. Y. za r. 1913—14.....	1.50
Sokol Čech, Cleveland, O.....	62.74
Č. A. Sokol, Manitowoc, Wis.....	9.90
Předplatné na "Sokola Amerického", br. F. Filip, Cedar Rapids, pro Sokola v Č. Třebové v Čechách	4.10
Doplatek na ohlášku v "Sokole Americkém" po srážce procent	1.50

23. T. J. S. J. A. Komenský, Guy, Tex.....	10.50
T. J. S. Milwaukee, Wis.....	55.45
do fondu pro sjezd za r. 1913.....	7.10
T. J. S. Fugner-Tyrš, So. Omaha, Neb.....	46.50
do fondu pro sjezd za r. 1914.....	13.50
24. T. J. S. East St. Louis, Ill.....	5.00
T. J. S. Westfield, Mass.....	13.60
T. S. D. a Paní v Little Ferry, N. J.....	1.95
26. T. J. S. Newark, N. J.....	21.40
Sokol Cleveland, Cleveland, O.....	49.00
T. J. S. Omaha, Neb.....	56.20
T. J. S. Schuyler, Neb.....	14.70
27. T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.....	21.90
Předplatné na "Sokola Amerického", Al. Wokál, N. Y., pro T. J. S. v Čáslavi, Čechy.....	2.00
28. Předplatné na "Sokola Amerického", F. Velebil, Chicago, A. J. Vondra, Cleveland.....	1.50
Předplatné na "Sokola Amerického", D. A. S. Winfield, L. I. City, N. Y.....	1.50
T. P. J. Budivoj, Detroit, Mich.....	22.80
29. Za knihu "Tělocvik", Fr. Domanský, Detroit, Mich.	2.25
T. J. S. Žižka, Bruno, Neb.....	7.90
30. Úroky z banku.....	57.50
31. T. J. S. St. Louis, Mo.....	63.50
do fondu pro sjezd za r. 1913.....	9.85
T. J. S. Bohemia, L. I., N. Y.....	5.70
Sbor Sokolek Schuyler, Neb.....	.55
T. J. S. East Islip, L. I., N. Y.....	8.60
T. J. S. Bratři Osvěty, Scio, Oreg.....	8.60
Předplatné na "Sokol Americký", D. A. S. v Baltimore, Md., a T. J. S. v Londýně.....	2.50

\$1,320.69

Hotovost z minulého měsíce..... 3,964.39

Úhrnem \$5,285.08

Vydání.

5. Za 6550 výtisků "Sok. Amer." s výpr. a pošt. pro prosinec 1913, Národní Tiskárna, Chicago.....	\$ 282.20
Za hudebniny tenis pro Sokolky v New Yorku	1.50
19. Pořadatel "Sok. Amer." za leden 1914, Dr. J. Rudiš-Jičínský	45.00
Pořadatel "Sok. Amer." za leden 1914, br. Jos. Čermák	15.00
26. Za poštovné za r. 1913 a cestovné do schůze V. V., M. Grabenstein.....	3.74
Náhrada za cestovné do schůze V. V. za r. 1913 a do konce ledna 1914, Jós. Kadlec.....	1.20
Náhrada za cestovné do schůze V. V. za r. 1913 a do konce ledna 1914, Al. Wokál.....	2.60
Náhrada za cestovné do schůze V. V. za r. 1913 a do konce ledna 1914, St. Kostka.....	2.00
Náhrada za cestovné do schůze V. V. za půl roku, Fr. Vančura.....	1.00
Služné taj. V. V. za čtvrté čtvrtletí, br. M. Gra- benstein	8.75
Služné pokladníka V. V. za čtvrté čtvrtletí, br. Fr. Lier	5.00
29. Za dovoz beden po dráze do Chicaga, majetek Nár. Jed. Sokolské.....	13.60
Za dopravu beden ku dráze, br. M. Pilnáček, N. Y.	3.00
Za pošt., regist. dopisů, kolekcí checků atd. za r. 1913, br. Fr. Lier.....	33.27
Za tisk 1000 přestupních listin, br. Fr. Lier....	6.00
Za 6600 výtisků "Sokola Amerického" s výpra- vou a poštovním pro leden t. r. a různý tisk, Národní Tiskárna, Chicago.....	305.45

Za nájem z místnosti pro schůze V. V. do konce ledna 1914 a za r. 1913 a dvě bedny T. J. S. v New Yorku.....	25.30
Za štočky pro "Sokola Amerického" ze dne 12. ledna t. r., The Franklin Co., Chicago.....	4.05
Za obrázky pro "Sokola Amerického" ze dne 3. ledna t. r., J. F. Malý, Chicago.....	4.20
Za bednu a různé potřeby ku pakování, br. J. Černý	3.56
31. Vyzvednuto z banku a zasláno k rukou V. V. do Chicaga	2,000.00
Služné jednateli V. V. za čtvrté a poslední čtvrtletí, J. Černý.....	60.00
Za poštovné za čtvrté čtvrtletí jednateli V. V., pošt. a pod \$5.82, pošt. těl. knih 42c, a za knihu "Tělocvik" 20c	6.44
Služné náčelníku N. J. S. za rok 1913, br. F. Martyny	25.00
Dodatečně vydání pokladníku V. V., br. Fr. Lier	3.78
Vyzvednuto z banku a hotovost pokl. N. J. S. zasláno V. V. N. J. S. v Chicagu.....	2,423.44
Úhrnem	\$5,285.08
Fond pro příští sjezd v Cleveland, O.....	\$ 452.09
Fond pro příští běh evičitelský.....	54.85
Fond základní N. J. S.....	300.00
Fond úrazový	500.00
Fond Ústř. Matice Školské v Čechách....	7.20
Záloha na nářadí u jednot.....	550.00
Dluhopisy na rozličné příspěvky.....	1,475.45
Na zdar!	Jan Černý, býv. jednatel.

ZÁPIS O MIMOŘÁDNÉ SCHŮZI V. V. N. J. S.

konané, dne 12. ledna 1914 v Chicagu.

Schůzi zahájil proz. předseda br. J. Šiman za přítomnosti bratří: J. Křišťana ml., J. Čermáka, A. Hallera, L. Širokého, T. Továrka, J. Špačka, V. Roubala, Ad. Vlka, F. Menela, J. Plačka, T. Vonáška, M. Peška. Později se dostavili: Dr. A. Mueller, Jos. Jurka, J. Šlapák a A. Pecival. Nepřítomni byli: Čapek a V. Matas. Poslednější omluven nemocí. Za Klatovský Sokol na místo poděkovavšího se br. Nadra do-
stavil se br. Lud. Hejlík. Jelikož neměl pověřující listinu, aniž byl úředně oznámen, usneseno dovoliti mu na jednání podílu bráti a pověřující listinu má v příští schůzi předložiti.

Přečteno svolání schůze rozeslané členům. V. V. z N. Y. dopisem zděluje, že k dohledu na volbu pravidelných činovníků pověřil starostu Plzeňského Sokola, br. J. Dvořáka. Jelikož též byl přítomen, předáno mu další vedení schůze. Než přikročeno k vlastnímu účelu schůze, t. j. volbě činovníků, uznáno za nutné vyřídit různé otázky k volbě se pojící. Jednou z nich bylo stanovení výše záruk finančních činovníků. Usneseno, aby pokladník byl pod zárukou \$5,000, jednatel \$2,000 a starosta \$1,000. Tyto mají být od spolehlivé ručitelské společnosti a obstarání záruk, po dohodě se starostou a jednatel, dáno do rukou br. A. Pecivala. Záruky náměstka a tajemníka a pořadatele "Sokola Amerického" stanoveny na \$500 každá a mohou být soukromé.

Usneseno veškeré peníze ukládati na banku na jméno N. J. S. a vyplácet všechny účty čeki, které vystavuje a podepisuje pokladník se starostou. Poukázky k výplatě vystavuje jednatel a podpisují starosta s tajemníkem.

Záležitost inkorporace ve státu Illinois dána k obstarání br. A. Pecivalovi s upozorněním, že je u N. J. S. úrazové pojištění pro evičící členy, aby byl tedy charter tak vystaven, aby vyhověl státním zákonům. Jednáno o tom, zdali by bylo radno požádati starý V. V. by k uvedení nových činov-

níků vyslal svého zástupce, neb by někoho z Chicaga ustanovil za svého zástupce. Usneseno nebrati na sebe zodpovědnost za vydání spojené s cestou zástupce z New Yorku a požádati V. V. by uvedení ustanovil opět br. Dvořáka.

Bratru Čermákovi dáno dovolení překladu cvičení uveřejněných v technické části "Sokola Amerického" a půjčení štoček ze "Sokola Amerického" odborným časopisům německým a "Mind and Body."

Na to přikročeno k volbě. Do volebního výboru jmenováni: A. Pecival, F. J. Šlapák a A. Haller.

Usneseno prováděti volbu ústním navrhováním a rozhodáváním listky. Za starostu navržen br. J. Jurkem br. Jan Šiman, br. Roubalem br. J. Čermák. Když tento návrh odmítl, zvolen br. Šiman jednohlasně. Za místostarostu navržen br. Továrkem br. A. Mueller, br. Plačkem br. J. Špaček. Pro prvního odevzdáno bylo 14 hlasů, pro posledního 4. Proto br. A. Mueller prohlášen za zvoleného. Za jednatele navržen br. Čermákem br. T. Vonásek a zvolen jednohlasně. Za tajemníka zvolen br. A. Vlk jednohlasně. Za pokladníka zvolen br. Jos. Jurka jednohlasně.

Usneseno zvoliti 3členný výbor majetku s povinností finančního výboru a zvolení bratří: J. Plaček, J. Křišťan a L. Široký. Do účtujícího výboru zvolení bratří: F. J. Šlapák, J. Špaček a M. Pešek.

Když volba skončena táže se br. Šiman zvolených zda přijmou úřady na sebe s tím srozuměním, že se jich vzdají dojde-li k celkovému spojení N. J. S. se Župou Fugner-Tyrš. Všichni na to odvětili kladně.

Usneseno, aby sídlem V. V. byl Plzeňský Sokol.

Záruky mají být pořízeny na dobu 5 roků možno-li získati takových, ne-li mají být na rok a pak mají být obnovovány.

V. V. v New Yorku má být požádán, aby majetek N. J. S. poslal do Plzeňského Sokola a aby poslal jen takový, který stojí za posílání. Místní časopisy denní mají být požádány o zařazení rubriky "Hlídka Sokolské", do níž by byly týdně zprávy podávány od jednot N. J. S. i od V. V.

Jednateli dovoleno dát do tisku obálky a dopisní papír.

Pozůstalým br. P. Churaně mají starosta a jednatel projeviti soustrast dopisem a má být zesnulého toho Sokola vzpomenuť i v "Sokole Americkém".

Vyplacení třetího dílu účtu za tisk protokolů konference sokolské v Clevelandu znějící na \$3.10 odloženo do únorové schůze.

Jan Šiman, proz. před.

T. Vonásek, proz. taj.

ZÁPIS O IV. ŘÁDNÉ SCHŮZI USTAVUJÍCÍHO SE V. V. N. J. S. V CHICAGU, ILL.

konané dne 26. ledna 1914.

Schůzi zahájil br. J. Šiman za přítomnosti bratří: T. Vonáška, A. Hallera, L. Širokého, J. Křišťana, Ad. Vlka, Jos. Čapka, L. Hejlíka, J. Jurky, Ant. Pecivala. Později se dostavili: Čermák, Plaček, Roubal, Mueller, Továrek, Špaček, Šlapák. Nepřítomni byli: M. Pešek, Fr. Mencl a V. Matas. Poslední omuven nemocí.

Čten zápis o prosincové řádné schůzi a přijat bez opravy. Podobně se stalo i se zápisem o mimořádné schůzi konané, dne 12. ledna.

Pak přečtena část dopisu br. J. Černého z New Yorku, kterou je oznamováno, že zástupcem k uvedení činovníků za V. V. ustanovuje starostu Plzeňského Sokola br. J. Dvořáka. Když se též ujal předsednictví jednání o předložených zárukách objednaných br. A. Pecivalem u Chicago Bonding & Surety Co. Výsledek rozpravy byl, že společnost schválena, záruky od ní přijmuty a účet za ně odložen do únorové schůze. Při tom vyskytla se otázka správného překladu jména

Národní Jednoty Sokolské do anglického jazyka. Konečným usnesením bylo, aby se užívalo tohoto názvu: National Gymnastic Union of Sokols of U. S. of N. A. Slovo gymnastic přidáno jen proto, aby cizinci na první ráz viděli účel organizace.

Když ještě bylo zjištěno, že záruky jsou přenosné, že jsou vyzdvíženy pouze na rok protože by se ničeho nezískalo objednávkami jich na pět roků, přistoupil br. Dvořák k uvádění činovníků. Učinil tak slovy upřímnými, povzbuzujícími a bylo mu na to odpověděno br. J. Šimanem slibem, že vynasnaží se splniti očekávání v něho, co starostu kladená. V podobném as smyslu mluvili ostatní činovníci. Po uvedení činovníků těchto oznámeno členům výboru majetku, že majetek N. J. S. obsažený ve 4 bednách je již na nádraží a že dlužno ho převzít a učiniti o něm seznam. To vedlo k delší rozpravě neb některým členům nezdála se být záruka pět set dolarů dostatečnou pro členy výboru majetku. Výsledkem jednání bylo usnesení, aby členové výboru majetku byli pod dodatečnou záruku tisíc dolarů každý a to od společnosti. Obstarání záruk opět svěřeno br. A. Pecivalovi.

Přikročeno ku čtení dopisů. Br. J. Černý zmiňuje se v dopise svém o posílání beden a zároveň zděluje, že knihy nebudou posílány až někdy kolem 15. února. V. V. z New Yorku zasílá také k vyřízení novému V. V. žalobu Plz. Sokola na br. J. Holana. Když žaloba přečtena vyskytla se otázka: může tento V. V., jehož úřední lhůta začne teprve 1. února, přítomně v této záležitosti něco právoplatného uzavírat? A přišlo se k přesvědčení, že ne. Proto žaloba odložena do příští schůze. Tímto rozhodnutím odpadlo čtení dopisů br. R. Stýbla, T. J. S. Rozvoj a T. J. S. Oklahoma.

Technický Odbor žádá o dovolení vydání s tiskem cvičení pro závody v Omaze, koupí knihy pro zápisky, dopisnic a obálek a obstarání razítka T. O.

Tajemník má učinit dotaz zda T. O. schválil cvičení jichž tisk se obmyšlí a když bude dána kladná odpověď, má být oznámeno, že tisk je dovolen, jakož i ostatním částem žádosti.

Pověřující listina pro br. Hejlíka od Klatovského Sokola čtena a přijata.

Střední Župa oznamuje volbu činovníků na r. 1914. Má býti dopsáno, že volba tato je prozatímní, jak bylo tímto V. V. očekáváno, když ji žádal, aby pokračovala v pracích prozatímně tak jako dříve jak na sjezdu byly přijmuty.

V Marshalltown, Ia., u T. J. S. Vrehlicky založena byla jednota Sokolek a táž žádá o přijetí do N. J. S., přikládá vstupné. Usneseno odložit do schůze v níž nový V. V. bude moci právoplatně uzavírat. Vyřízení dopisu T. J. S. v San Francisko odloženo, jakož pozvání Svazu Č. Podp. Jednot ku schůzi na 12. února.

Účet na štočky pro ohlavení "Sokola Amerického" odložen. Uloženo jednateli dáti do příštího "Sokola Amerického" vyzvání k jednotám různých Žup, aby si navrhly do 30 dnů sídla Žup a při tom uvést hranice Žup.

Jednatel má poslat čtvrtletní zprávu T. J. S. Budivoj s poštovním poukazem ještě úřadujícímu jednateli v New Yorku, aby nebyla jednota v seznamu dluhujících.

Přetřásána pak otázka inkorporace. Br. A. Pecival vyšetřoval záležitost tu u tajemníka státu i u odboru na pojišťovny a shledal, že úrazové pojištění tak jak na sjezdu bylo přijmuto přivádí N. J. S. do spolků pojišťujících a co takový by musel vyhovět zákonům státu. Záležitost odkázána k dalšímu vyšetření činovníků s br. Pecivalem.

Br. Čermák zděluje, že byl požádán o posílání vzorků látek stejnokroje a obrazů Sokola Amerického v stejnokroji br. Pragoři pro knižnici sokolskou. Jelikož V. V. nemá dosud práva vydání nějaká činit, aby záležitost tato nebyla zdržována, dáno na vědomí br. Čermákovi, aby žádosti vy-

hověl a nepovolili V. V. vydání s tím spojené, že bude zapláceno sbírkou.

Br. Vonášek jménem ostatních členů výboru na stylisaci stanov oznamuje, že stanovy byly náležitě pročteny a opravy mluvnické i slohové učiněny, jakož i sestaven index.

Usneseno vypsati konkurs na stanovy.

Vzhledem k tomu, že V. V. bude nucen v budoucnu vyřizovati různé stesky a žaloby, rozhodnuto by jmenován byl 5-členný stížní výbor, kterému by byly spory odkázány k vyřízení v pádu, že by je V. V. sám nemohl rozhodnouti.

Viděla se též nutnost konání pokračující a mimořádné schůze a to co nejdříve v únoru a uloženo jednání svolati jí na pondělí 2. února.

Tajemník má požádati jednoty, které jsou zastoupeny ve V. V., aby za zástupce své daly záruku v obnosu \$500 za každého, aby bylo vyhověno stanovám. Do výboru stížního jmenování bratří: Vonášek, Mueller, Roubal, Jurka, Křišťan mladší.

T. Vonášek, jednatel,
1647 S. St. Louis Ave.

Jan Šiman, starosta.

ZE ZÁPISKŮ TECHNICKÉHO ODBORU N. J. S.

Do 29. ledna 1913 jak stanoveno bylo T. O. nepodaly všechny sbory nominace V. V. ohledně volby a tím se volba T. O. prodloužila až do mim. schůze V. V. v lednu 1914, kde výsledek provedené volby byl, zvolení těchto bratří: Pokorný, Pecival, Kolena, Novotný, Vokřál, Lukeš, Kočka. Jakmile byl mě výsledek znám svolal jsem ihned schůzi T. O. na den 17. ledna 1914 a ihned přikročeno bylo ku volbě tajemníka a navržen byl br. Kolena, který volbu nepřijímá a navrhuje br. Holana, který, když vidí nezbytí, volbu tu přijímá. Schůze usneseno odbývati každou čtvrtou sobotu v 8 hodin večer v místnostech Sokola Chicago což tajemník zařídí a požádá hned o místnost pro 24. leden 1914.

Ohledně sletu usneseno dát slet. výboru na vůli, které dny si sám určí, aby nám obratem oznámil. O dětských cvičeních pro Omahu, by nám bylo zděleno též obratem, zdali si je sami vypracují, aneb zdali má jim T. O. poříditi. Cvičení starších Sokolů cvičení s tyčemi a cvičení na nářadí jim odpovídající ponechává se na sobotní schůzi a zároveň cvičení pro členstvo a Sokolky se ještě jednou procvičí. Dopisujícím členům dá se příležitost, aby podíleli se na sestavování sletových cvičení na nářadí, ponechává se též k vyřízení do sobotní schůze. Dostavil se do schůze br. Šiman, starosta N. J. S., a žádal, aby opraveno bylo v příštím čísle, že on ve schůzi nebyl přítomen, kdy jednáno bylo o volbě T. O., načež podotýká br. Pecival, že snad se stalo omylem a usneseno přání br. Šimana vyhověti.

Ohledně krojů došly dosud 3 návrhy na kroj Sokolek a při té příležitosti probrány vady různých krojů cvičebních i náhledy o nich, jak by se dalo zaříditi, jak k vůli úhlednosti tak i po stránce praktické i trvanlivosti a v některé nejbližší schůzi definitivně bude rozhodnuto.

Schůze T. O. 24. ledna 1914. Přítomni všichni a dop. člen br. Holec ze Slov. Lípy. Pro schůzi tuto zvolen předseda dokud neblahá záležitost br. Stýbla nebude vyřízena a zvolen br. Pokorný. — Sletový výbor zůstává na usnesení svém. — Dopis z Minneapolis čten, v němž se žádá o příspěvní nějakými čivky skupinovými a nástup rejový k veřejnému — vzal si br. náčelník k vyřízení. Bratři, v podobných případech žádejte dříve a ne měsíc aneb 14 dní před veřejným vystoupením a to hlavně k vůli nacvičení a pak pravidelné schůze jsou jednou za měsíce a tím by se státi mohlo, že by ani před cvičením vlastním k vyřízení nedošlo. T. O. předpokládá, že o podobná cvičení budou žádati jen jednoty takové, kde nemají vedoucího, který by nemohl samostatně cvičení podobná vypracovati. — Cvičení prostná

pro Omahu, přečvičena br. Stýblem a podporována br. Kočkou a Vokřálem, aby byla přijata a cvičeno tak jak sepsáno na obě strany a požádati V. V. o vyobrazení. Polka pro Sokolky opět přečvičena br. Stýblem a obě přijato. Přečvičeno různých sestav pro starší Sokoly z nichž přijaty sestavy br. Pecivala.

Nářadí pro závodníky rozděleno: Vyšší oddělení: Hrazda, bradla, kůň, kruhy. Střední a nižší oddělení: Hrazda, bradla, kůň na šír i na dél.

Usneseno, aby na všem nářadí byly dva povinné výkony a jeden volný a to na hrazdě, bradlech, kruzích vždy jeden švihový a jeden tahový. Na koni na šír dva švihové a na všem nářadí jeden volný jakýkoliv. Kůň na dél dva povinné, v nichž budiž jeden přeskok zahrnut a jeden volný. Dopisující členy vyzvati dopisem, aby podali cvičení přiměřená na všem určeném nářadí nejdéle do příští schůze, dne 28. února 1914 a to po dvou výkonech na každém nářadí. Veteráni: Hrazda, bradla, kůň vypracuje cvičení sám T. O. — Požádá se V. V. o vydání cvičení do tisku poznovu a obstarání různých věcí.

Schůze T. O. 31. ledna 1914. Usneseno dáti 1000 výtisků prostných atd. do tisku a poříditi se jen nejnútnejší vyobrazení. Každý člen do příští schůze, 14. února 1914 vypracuje pravidla, abychom jim věnovati mohli jeden večer. Mimo jmenované nářadí pro závody povinné patří: Společná cvičení s nářadím neb bez něho — skok vysoký, daleký a o tyči — vrhání koule 16liberní pravou i levou rukou — běh 100 yardů (pro vyšší oddělení) — vrhání koule 8liberní (pro nižší oddělení).

Pro závodníky na nářadí vypracují se ku nacvičení 4 sestavy na každém nářadí z nichž pak se 2 vylosují. Hovory o závodních družstvech ponechávají se do příští schůze. — Usneseno dopsati v záležitosti br. Stýbla V. V. Na zdar! Za technický odbor Jan Holan, tajemník.

ZPRÁVA STAROSTY PLZEŇSKÉHO SOKOLA

za rok 1913.

Bratři! Minulý rok podal jsem sboru Plz. Sokola zprávu důkladně promyšlenou, sepsanou na základě vypořizovaných zkušeností, s různými upozorněními a doporučeními ku zvelebení a povznesení sboru našeho. Letos přicházím se zprávou stručnou, poněvač přišel jsem k přesvědčení, že snaha moje vložená ve zprávu minulou byla bezvýsledná. Zpráva se přečetla, dán návrh na uveřejnění její v "Sokole Americkém", avšak obsah její dle všech příznaků nevzali si bratři moc k srdci. Přišel jsem k náhledu, že bude lépe méně raditi, méně pobádati a psáti, sebrati všechny své síly a učiniti co učiniti se pro sbor náš dá za pomoci velice úzkého kroužku Sokolů, kteří ještě věří, že povinnost Sokola nekončí tím, že jednou za rok přijde do schůze a volí činovníky o kterých třeba ani neví jsou-li schopní úřad neb svěřený jim výbor zastáváti a pak celý rok přihlíží k tomu jak zvolení s administrací prací zápolí vůči netečnosti členstva sboru.

Vzdor malému zájmu členstva na práci a působení sboru zkvétá jednota naše utěšeně a rok 1913 byl pro nás dosti úspěšným všestranně. Sbor nyní čítá 366 členů, což jest číslice takřka stejná jako roku minulého. Neztratili jsme na členstvu, ani nenabýli. Porovnáme-li však s tahem našich lidí z okrsku naší síně dále na západ, můžeme přičísti spíše k našemu zisku. Mohlo býti lépe, kdyby zpráva starosty minulý rok byla lépe pochopena. Zemřel minulý rok pouze jeden člen, Sokol Vojtěch Šilha, jehož památce budiž povstáním členstva vzdána čest. Statistiku členstva podá br. účetník, nebudu se tudíž jí obírat.

Odbor Sokolek pokračuje utěšeně ku cti a chvále sboru našeho.

Budova jest v slušném pořádku, vedení její vzorné. Sbor řiditelstva učinil minulého roku několik nutných oprav na zvelebení budovy, a právě nyní vyjednává o umístění ventilačních aparátů do naší síně, po čemž byla by síň tato jednou z nejčistších a nejvzdušnějších síní v městě.

Finance. Stav financí sboru jest dobrý a zdravý, což dotvrzeno bude zprávou důvěrníků. Přeje-li si členstvo, aby sbor náš zbavil se co nejdříve stávajícího dluhu na budově, nechť bere více zájmu na jeho zábavách a podnících a zabere si díle v našem Výp. Spolku.

Tělocvična. V tělocvičně naší nachází se dnes mnoho dobrého materiálu ku postupu v tělesné výchově nám svěřených. Avšak musím doznati, že ač máme jedno první družstvo cvičenců, jež snad nemá sobě rovného, jedno družstvo druhé ucházející, (kvalitu třetího družstva neb družstev neznám) nesmíme se omamovati tím neb oním kusem té chvílové na závodisti dobyté slávy, neb družstva ona nejsou naší vymožeností na poli tělocviku a nejsou jak měla by býti, výsledek naší vlastní práce v naší vlastní tělocvičně. V četě první jsou tři borei, již vyšinuli se ze žactva Plz. Sokola a dva z nich byli tak vyspělí jako dnes již před pěti roky. Ostatní borei čtyři první přišli k nám od jiných jednot jako hotoví závodníci. V druhé četě máme takřka totéž, ba spíše hůře. Máme-li mluvit o soustavném, postupném tělocviku a básniti o doplňování starších pokročilých čet materiálem novým, neučinili jsme za poslední období pokrok takřka žádný aneb pranepraný. Návštěva starších, v tělocvičně naší odrostlých členů vůbec poslední dobou odpadla, a ač snažil jsem se všemožně obnoviti starý bratrský duch v tělocvičně, nepodařilo se mně je tam vrátiti. Zdá se mi, že v tělocvičně naší jest něco co je odtamtud vypuzuje, neb není tam ničeho, co by je tam lákalo. Cvičící členstvo nynější samo jest sbor nadmíru čilý a inteligentní, a věřím, že nechaly by se nimi docílit úspěchy všestranné, kdyby věnováno bylo jim vedoucími více času ve vzdělání tělocvičném, nežli v administrační politice sboru našeho i sdružení jiných. Pozoroval jsem již dávno, že není u nás v tělocvičně tak jak bylo by ku plnému plnění svého poslání na poli tělocviku třeba, a proto hleděl jsem jmenovati na technický výbor sborový na počátku tohoto období Sokoly v technických otázkách na slovo vzaté, proti čemuž žel povstal protest. Tak se mi zdálo, že lidé tělocviku a vedení tělocvičny rozumějí nejsou na technickém výboru žádoucí, a ač zvolení přece na onen výbor vzalo to hodně energie, nežli přinutili jsme stávající cvičitelský sbor a cvičitelé ku spolupůsobení po stránce technické v našem sboru s výborem technickým. To jsou fakta protokolně zanesená. Očekávám, že ve zprávě technického výboru dostane se nám snad náležitěho vysvětlení a případného odporu ku zvelebení naší tělocvičny na úroveň školy tělocviku a ničeho jiného.

Veřejné vystupování. Část tuto ponechávám úplně zprávy náčelníka co se podrobností týče. Sbor náš zachoval se důstojně při všech důležitých a záslužných vystoupeních veřejných a nejdůstojnější krok učinil, když ostražitě varoval a protestoval proti zatahování sokolských družstev jak svých tak i jiných na všelijaké podniky rázu výdělkářského, atrakčního a nesokolského a dělání parády různým národním i politickým šplhacům. Stanovisko Plz. Sokola uznáno každým inteligentně smýšlejícím Sokolem ve Spoj. Státech amer., vyjma zástupců Slov. Gymnastické Unie, organizace, která minula se svého cíle a na základě jejího vedení a působení setkala se s všestranným finančním i morálním nezdarem. Sbor. Plz. Sokola učinil dobře, že členství organizace této se vzdal.

Přednášky, zábavy atd. Přednáškový výbor rok minulý klidně spal. Zábavy naše byly ne sice finančně, nýbrž spíše

po stránce zábavní a morální velice úspěšné. Naše taneční škola, jež jest ještě stále zdrojem našich částečných příjmů, nemá sobě co se do čistoty zábavy a pořádku týče rovné v celém městě. Mohlo by se našemu zábavnímu výboru vytýkati, že není dosti čilým, avšak po tak malém zájmu a ocenění jaké členstvo věnuje našim zábavám, není se co diviti, že nejsou nadšeni pro svoji práci a nekonají žádných zázraků. Jaký pán — takový sluha. Je-li pán netečný, nevšímavý, dostane tu nemoc obyčejně sluha také.

Tábor setkal se opět tento rok s obyčejným zdarem a stává se stále populárnějším. Tábořiti se bude letos opět na stejném místě, za týchž podmínek. Výhodu budeme letos mít s vodou, neb sbor miní pořídit do tábořiště stroj, který by vodu do tábora dodal kdykoliv. Dík za správné, poctivé a nezištné vedení patří všim právem br. Josefu Babkovi — kéž je na "mnogaja ljeta!"

Záležitosti povšechné. V odstavci tomto končím svou zprávu s krátkým náčrtem co nám schází, aby sbor náš pokračoval utěšeně dále. Předně věnujte působení sboru, jeho schůzím a jeho jednání pravidelnou pozornost. Berte zájmu na zábavách, cvičeních veřejných i soukromých. Berte zájmu na finančních záležitostech sboru, jmenovitě odporučuji členství Výp. Spolku. Snažte se rozmnožiti řady naše novým mladším členstvem, jež musíte si připravit tak, aby mohli řídnoucí řady starších odslouživších pracovníků doplniti a jim svěřený odkaz Plz. Sokola dále ve prospěch náš i národa spravovati. Naučte se oceňovati, ne zavrhovati vykonané práce vašich předchůdců, naučte se ctíti a ne posměchem odměňovati vaše starší v práci sokolské sešedivělé bratry, neb tím dodáte odvahy a chuti k práci na poli sokolském těm, kteří dnes raději práci oné se vyhnou na základě smutných zkušeností jiných. Máte-li v administraci sboru činníky schopné, hleďte vypomoci jim v snaze jejich, v uznání, že není možno jim samým všeho dokázati, tak jako není možno pouze jenerálům bez vojska vítěziti.

Uvážal jsem se opět pro tento rok v úřad starosty Plzeňského Sokola a míním úkolu svému dostati co nejdůstojněji možno, avšak jak dalece sbor náš nastávající rok pokročí bude záležeti na pomoci vás všech. S vaší upřímnou součinností v společné harmonické práci slibuji vám čilý a úspěšný příští rok 1914. Zatím: Na zdar! Jos. Dvořák,

t. č. starosta Plzeňského Sokola, Chicago, Ill.

Dne 27. ledna 1913.

Příjem a vydání Těl. Jed. Plzeňský Sokol.

Příjem.	
Přebytek z roku 1912.....	\$ 235.26
Vkladné nových členů.....	95.00
Příspěvky členů.....	1,589.45
Příspěvky žáků těl. školy.....	120.75
Čistý výtěžek ze zábav, cvičení a tábora.....	746.69
Čistý výtěžek z taneční školy.....	1,963.25
Jos. Dvořák, starosta, vrácené služné za 1 rok....	1.00
Dobročinný spol. "Čerchov", dar.....	25.00
Balkán, assessment.....	160.00
Odbor Sokolek za r. 1912.....	500.00
Vrácená půjčka od výboru pro camp.....	200.00

Úhrnný příjem\$5,636.40

V y d á n í.

Služné cvičitele.....	\$ 900.00
Služné činovníků, výborů, poštovné.....	286.93
Tisk a předplatné na časopisy.....	118.87
Frank Hartman, 15% provize z kolekce starých dlužných příspěvků.....	5.80
Výlohy ze slavnosti stromečku a dětského výletu..	108.80
Pohřební výlohy.....	7.00

Náradí a různé opravy pro potřeby tělocvičny....	273.18
Výkonný Výbor N. J. S., členské poplatky za r. 1919	522.60
Župa Střední N. J. S., členské poplatky za r. 1913..	54.75
Sboru důvěrníků Plz. Sokola odvedeno.....	2,900.00
Půjčka výboru táboru.....	200.00
Vracené příspěvky, Zidek a Tesař.....	3.75
Lístky na různé zábavy spolků odkoupené.....	33.80
Sboru pro Svobodomyšlné školy v Chicagu, členský poplatek	60.00
Zbývá v pokladně pro r. 1914.....	160.92

Úhrnem \$5,636.40

Stav členstva.

Dne 1. ledna 1913 sbor čítal členů 370, z nichž bylo: doživotních 12, činných 307, 20-letých 51, úhrnem 370. — Během roku přistoupilo členů 36, odstouplo 20, vyloučeno pro neplacení 19 (dluh \$148.90), zemřel 1.

Dne 1. ledna 1914 čítá sbor 366 členů, z nichž jest: doživotních 11, činných 301, 20-letých 54, úhrnem 366.

20-letí přibyli 3 členové. Zemřel 1 člen doživotní. — Ztráta na členstvu za celý rok 4, však 19 bylo vyloučeno.

Dluh u 104 členů obnáší \$274.50. Přepočteno ku předu má 19 členů \$63.25.

Václav Cipra, t. č. účetní.

Zpráva Odboru Sokolek Plzeňského Sokola.

Příjem.

V pokladně z min. roku.....	\$ 566.13
Příjem 1. čtvrtletí.....	375.88
Příjem 2. čtvrtletí.....	140.87
Příjem 3. čtvrtletí.....	149.12
Příjem 4. čtvrtletí.....	373.30

Příjem celkem \$1,605.30

Vydání.

1. čtvrtletí	\$ 636.63
2. čtvrtletí	64.54
3. čtvrtletí	43.78
4. čtvrtletí	19.25
Sboru Plz. Sokola odvedeno.....	600.00
Zbývá v pokladně r. 1914.....	241.10

Vydej celkem \$1,605.30

Sbor čítá 271 členkyň. Za tento rok přijaly 51 členkyň, vyloučily pro neplacení 3, čestně odstouplo 15.

Augusta Esentherová, před. Josefa Šišková, účet.

KONKURS.

Výkonný Výbor Nár. Jed. Sokolské žádá dodávku 10,000 výtisků stanov. V obálce z hladkého, bar. papíru 32 liberálního (20x25), na papíru dobrém, 40 liberálním (24x36). Formát knížečky 4x5 a půl pal. Písmo 10-bodové (long primer). Korrektura dobrá, dle rukopisu čtená. Nabídky znějetež na stránku dle nynější úpravy (vzorek na požádání se zašle). Tiskař povinen jest zaslati čtenou již korekturu s rukopisy Výk. Výb. a sečkat s tiskem, až bude mu zase vrácena. Dále povinen jest rozeslati stanovy sborům v počtu, jaký V. V. určí, zbytek pak dodatí bez výloh Výk. Výb. Náhradu poštovního nebo výloh expresních rozesláním na sbory vzniklých zapraví Výk. Výb. zvlášť dle doloženého účtu. Stanovy musí do 14 dnů po vrácení korektur býti hotovy. Nabídky s označením "Nabídka na tisk stanov" přijímá do 15. března t. r. jednatel Výk. Výb. Nár. Jed. Sokolské.

T. Vonásek, 1647 So. St. Louis Ave.
Chicago, Ill.

ŽUPA SEVEROVÝCHODNÍ.

Zápis ze schůze, dne 10. ledna 1914.

Schůzi zahájil starosta br. Leo Všečka. Přítomni byli bři: J. Štíbr, V. Charvát, E. Šlapák, J. Šlapák, J. Janda, Jan Tichý, Vác. Procházka a K. Bernreiter. A Pánka a Jos. Tichý omluveni.

Zápis z minulé schůze přijat s opravou a to s lepším vysvětlením prodělků z minulých závodů v Detroit. Župa ujednala, bude-li jaký výtěžek ze závodů, by polovici dostaly detroitské jednoty a polovici Župa, poněvač ale byl prodělek, nastává tentýž pořádek, a to že každý, totiž Župa a detroitské jednoty budou krýti polovici, poněvač Župa měla různé výlohy, jak v předešlém zápisu již poznamenáno a též i tamnější jednoty. Poněvač jest malý rozdíl mezi vydejem Župy a detroitských jednot, bude každý krýti své výlohy.

Dopis Sokola Čech přijat. Žádají Župu o evičitele, ale poněvač zástupci nemohli dobře dopisu porozuměti, dopíše se Sokolu Čech o vysvětlení.

Zástupci do župního výboru pro rok 1914 jsou následující: od Sokola Čech Jos. Štíbr, Vojt. Charvát, Jos. Wařák a Jirí Janda; od Sokola Cleveland Leo. Všečka, Ant. Pánka, Vác. Procházka a Frant. Rebeka; od Sokola Nová Vlast Jos. Šlapák, Jan Tichý, Jos. Tichý a Kar. Kolář. Ostatní jednoty ještě neoznámily své zástupce.

Příjem: Sokol Cleveland, poplatky za r. 1912.....\$14.80

Vydání: Jos. Štíbr, poštovné členských lístků.....\$ 1.08

Jednatel, služné a poštovné za r. 1913..... 11.70

Pokladník, služné za r. 1913..... 1.00

Celkem vydání \$13.78

Do účetního výboru zvoleni: Karel Bernreiter, Jos. Štíbr a E. Šlapák.

Volba činovníků na r. 1914: starosta Leo. Všečka, náměstek Vojt. Charvát, jednatel Jan Tichý, pokladník Jos. Šlapák, náčelník Jos. Štíbr; 1. podnáč. br. Fryš, 2. podnáč. Jos. Tichý. — Prvních šest měsíců schůze odbývány budou v Sokolovně Sokola Cleveland každou 2. sobotu v 8. h. več. Leo Všečka, starosta. Jos. Wařák, jednatel.

* * *

Celoroční zpráva Župy Severovýchodní za rok 1913.

Příjem.

Přebytek z roku 1912.....	\$ 85.38
Poplatek od T. J. S. Budivoj za r. 1911.....	8.00
Poplatek od T. J. S. Lorain za r. 1911.....	2.50
Poplatek od T. J. S. Nová Vlast za r. 1912.....	6.50
Poplatek od T. J. S. Čech za r. 1910 a 1911.....	47.80
Poplatek od T. J. S. Podlipný, Detroit, za r. 1912....	9.70
Vraceno od cen ze závodů v Detroit od br. Černého..	7.15
Poplatek od T. J. S. Cleveland za r. 1911.....	15.80

\$182.83

Úrok z banku 1.82

Příjem za rok 1913.....\$184.65

Vydání.

Družstvu do S. Lorain, O.	\$ 3.50
Sokolský Věstník	2.13
Br. V. Přech, cestovné do Lorain.....	1.00
Br. V. Přech, cestovné do Pittsburg, Pa.....	25.00
Br. A. Řehal, cestovné do Pittsburg, Pa.....	10.00
Br. E. Šlapák, cestovné do Detroit, Mich.....	7.50
Br. Černýmu za ceny na závody.....	25.00
Br. Pánka, cestovné do Lorain.....	1.00
"Svět" za obálky a papír.....	10.50
"Svět" za tisk 2000 písni.....	7.50

“Američan”, za 1000 členských lístků..... 6.00
Za 5 diplomů na závody..... .75

Úhrnem\$99.88
Příjem úhrnem\$184.65
Vydání úhrnem 99.88

Zbývá v pokladně\$ 84.77

Súčtováno, dne 10. ledna 1914 a shledáno v pořádku.

K. Bernreiter, Josef Štíbr, E. Šlapák,
Leopold Vsetečka, starosta. účtující výbor.

Jednoty, jež ještě nezapravily svoje poplatky, jsou žádány, by tak učinily.

VÝCHODNÍ ŽUPA N. J. S.

Účetní zpráva za rok 1913.

	Příjem.	Vydání.
Z roku 1912 v pokladně.....	\$21.75	
29. března: T. J. S. Bohemia.....	10.70	
T. J. S. Fugner, L. Island.....	7.80	
T. J. S. Philadelphia.....	3.70	
T. J. S. Morrisania.....	5.70	
14. června: T. J. S. Bayonne.....	3.30	
Newark.....	5.30	
Služné náčelníka.....		7.50
Služné jednatele.....		7.50
Služné pokladníka.....		2.50
28. pros.: Sok. Jed. Blesk.....	43.50	
Služné náčelníka.....		7.50
Služné jednatele.....		7.50
Služné pokladníka.....		2.50
Poštovné jednatele a náčelníka.....		1.05
Úhrnem.....	\$101.75	\$46.45
Jest v pokladně koncem r. 1913....	\$ 55.30	
Silv. Stiegler, starosta.	Jar. Franc, jednatel.	
Dne 31. prosince 1913 prohlédnuto a v pořádku shledáno.		
Kar. Matoušek, Fr. Čermák, Kar. Neuman, účetní výbor.		

Zápis o schůzi Ú. V. Župy Východní, 25. května 1913.

Zápis o schůzi ze dne 25. května 1913.

Schůzi zahájil starosta br. Silv. Stiegler u přítomnosti všech členů výboru. Přečten zápis o minulé schůzi a schválen. Jednání nepředléhalo žádné a proto br. Neuman dává návrh, aby se oddělovaly schůze, když jest něco k vyřízení, a takovou schůzi má jednatel svolat lítky. Jednohlasně přijato a br. starosta schůzi ukončil.

Příjmu ani vydání nebylo.

Jar. Franc, jednatel.

Zápis ze dne 14. června 1913.

Schůzi zahájil starosta br. Silv. Stiegler u přítomnosti všech členů až na bratry: Kadaně a Primusa, kteří právě evičili. Zápis o minulé schůzi čten a přijat. Náčelník navrhuje, aby požádán byl sjezd, by dluhy župní V. Výboru byly župám odpuštěny. Návrh tento jednohlasně přijat a jednatel se starostou mají vyřídit. Dále navrhuje br. náčelník, aby se promyslelo, zda není třeba dáti místním zástupcům na sjezdu v zájmu Župy nějakých instrukcí. Usneseno pouze požádati je, aby přičinili se o přijetí návrhu hořejšího. Tot' vše co v této schůzi jednáno a br. starosta ji ukončil.

Příjem od T. J. S. Bayonne \$3.30, T. J. S. Newark \$5.30, úhrnem \$8.60. Vydání: služné jednatele \$7.50, služné náčel. \$7.50, služné pokl. \$2.50, poštovné 40, úhrnem \$17.90.

Jar. Franc, jednatel.

Zápis ze dne 25. října 1913.

Schůzi zahájil starosta br. Silv. Stiegler u přítomnosti všech členů výboru. Zápis o minulé schůzi schválen beze změny. Jednatel čte dopis bratrské jednoty z Morrisania, v němž žádají Župu o evičitele. Usneseno, aby jednatel odepsal, že tak stará jednota měla dosti příležitosti evičitele sobě vychovati a co placení jeho se týče, dle náčelnických zpráv jest finančně dosti schopna sama jej platiti. Ostatně mají se s záležitostmi tou obrátit na V. V., jemuž tamní poměry lépe jsou známy. Více jednáno nebylo a br. starosta schůzi rozpustil.

Příjmu ani vydání nebylo.

Jar. Franc, jednatel.

Zápis ze dne 28. pros. 1913.

Schůzi zahájil jak obyčejně starosta br. Silv. Stiegler u přítomnosti všech členů. Zápis o minulé schůzi čten a schválen. Jednatel čte zprávu finanční za rok 1913, která po přečtení prohlédnuta účetním výborem a schválena. Dán návrh br. Matouškem, aby Sokolovně byla dána náhrada za používání místnosti pro odbývání schůzí. Usneseno vzhledem ku špatnému stavu pokladny \$2.00 ročně, což za 5 roků činí \$10.00. Více jednáno nebylo a br. starosta schůzi ukončil.

Příjem: S. J. Blesk za 1912—13 \$43.50. Vydání: služné náčelníka \$7.50, jednatele \$7.50, pokladníka \$2.50; poštovné náčel. a jednatele \$1.05; nájem ze síně za 5 roků \$10.00; úhrnem \$28.55.

Jar. Franc, jednatel.

LISTÁRNA REDAKCE.

A. C. S.: Odložili jsme, protože bychom mohli poškoditi věc celku. Hlasuje se a musíte tedy vyčkati výsledku zrovna tak dobře jako my. Lhůta prodloužena do 15. února, tedy do dne dnešního, pokud N. J. S. se týče. V druhém táboře se zatím nehlasovalo, ba v jednotě jako v Racine a jinde o žádném takovém hlasování jednotlivých členů se vůbec ani neví. Tak zděluje se nám soukromě. Hlasování však pro obě strany jestit' závazným, to jest obě strany usnesení v Clevelandu podlehají.

Paleček: Kus dějin našeho hnutí a sokolské práce vine se kol našeho listu a kdo probírá se v minulých ročnících za našeho pořadatelství ten ví, že pravda byla vždy našim vodítkem. Nejsme neomylní, ale snažili jsme se. Že dojde na naše slova poznáš záhy.

Texas: Požádej náš Výkonný Výbor, ten jistě vyhoví a pošle několik čísel na agitaci bude-li třeba.

St. Louis, Mo.: Bratři. Celých těch devět stran na stroji psané polemiky odevzdali jsme V. V. k posouzení i odkládáme. Máte na vůli poslati do tisku veřejného jako učinili jste před tím s resolucí. Museli bychom číslo o další 4 stránky více zvětšiti a to nelze. Mimo to se hlasuje a věc doznala by jen poškození.

L. Š. Praha: V té formě uveřejniti nelze.

V. St. L.: Pro nával látky nebylo lze použití. Fotografie se nehodí.

Křen: Srdečné díky. Přišlo později a pak sestra ona se provdala a k vůli jistým "maličkostem" prozatím nemůže psáti. Podrobnosti poštou.

Wm. A. Koss: Fotografie poštou poslaná zlomila se a vlivem světla hodně zčernala, tak že pro reprodukcii se nehodí. Tak zvaný "proof" vůbec nedá se použiti.

F. Baltimore: Ano, vše to vře a méně se kutí — jinde i ve a k pomyslu nutí.

Waco a Crosby: Došlo pozdě.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Do T. J. S. Vrehlický v Marshalltown, Ia., přijati byli: Eduard Lopour a Henry Samida. (Jaké mají adresy? Bez adres nemůžeme Sokol Amer. zasílati.)

— Z T. J. S. Iowa City, Ia., vystoupila Helena Foldová.

— Z T. J. S. Nová Vlast v Clevelandu vystoupil Jan Prokeš, přest. list si vyžádal Kliment Kolářik.

— Z T. a P. J. Budivoj v Detroit vyloučení byli: Em. Nejedlý a P. Hanus. Zemřel Ad. Melichar.

— Do sboru omažských Sokolek přijaty byly: Anna Drpalíková, Emma Kmentová, Františka Zadáková, Josefina Čapková, Kateřina Wolfová (ml.)

— Z T. J. S. Tyrš, Waco, Tex., vyloučen Frant. Bartoš, na 3 měsíce suspendování Alois Divina a Václav Drha, vesměs pro neplacení.

— Do T. J. S. Cleveland přijati byli: Bohumil Kupka, Ed. Hejduk, Čeněk Svoboda, Josef Mulač, Fr. Ksoin, Ant. Bláha, Vác. Hudec, Rud. Hudec, Vác. Jaroš, Lad. Huml. Odstoupili: R. Pech a J. Mulač. Vyloučen pro neplacení Fr. Krejzl.

— Z T. J. S. Vlast v Chicagu vyloučen pro neplacení Čeněk Horák. Zemřel Václav Filipek.

— Do Plzenského Sokola v Chicagu přijat Adolf Hauer a s přest. listinou od T. J. S. Hawthorne: Jiří Kubricht a Bohumil Lebduška. Vyrovnal se a je nadále členem Karel Zdichinec.

— Do Sokola Chicago uvedeni byli: Bohumil Doležal, Jan Francel, Jindř. Zedník, J. T. Chrátka (s přest. listinou od Sokola Havlíček-Tyrš. Vyloučen pro neplacení Anton Hejda.

— Do T. J. S. Oklahoma City, Okla., přijati: Gustav Sýkora, Ed. Karbusický.

— Z T. J. S. San Francisco, Cal., odstoupili Jan Vodák a Pavel Kovarčík. Zemřel Jan Pospíšil.

— Z T. J. S. St. Louis, Mo., vystoupil Jos. Sádlo.

— Do T. J. S. Praha v Chicagu přijat Karel Snajdauf (adresa?). Odstoupil Josef Novák. Přest. listinu vyzvedl Vác. J. Topinka. Pro neplacení vyloučení: Vojt. Kára, Jos. Kraft.

— Z T. J. S. Minneapolis, Min., vystoupil Jan Aubrecht.

— Do T. J. S. Berwyn, Ill., uvedeni byli: Eda Batěk, Josef Šamšula, Frank Svoboda. Vystoupil Josef Kníže. Pro neplacení vyloučení byli: Jiljí Karafiát, Ed. Levý, Josef Vroubek, Frank Kafka, Vác. Boháč, Frank Kučera, Ed. Bartoš, Oldřich Vrchota, Frank Král, Karel Kníže.

— Z T. J. S. Jan Amos Komenský, Guy, Tex., vystoupil Frank Wojtek.

— Do T. J. S. Oakland, Cal., přijati byli: A. Turek, Jan Smola. Odstoupil K. Cvach, ml. Vyloučen pro neplacení a zpronevěru peněz R. Linhart.

— Do T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y., přijati byli: Albert Šedivý, Jos. Pecháček, Fr. Pecháček, Fr. Goetz, St. Panevevnski. Pro neplacení vyloučení: Emil Židlický, Jan Franz, Fr. Cerný, Jos. Kadlec.

— Z T. J. S. Lorain, O., vystoupil Ant. Tyler.

— Do T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill., přijati byli: Jan Prokš, Fr. Kopstein, Vác. Kroupa, Emil Capouch, Fr. Podskalský, Karel Vrba, Vác. Fiker, Vác. J. Kolář, Boh. Novák, Šimon Rederer.

— Odbor Sokolek Vrehlický v Marshalltown, Ia., přihlásil se za člena N. J. S. s následujícími členkami: Skramovská Božena, Novotná Libuše, Novotná Anežka, Chadimova Božena, Heuerova Marie, Charvátova Marie, Novotná Klára, Skramovská Ludmila, Chamova Julie, Cirklová Emílie, Bouřilová Marie. (Jaké jsou jejich adresy?)

VOLBY.

— Sbor Sokolek Blesk, Baltimore. — Starostka Rosie Stichova, náměstka Bohumila Cihlářova, tajemnice Emma Stupka, účetnice Marie Hýblova, pokl. Josefina Klementova, náčel. Helena Bartůňková.

— Sokol Cleveland. — Starosta Vác. Hlavín, tajemník Franta Holešovský, účetní Jan Hejduk.

— T. J. S. Plattsmouth, Neb. — Starosta Vil. Holý, nám. Severin Krejčí, účetní Emil Pták, pokl. Ant. Kaňka, tajemník Karel Hulla, náčelník Karel Hadraba, praporečník Anton Hason; výbor majetku: Jan Svoboda ml., Vin. Pilný, F. Kohoutek.

— T. J. S. Saginaw, Mich. — Starosta Frank Houska, taj. Cl. Krupka.

— T. J. S. St. Paul, Minn. — Starosta Jan Kadlec, náměstek Josef Siler, tajemník Fr. Cáp, účetní Karel Chott, pokladník Fr. H. Dvořák, náčelník Fr. Line, podnáč. Frank Drassal, režisér dram. odb. Fr. H. Dvořák, dopisovatel V. J. Šefčík, evičitel Sokolek Vojt. Šmolík.

— T. J. S. Oakland, Cal. — Starosta Jan Buben, nám. K. Cvach st., taj. J. F. Mikulášek, účetní L. Bezděka, pokl. Jos. Machek, náčelník Vác. Machek, podnáč. Vojt. Uher, dopisovatel A. Kocour; finanční výbor: Fr. Uher, Fr. Štrybl, Vác. Machek; důvěrníci: O. Turek, B. Briscejn, L. Tompaeh.

— T. J. S. Berwyn, Ill. — Starosta Josef Volman, nám. Fred. Bolek, taj. Karel Smíšek, účetní Václav Kunel, pokl. Ludvík Tomajer, náčelník Karel Vopěnka, dopisovatel Emil Čámský.

— T. J. S. Oak Park, Ill. — Starosta Tomáš Továrek, náměstek Vác. Janovský, tajemník Fred. Bartůnek, účetní Alois Borovanský, pokl. Jiří J. Šuma.

— T. J. S. Praha, Chicago. — Starosta Lor. Široký, dozorce Adolf Blecha, tajemník Matěj Beránek, účetní Jar. Míka, pokl. Václav Hauser.

— Sokol Slovanská Lípa, Chicago. — Starosta Matěj Friček, náměstek Jan Cížkovský, taj. L. F. Kára, účetní Otto Kadič, pokl. Fr. Menel, správní výbor: Ed. Kabrna, Frant. Bílek, Jos. J. Langer, náčelník Bohuš Veselý.

VŠEM JEDNOTÁM N. J. S. K LASKAVÉMU POVŠÍMNUTÍ.

Jedním z úkolů nového V. V. jest stanoviti sídla Žup. Ve snaze vyhověti jednotám jak nejlépe se dá, usneseno veřejnou touto cestou požádati jednoty různých Žup odporučiti místa vhodná za sídla župní. Tato doporučení měla by být co nejdříve učiněna, neb k zahájení příprav k závodům omažským je již nevyšší čas.

UPOZORNĚNÍ CHICAŽSKÝM JEDNOTÁM.

Aby vyhověno bylo stanovám N. J. S., je nutno, aby každá jednotka mající zástupce ve V. V., také za něho složila záruku v obnosu \$500. V naději, že toto upozornění dojde povšimnutí činovníků dotčených jednot a že vyhověno bude stanovám v době nejdříve, jsme se sokolským Na zdar!

Jan Šiman, starosta; Adolf Vlk, tajemník;

T. Vonášek, jednatel, 1647 So. St. Louis Ave.

DOMÁCIHO SPRÁVCE

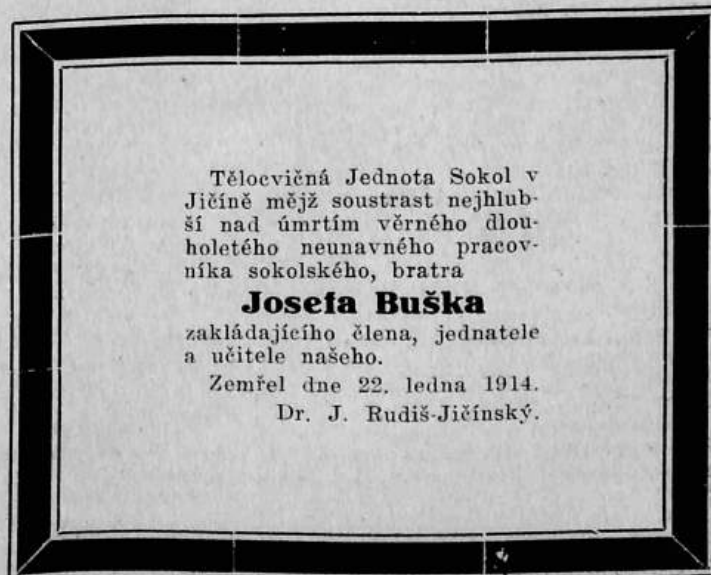
prijme Těloevičná a Podporující Jednota "Budivoj" v Detroit, Mich.

B. Milý, tajemník,

356 Magnolia St., Detroit, Mich.

"PRODANÁ NEVĚSTA", Praha a okolí, Podolské lázně, Mor. nár. tance, Chov husí v Libušíně, Rybolov v Třeboni, Vodní sporty na Sázavě, Vsesokolský slet v Praze r. 1912 atd. atd. — v pohyblivých obrazech levně k pronajmutí. R. SZALATNAY, 54 Covan Ave., Toronto, Canada.

Těloevičná Jednota Sokol v Jičíně měž soustrast nejhlubší nad úmrtím věrného dlouholetého neunavného pracovníka sokolského, bratra

Josefa Buška

zakládajícího člena, jednatele a učitele našeho.

Zemřel dne 22. ledna 1914.

Dr. J. Rudiš-Jičínský.

Adresář Nár. Jed. Sokolské ve Spoj. Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v Chicagu. Schůze poslední pondělí v měsíci v Plzenském Sokole, 18. a Ashland Ave. — Jan Šiman, starosta, 1133 W. 16. St.; Dr. A. Mueller, náměstek, 1854 W. 12. St.; Tom. Vonášek, jednatel, 1647 So. St. Louis Ave. (Tel. Lawndale 4351). — (Čeky, poštovní a expressní poukazy dlužno vystavovati na jméno pokladníka, tedy Jos. Jurka, ale zaslati je jednatelem. Není-li ček vystaven na Chicago, nutno k zaslané částce připsati 10 ctů za kolekci.) — Adolf Vlk, tajemník, 4132 W. 22. St.; Jos. Jurka, pokladník, 1906 Washburne ave. Výbor majetku: Jos. Plaček, Jos. Křišťán, ml., Lor. Široký. Výbor účetní: J. F. Šlapák, M. Pešek, F. Špaček. Náčelník R. Stýblo, 1619 W. 18. St. 1. podnáčelník Fr. Filip, Cedar Rapids, Ia., 2. podnáčelník J. Holan, 1519 W. 18. St. Další členové V. V.: Ant. Pecival, J. Čermák, T. Továrek, V. Matas, Jos. Čapek, Ant. Haller, Fr. Mencl, Vác. Roubal.

župa Východní. Sídlo v Baltimore, Md.

Ústřední Výbor: Starosta Sylvester Stiegler, 1006 N. Castle St.; náměstek Karel Neuman, 901 N. Montford Ave.; jednatel Jar. Franc, 2000 E. Eager St.; pokladník Vinc. Jelínek, 216 N. Madeira St.; náčelník Fr. Štětka, 2010 Ashland Ave.; 1. podnáčelník Karel Neuman; 2. podnáčelník Vinc. Jelínek; účetní výbor: Fr. Čermák, K. Matoušek, Fr. Kadaň. Schůze odbývají se každou 4. neděli v měsíci. Dopisy zasílány buďtež na jednatele.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Vinc. Ševčík, 2615 E. Madison St.

T. J. Česko-Slovenský Sokol v Bayonne, N. J. Schůze 1. čtvrtek v měsíci v Hooper Cooper Hall, 94—96 E. 22nd St., cor. Ave. F. Taj.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; taj. Vác. Vančura, 59—2nd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. S. Newark, N. J., 2. pondělí v Bohemian Auditorium, 17th St. & 19th Ave.; taj. Jos. Sahulka, 333 — 21. St., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y., schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník J. Kolman, 590 E. 169th St.

T. J. S. New York; 2. a 4. pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Rud. Pokorný, 411 E. 78. St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Tonda Jaroš, 2124 N. Franklin St.

T. J. S. Sokol Westfield, Mass. 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St., taj. Ant. Pelikán, 84 Meadow St.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděli v Sokolovně; taj. Emma Stupka, 103 N. Linwood Ave.

Těl. Sbor Dívky a Paní v New Yorku Schůze poslední čtvrtek v Sokolovně Marie Celer, 305 Prospect St., L. I. City, N. Y.

Těl. Sbor Dívky a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Helena Vozáb, 56 6th ave., L. I. City, N. Y.

Těl. Sbor Dívky a Paní v Newark, N. J. Schůze vždy druhou středu. Taj. Elizabeth Reminger, 702 Hunterdon st.

T. J. S. Little Ferry, N. J. Schůze 3. čtvrtek; tajemník F. Kallminzer, box 88.

Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každý 2. čtvrtek v měsíci; taj. Jos. F. Thuma.

Těl. Sbor Dívky a Paní v Little Ferry, N. J. Schůze třetí neděli o 5. odpol.; taj. Ant. Smietansky, c. o. Mrs. Halladay, 21 Orchard St., Bogota, N. J.

T. J. S. East Islip, L. I., N. Y. Taj. Fr. Tůma, box 177.

župa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední Výbor: starosta Leo Všeček, náměstek Vojt. Charvát, jednatel Jan Tichý, 3321 W. 52 St., S. W., Cleveland, O.; pokladník Jos. Šlapák, 3184 W. 44. St., Cleveland, O.; náčelník Jos. Štíbr, 5320 McBride Ave., Cleveland, O.; 1. podnáčelník br. Fryš, 2. podnáčelník Jos. Tichý. Prvních šest měsíců schůze odbývány budou v Sokolovně T. J. S. Cleveland každou 2. sobotu v měsíci v 8 hod. večer.

Sokol Cleveland. Schůze každou 1. a 3. neděli v měsíci v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; taj. Fr. Holešovský, 2237 E. 76. St., S. E.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. neděli v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Vác. J. Štíbr, 3251 E. 55th St. S. E.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.; 1. středu večer v síni Sokol na Clark ave.; jednatel Jan Kálal, 3613 Sackett ave. S. W.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; tajemník Boh. Milý, 346 Magnolia St.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pondělí v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul., taj. Jos. Brožík, 1437 — 25. St.; účetní Vác. Becker, 78 Humboldt ave.

Sokol Lorain, Lorain O. Schůze 4. neděli v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelley Pl. Taj. Ad. Navrátil, 402 W. 22. St.

T. J. S. Říp, Allegheny, Pa.; schůze 1. neděli v Čes. Nár. Síni, 1000 Vinial St.; taj. Karel Štastka, 88 Voskamp St.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O. Schůze 3. neděli v měsíci v síni Č. S. P. S.; taj. Jos. Princílek, box 77.

T. J. S. Saginaw, Mich. Taj. Cl. Krupka, 410 N. 13. St.

župa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Halq, náměstek Václav Janda, jednatel Fr. Filip, Security Bank, pokladník J. J. Hájek, náčelník Jos. Paskovský, St. Louis, Mo., I. podnáčelník Franta Jirásek, Cedar Rapids, Ia. Výbor účetní: Fr. Jirásek, B. O. Hašek a J. J. Hájek. Schůze 3. čtvrtek v Sokolovně, na 3. ul. a 5. ave.

Plzeňský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, taj. Fr. Hartman, 2525 S. Ridgeway Avenue.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 2335—2341 So. Kedzie ave.; taj. Jos. Zeman, 1933 So. Spaulding ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 3. čtvrtek v síni Atlas Hall, 1436—40 Emma st.; taj. K. Doubek, 3329 Hirsch St.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně 1300—1302 S. 41st ave.; taj. Karel Sklenička, 1250 So. Karlov Ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. středu v síni patronátu Č.S.P.S. Taj. Matěj Beránek, 5341 Honore St.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý 2. a 4. čtvrtek v Sokolovně, 515—517 DeKoven St.; taj. Louis F. Kára, 2029 W. Grenshaw St.

T.J.S. Rozvoj, Chicago (Irving Park) Schůze 4. čtvrtek v měsíci. Taj. Fr. Hlavatý, 4640 N. Crawford ave.

T. J. S. Vlast, Chicago, Ill. Schůze 3. středu v měsíci v síni Čes. Am. Svob. školy 4. wardy, roh Emerald a 30. ul. Taj. Jar. Růžička, 540 W. 37. St.

Česko Americký Sokol v Chicagu, Ill. Schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. škole, 1126 W. 18. St.; taj. Ernst Zabranský, 1836 Throop St.

T. J. Klatovský Sokol, Chicago, Ill.; schůze každou 3. středu v síni Ladimír Klácel, roh Leavitt a 19. ul.; taj. Rud. Kočka, 1957 W. 19. St.

T. J. S. Oak Park, Ill. Schůze 1. a 3. čtvrtek v měsíci ve vlastní Sokolovně, 6452-54 z. 12. ul. Taj. Fred. Bartůněk, 1300 Clarence ave.

T. J. S. Hawthorne, Ill. Schůze 1. pátek v měsíci. Taj. Fr. Synek, 5023 W. 29. Pl.

T. J. S. Berwyn, Ill. Schůze 2. čtvrtek v měsíci v Sokolovně. Taj. Karel Smíšek, 6510 W. 26. Pl., Berwyn, Ill.

T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill. — Schůze 1. a 3. středu v měsíci. Taj. Al. Hildebrandt, 5321 W. 25. St.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Alois Jaroš, 708 Chicago St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síni; jednatel Fr. Hrdlička, 1055 — 29. St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolovně, roh 9. ul. a Allen ave.; taj. Vác. Procházka, 2012 So. 11th Street.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze každé 1. pondělí v 8 hod. večer v Sokolovně, na 11. a Exchange ave., taj. Jos. Melichar, 1319 N. 14. St.

Těl. Jed. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v Sokolovně, na 3. ul. a 4. ave.; taj. Emil Tůma, c. o. Slovan Americký.

T. J. S. Edwardsville, Ill. Schůze 1. neděli o 2. hod. odp. v síni Č. S. P. S., Vandalia St., taj. Kar. Slavík, box 251.

T. J. S. Iowa City, Ia. Schůze 2. úterý v síni Č. S. P. S. Taj. Jiří Kaňák, Dewey St.

Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western Ave.; taj. Fr. Čáp, 433 Superior St.

T. J. S. Owatonna, Minn. Schůze 2. čtvrtek v síni Č. S. P. S. Taj. L. E. Rypka, Oak Grove Farm, box 242, Owatonna, Minn.

T. J. S. Minneapolis, Minn. Tajem. Jos. Zajíček, 175 Seymour Ave., S. E. Schůze 2. neděli v měsíci ve 2 hod. odp. v České Národní Síni, 2226 Washington ave. a 23. Ave. No.

T. J. S. Vrchlický, Marshalltown, Ia. Taj. Fr. Prechal, 401½ S. May St.